

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 41

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 7 de juny de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears contra el racisme i la xenofòbia. 2371

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 9602/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escola d'estiu per a la conciliació dels empleats públics. 2371

2) RGE núm. 9607/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del trasllat dels fangs de la depuradora de Santa Eulària. 2372

3) RGE núm. 9606/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació dels plecs per concertar el Servei d'atenció primerenca. 2373

4) RGE núm. 9611/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a clàusules socials a les concessionàries hospitalàries. 2374

5) RGE núm. 9613/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fons pressupostaris destinats a educació. 2375

6) RGE núm. 9604/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions del delegat territorial de Menorca de la Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia. 2376

-
- 7) RGE núm. 9609/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla hidrològic. 2377
- 8) RGE núm. 9603/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions de la Mesa municipal del turisme. 2378
- 9) RGE núm. 9605, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualitat de l'aigua de la Platja de Talamanca. 2380
- 10) RGE núm. 9597, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a contractació del personal d'IBANAT. 2381
- 11) RGE núm. 9599/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a moratòria. (Ajornada) 2382
- 12) RGE núm. 9612/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Tractat CETA. 2382
- 13) RGE núm. 9614/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bou de Fornalutx. 2383
- 14) RGE núm. 9610/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a recuperació econòmica. 2385
- 15) RGE núm. 10020/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transparència del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. 2386
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7205/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament. 2388
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:
- 1) RGE núm. 6606/16, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la facultat de medicina. 2393
- 2) RGE núm. 3626/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a transició energètica, autoconsum i eficiència energètica. 2403
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7067/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de modificació de la disposició transitòria quarta de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl. 2415
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears contra el racisme i la xenofòbia.

Abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia, sotmetrem a consideració de la Cambra la declaració institucional contra el racisme i la xenofòbia que a continuació llegirà la secretària primera.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Proposta de declaració institucional contra el racisme i la xenofòbia.

Avui som testimonis d'un increment de la intolerància, les opinions racistes i la violència impulsada per l'odi. En aquests temps tumultuosos hem de defensar els drets i la dignitat de tots, la diversitat i el pluralisme.

Aquestes són algunes de les frases que podríem destacar el missatge del secretari general de Nacions Unides el Dia Internacional de l'eliminació de la discriminació racial, celebrat el 21 de març de 2016. El tema elegit aquest any va ser: desafiaments i assoliments de la declaració i programa d'acció de Durban, quinze anys després.

Aquesta declaració i aquest programa d'acció varen ser aprovats a la Conferència mundial de Nacions Unides contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia i les formes connexes d'intolerància, celebrada l'agost del 2001.

Un dels punts de la declaració afirma que “Així mateix tots els pobles i individus constitueixen una única família humana rica en la seva diversitat, han contribuït al progrés de les civilitzacions i les cultures i constitueixen patrimoni comú de la humanitat. La preservació i el foment de la tolerància, el pluralisme i el respecte de la diversitat poden produir societats més obertes”.

El programa d'acció insta els estats membres, entre altres punts, a aplicar mesures concretes que abastin la comunitat d'acollida i els immigrants per fomentar el respecte a la diversitat cultural, promoure un tracte equitatiu dels immigrants i desenvolupar programes segons procedeixi que facilitin la seva integració a la vida social, cultural, política i econòmica.

Per la nostra part, les Illes Balears sempre han estat un comunitat oberta, som una comunitat plural i d'acollida on fem que ningú no se senti estranger. Tenim una cultura i una llengua pròpies que hem d'utilitzar com a element integrador, en cap cas d'exclusió.

L'acollida es practica dia a dia als nostres carrers, als nostres centres de treball, en les institucions sense excloure ningú perquè ningú no sobra i perquè tots contribuïm a seguir fent de les Illes Balears una comunitat política que progressa.

A les nostres illes no ha de tenir lloc cap comportament que inciti a fomentar el racisme o la xenofòbia. Hem de fomentar la

convivència, tolerància i al concòrdia que són les que conviden a entendre i no a excloure.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears:

Primer. Rebutja qualsevol acte o manifestació racista o xenòfoba o que inciti al racisme o a la xenofòbia.

Segon. Insta el Govern de les Illes Balears a promoure campanyes i programes de sensibilització cap a la convivència i la tolerància i de lluita contra qualsevol tipus de discriminació per raó d'origen.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment la declaració institucional?

Manifestat l'assentiment, es dona per aprovada la declaració institucional.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 9602/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escola d'estiu per a la conciliació dels empleats públics.

Primera pregunta RGE núm. 9602/16, relativa a escola d'estiu per a la conciliació dels empleats públics, que formula la Sra. Diputada Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom, Sra. Consellera d'Administracions Públiques, ens agradaria saber per què enguany no s'ha organitzat l'escoleta d'estiu que es fa per conciliar la vida familiar i professional dels empleats públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom, bon dia, Sra. Diputada. Efectivament, l'escoleta d'estiu, que estava oberta a Es Pinaret des de fa deu anys, com a mesura de conciliació que es va posar a l'any 2005, que acollia nins o que agafa nins entre 4 i 12 anys, amb un bon resultat, reconeixement i bon acolliment, aquest estiu no s'ha pogut obrir als funcionaris o a les famílies perquè el Govern ha decidit, ha prioritzat i ha decidit que es procedirà a ampliar el centre d'Es Pinaret, el centre socioeducatiu Es Pinaret, que tanta falta fa a aquesta comunitat autònoma, perquè falten places i, a més, les condicions dels nins que són allà no són les adequades i, per tant, com s'ha de procedir a aquesta ampliació i a aquesta reforma, aquest estiu ja hi comença a haver moviments en

aquest espai i, per tant, no era adequat ni podíem assegurar un bon funcionament... no podíem assegurar ni el funcionament aquest estiu ni un bon funcionament de l'escoleta i per tant s'ha decidit que aquest estiu no podíem treure l'escoleta d'estiu... no la podíem oferir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, bé, nosaltres pensam que l'escola d'estiu realment és l'única forma de conciliació que tenen moltes vegades els empleats públics en l'estiu en relació amb els seus fills, que em posi d'excusa que han de fer obres a Es Pinaret o que ha d'ampliar, idò no ens serveix, perquè realment aquest estiu hi ha unes instal·lacions boníssimes, hi ha una piscina, hi ha zones de gespa, hi ha un bar restaurant on van els funcionaris a berenar o a dinar, hi ha pistes de bàsquet i són instal·lacions que no s'empren i es poden emprar per a aquesta conciliació.

La conciliació és molt important, nosaltres pensam que per ventura vostè no té temps per dedicar-se massa als empleats públics i té aquests temes un poc abandonats. De totes maneres, a més pensí que encara que ampliïn Es Pinaret, que a mi em sembla molt bé, quedarà allà tota la part d'Interior, tota la part de GEIBSA, vull dir vostè té allà gent que fa feina per a vostè, per a la seva conselleria i que continuaran allà i les instal·lacions es poden emprar beníssim per a la conciliació dels empleats i empleades públiques.

Nosaltres pensam, realment, Sra. Consellera, que no és això una resposta, que és una excusa, doni'ns una resposta més adequada, si és que no han fet la feina o si és que fa retallades en conciliació. Han fet retallades, per exemple, sí, amb el Pla d'igualtat, fa un any que no hi ha Pla d'igualtat, això no és més que una retallada en conciliació durant un any.

A nivell de franja d'horari de feina dels empleats públics? Abans la franja era fins a les sis, la franja flexible, vostès l'han passada fins a les quatre, una altra retallada en conciliació.

I ara la retallada en l'escoleta d'estiu. Els empleats públics, que tenen tradicionalment aquesta escoleta per poder conciliar, perquè n'hi ha que no tenen una altra manera de poder deixar els nins a l'època d'estiu, amb unes condicions boníssimes, amb unes instal·lacions que es cuiden tot l'any per a aquesta finalitat, enguany, per falta de feina, excusant-se en el fet que més endavant s'ampliarà Es Pinaret, no es fa.

A nosaltres això ens sembla una retallada en conciliació i ens agradaria saber quina és realment la resposta i si faran més retallades en conciliació. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, vostè s'ha escoltat bé? Vostè creu que pot dir a aquest govern que farà retallades en conciliació després d'abanderar un govern que va fer les majors retallades possibles al sector públic, als treballadors públics i als serveis públics? Com no li cau la barra, Sra. Diputada!, li ho he de dir així de clar...

(Alguns aplaudiments)

...o sigui, a mi em sembla imrepresentable.

Jo li he explicat el motiu i evidentment la mesura que ha adoptat aquest govern també és tant o més necessària que la que vostè planteja. De fet, és una mesura que en aquests quatre anys, ampliar Es Pinaret i tractar els joves amb mesures judicials no es va tenir en compte per l'anterior govern i aquest govern li ha posat prioritat.

Però a més li he de recordar tot el que ha fet aquest govern amb els funcionaris, precisament tenim una feinada i com a consellera d'Administracions Públiques tenc una feinada per restaurar tot el que vostè o el seu govern va minvar, va retreure i va retallar als treballadors públics. Per tant, ara no em parli de retallades de treballadors públics, perquè el que tenim -li repetesc- és una feina i estam fent camí per recuperar els drets dels treballadors públics. I una de les mesures que fem en conciliació, molt important, molt agrada i molt reclamada pels funcionaris és flexibilitzar la jornada laboral, que vostès, com bé saben, varen incrementar.

Per tant, a més, en relació amb el Pla d'igualtat estam a punt d'aprovar o de treure el segon Pla d'igualtat en què hi haurà mesures de conciliació, però no l'única mesura de conciliació és una escoleta d'estiu, que no arriba a tots els funcionaris, això ho sap bé, o sigui no és una escoleta d'estiu a la qual pugui anar tota l'administració pública. Per tant, no tractam tothom igual.

Per tant, crec que queda vostè retratada quan ara abandera els funcionaris i després de tots aquests anys, de les mesures que han fet de retallades... Si posam a una balança les retallades que vostès varen fer i no donar el servei d'escoleta aquest estiu, li puc assegurar que la balança s'inclinarà al seu favor.

Això és tot. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 9607/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del trasllat dels fangs de la depuradora de Santa Eulària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta RGE núm. 9607/16, relativa a cost del trasllat dels fangs de la depuradora de Santa Eulària que formula el Sr. Diputat Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, es dona la circumstància que des de l'estiu passat l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu assumeix el trasllat i l'aplicació agrícola dels fangs de la depuradora, tota vegada que segueix a l'espera que vostè i el consell determinin on han d'anar dipositats.

El Ple de la corporació municipal de l'Ajuntament de Santa Eulària acordà la setmana passada, per unanimitat, inclòs el Grup PSOE i el Grup Guanyem, reclamar-li a vostè, a la conselleria, un total de 140.000 euros compartits amb el consell insular, 40.000 corresponen al trasllat i a l'aplicació agrícola dels fangs de l'any 2015, i la resta, 100.000, perquè signin un conveni de col·laboració, perquè si vostè no fa la feina, la facin per vostè.

Sr. Conseller, atès l'acord adoptat, per unanimitat, a l'Ajuntament de Santa Eulària, pensa el Govern de les Illes Balears assumir el cost que li correspon derivat del trasllat dels fangs de la depuradora d'aquest municipi?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Sr. Jerez. Com ja he dit diverses vegades, el pla director preveu que sigui el Consell d'Eivissa, que és el competent, en la gestió d'aquests residus. En aquest mateix pla director, des del 2003, es diu que hi ha d'haver una planta de tractament de compostatge i, evidentment, com passa en altres illes quan ens posen una tarifa, una taxa, com és en el cas de Mallorca o de Menorca, aquest govern les paga. No pagarem perquè ens ho demani l'ajuntament, per unanimitat, pagarem quan s'articuli el mecanisme legal a través del consell, o, si no es produeix a través del consell, directament amb els ajuntaments, que ens estableixin una tarifa per fer aquest tractament de fangs.

Vull recordar que la depuració és una competència municipal delegada a ABAQUA i nosaltres som els responsables de generar aquest fems, però no del seu tractament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Cada vegada que li faig una pregunta vostè apunta al Consell Insular d'Eivissa, que també li ha demanat a vostè que actuï i actuï amb celeritat.

Miri, si de qualque cosa vostè no podrà tenir queixa és de l'Ajuntament de Santa Eulària del Riu, i vostè hauria de

guardar respecte i consideració i sobretot estar agraït, atès que du més d'un any traient-li a vostè les castanyes del foc i els llots i els fangs de la depuradora, un ajuntament que ha assumit resignadament una competència que és seva i que no li correspon, precisament, a ell.

Sr. Conseller, el mínim que vostè podria fer és estar al costat de qui més veritablement el necessita i en aquest moment és l'Ajuntament de Santa Eulària, encara que es tracti d'un ajuntament del Partit Popular, Sr. Conseller. I si vostè no està al costat de qui més el necessita, faci vostè la seva feina, i si vostè no sap fer la seva feina almanco la seva feina la pagui. Si algú ha de fer la feina per vostè, vostè l'assumeixi econòmicament, cosa que en aquest moment encara entenc no està en disposició de fer sinó que deriva tota la responsabilitat al consell insular.

En segon lloc, miri, estam davant una temporada turística, segurament no trobi vostè una solució perquè no ha estat capaç de trobar-la en un any i encara esperam que la trobi, difícilment hi ha una expectativa que puguem estar expectants sobre el trasllat d'aquests llots i el seu depòsit, per tant, signi vostè un conveni perquè, com dic, insistesc, si vostè no sap fer la seva feina l'hauran de fer per vostè. Per tant, signi i pagui, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, aquest conseller ja ha posat en marxa tres mecanismes de tractament de fangs a l'illa d'Eivissa, vostès durant anys no varen ser capaços de construir una planta, ara mateix la planta ja està en marxa, es fan els seus tràmits per tirar-se endavant.

Per a aquest estiu ara mateix hi ha tres alternatives damunt la taula: el transport a la península, plantejat per part del consell, que evidentment nosaltres haurem d'assumir els costos, que ja ha passat aquesta nit, per si vostè ho desconeixia; el tractament agrari, que és el més barat i el que pagam des de sempre, però que per dificultats urbanístiques i pels requeriments que s'han posat cada vegada és més difícil de fer a l'illa d'Eivissa, i evidentment, com dic, nosaltres pagarem sempre i quan se'ns estableixi un preu per fer aquesta feina.

I.3) Pregunta RGE núm. 9606/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació dels plects per concertar el Servei d'atenció primerenca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 9606/16, relativa a publicació dels plects per concertar el servei d'atenció primerenca, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. La semana pasada se nos informó que, a pesar de no ser una prioridad, el nuevo decreto de atención temprana sí que lo iba a ser la concertación de los Servicios de atención temprana. Nuestra pregunta es, en este sentido, ¿cuál es la planificación de este gobierno para poder concertar estos servicios, si el año 2017 ya se podrán dar estos servicios de forma concertada y, en definitiva, qué previsión tiene el Gobierno para publicar los pliegos que van a permitir la concertación de atención temprana?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom, gràcies, presidenta. Actualment el servei que vostè menciona, el d'atenció primerenca, es dona via contracte. Les previsions del Govern és que el mes de juliol de l'any 2016 surtin els plec de condicions per poder accedir a la concertació. La resolució de cada una de les concertacions que sigui el mes de setembre. Passarem de 2.300.000 a 2.700.000 i això suposarà passar de 1.000 hores mensuals a unes 1.220 hores mensuals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula... no vol fer ús de la paraula la Sra. Sandra Fernández.

I.4) Pregunta RGE núm. 9611/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a clàusules socials a les concessionàries hospitalàries.

Quarta pregunta, RGE núm. 9611/16, relativa a clàusules socials a les concessionàries hospitalàries, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades, treballadors i treballadores de la Cambra i resta de públic assistent. La setmana passada la meva companya Marta Maicas li va demanar, Sra. Consellera, sobre la precarietat dels contractes laborals que fa la Conselleria de Salut.

Avui li demanam sobre les concessionàries que tenen un contracte públic amb la seva conselleria, com per exemple el servei de cuina ofert a l'hospital Can Misses a Eivissa, del que, malauradament, ja hem demanat en anteriors plens pel seu deficient servei que va ser portada en els diaris.

A l'acord de Govern que va fer de fa un mes, incloent clàusules socials als contractes públics amb empreses, s'obre l'oportunitat i l'obligació i el deure de fer les coses ben fetes. Volem, així com va dir la presidenta del Govern, la Sra. Armengol, que Balears sigui la primera comunitat autònoma que només contractarà empreses que ofereixin feina de qualitat. L'aplicació de clàusules socials als contractes públics permetrà exigir a les empreses el compliment dels convenis col·lectius sectorials com garantia de preservació dels drets laborals i millora de les condicions salarials, entre d'altres.

Des de Podem entenem que és prioritari i urgent aplicar les clàusules socials als contractes públics des de ja mateix, no podem esperar més. Per això, li demanam, Sra. Consellera, pensa el Govern de les Illes Balears revisar els plec de condicions de les concessionàries que es fan càrrec de les externalitzacions hospitalàries per aplicar-les-ho?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Sr. Diputat, idò, les clàusules socials és un tema clau per a aquest govern, està en els acords pel canvi i també consensuats amb els representants dels treballadors. Som, efectivament, com va dir la presidenta, una comunitat pionera en aquesta incorporació de clàusules socials, així com ho som també en la lluita contra la precarietat laboral, com es veu aquests dies de nou per part de la Conselleria de Treball.

Que ens preocupen les persones i que volem que els contractes siguin més socials, més justs i que permetin incloure igualtat, integració i inserció, idò, evidentment és una prioritat. Que disminueixen les xifres d'atur també és una realitat i que augmenta el treball estable una altra.

Ara bé, la seva pregunta fa referència als plec de d'un contracte amb les concessionàries, un de l'any 2007, el de Can Misses, el de Son Espases, perdó, i un altre, el de Can Misses, que és el del 2010. Són contractes anteriors a aquesta norma. Això no obstant, sí que ja hem obert una línia de feina de negociació, perquè ens interessa moltíssim traslladar a la concessionària aquesta forma nova de contractació i poder incloure les clàusules socials.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, per la seva resposta, Sra. Consellera. Si és tan important i prioritari, encara que aquests contractes estiguin signats abans, seria molt important que es revisassin aquests

plecs de condicions i contractes d'aquestes empreses. A més, a la Comissió de Salut de dimecres passat va informar que informaven un mes abans de signar el contracte i donava temps a la conselleria a revisar el contracte, i encara hi ha problemes, no entenc com encara passa aquesta situació.

Per això li demanem, Sra. Consellera, que sigui valenta, que sigui valenta i que sigui eficaç per fer un control efectiu i millorar aquesta gestió de les concessionàries, que al cap i a la fi afecten les persones. Volem i li demanem que apliqui, com més aviat millor, les clàusules socials als contractes públics a les empreses i fer realitat el somni de tenir uns serveis públics de qualitat i per a la gent. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Si fos una qüestió de valentia només seria prou més fàcil probablement, no? Miri, jo crec que hem retornat molts de drets perduts, que ens interessin les persones, ens interessin els treballadors i que són l'actiu més important de les empreses és també una realitat per a aquest govern. Estam intentant millorar totes aquestes condicions dels treballadors, els treballadors públics i per suposat dels altres treballadors.

Li puc posar un exemple, tot i que la norma entra en vigor a partir del mes de novembre en aquests moments, que hi ha en marxa un contracte important d'hemodiàlisi, que probablement sortirà prest, en un termini d'un mes o dos mesos, ja hem posat, hem inclòs a l'objecte del contracte la qualitat de l'ocupació. Això vol dir que per a l'adjudicació, les condicions laborals dels treballadors són una part molt important de la puntuació final que es valora. En concret, es valora el compromís del licitador d'integrar a la plantilla persones amb contractes indefinits i s'atorga la màxima puntuació a les empreses amb major compromís en la contractació indefinida.

Crec que és un canvi molt important respecte d'altres èpoques, que posa de manifest la voluntat del Govern i la voluntat de la Conselleria de Salut d'integrar el més aviat les clàusules socials. Ja li he dit, tot i que estam encara en termini. I no només crear llocs de feina, sinó fer-ho de qualitat.

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 9613/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fons pressupostaris destinats a educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 9613/16, relativa a fons pressupostaris destinats a educació, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, treballadors i treballadores de la Cambra i gent que ens visita. Una vegada més portem a aquest Parlament una pregunta sobre educació.

Fa uns dies es va reunir el Sr. Conseller d'Educació amb l'Assemblea de Docents i ens preocupa el que va dir als docents. Va deixar clar que l'augment del dèficit permès no significa que la comunitat disposi de més diners. Els docents li van recordar que en el document sobre el compromís d'increment de la inversió en educació per a l'any 2016, que es va firmar a finals de desembre de l'any passat, s'especifica que totes les millores de finançament i l'ampliació dels marges de despesa que es produeixin al llarg del 2016, revertiran prioritàriament en un increment del 30% per reforçar els pressuposts educatius i que aniran prioritàriament a l'escola pública.

Des de Podem li volem recordar, per si ho ha oblidat, que la vaga que hi havia convocada per l'Assemblea de Docents, es va desconvocar per aquest compromís de destinar aquesta millora. I per això li fem la següent pregunta: què pensa fer la Conselleria d'Educació si incompleix el compromís polític que un 30% de qualsevol millora del finançament seria destinat al sector educatiu? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Aguilera, aquest Govern aconsegueix tots els acords que ha fet en educació, tots els acords d'educació. Per tant, no contemplam en aquest sentit cap tipus de no compliment als acords que hem fet amb l'escola pública, amb l'escola concertada i incrementant tot un seguit de qüestions que eren necessàries per millorar la qualitat de la nostra educació. I per tant, aquest Govern i aquesta Conselleria d'Educació té clar quin és el seu full de ruta i té clar que complim els compromisos perquè aquesta és la ruta que ens hem marcat com a Govern i com a conselleria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Esperem i desitgem que realment aquests compromisos, com vostè diu, Sr. Conseller, s'aconsegueixin, siguin complits. Ens queda veure realment aquest compromís que en el seu moment es va firmar. I sobretot li recordem la falta de determinades qüestions dins de l'educació. Recordar-li, com sempre, que necessitem més infraestructures a les nostres illes, especialment a l'illa d'Eivissa, com vostè sap perfectament i el seu govern. També moltíssims de centres necessiten reformes.

El segon punt, recordar també, o intentar recuperar com vostè sap perfectament i el seu govern també, tots els llocs de feina que es varen perdre des del 2012.

I com a tercer punt i no menys important, sobretot també recuperar part dels drets dels treballadors i treballadores de la Conselleria d'Educació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Aguilera, jo li demanaria que tengués una visió més positiva del que es fa, perquè no només aplicam els acords, sinó que aplicam els acords de governabilitat, no perquè ens sentim vigilats, no ens sentim vigilats, fem allò que nosaltres creiem i perquè ens ho creiem. Per tant, jo li diria que fes una visió positiva, no perquè conselleria necessiti ditades de mel, no necessitam ditades de mel, li ho puc assegurar, tenim clar l'equip de la conselleria que hi som per sofrir, per fer feina i per esforçar-nos, i ho fem, li ho puc assegurar.

Per tant, el que sí ens agradaria és que diguessin això és mel a l'educació pública, ho diguessin qualche dia, perquè tot són missatges en negatiu. Miri, li diré una cosa, en aquests moments tot el que vostè ha dit es fa; en aquests moments, durant els pressuposts del 2016 hi ha hagut un increment que segurament a final de l'any anirà a aquest 30% que vostè ha al·ludit. Aquesta Conselleria d'Educació aconsegueix, aquest Govern aconsegueix, aquesta conselleria es reuneix amb tot el que s'ha de reunir; només li diré una cosa: ha fet més de 20 reunions a la Mesa Sectorial d'Educació amb els sindicats. *¿Quién da más?*

I això li ho vull dir perquè nosaltres sí que creiem en l'educació, l'educació pública i ho fem de la forma que ho hem de fer, amb diàleg, amb consens i sabent clarament que el nostre full de ruta és millorar la qualitat de la nostra educació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 9604/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions del delegat territorial de Menorca de la Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 9604/16, relativa a funcions del delegat territorial de Menorca de la Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom. Bé, el passat dia 14 de maig es va publicar en el BOIB l'acord del Consell de Govern, en què s'autoritzava la modificació dels estatuts de la Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia i es creava la figura del delegat territorial de Menorca. I es justificava aquesta creació amb la posada en marxa del Centre BIT.

Per una altra banda, a la web de la fundació, veiem l'anunci de la selecció del responsable del Centre BIT de Menorca, amb un contracte d'alta direcció, és a dir, un alt càrrec. Per tant, demanam si es tracta de la mateixa persona el delegat territorial que l'anunci de la contractació del responsable del Centre BIT. I si es tracta d'un òrgan unipersonal d'un alt càrrec de la fundació i quines funcions concretes té.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident, Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, es tracta de la mateixa persona, és un alt càrrec. En aquest cas, jo el primer que vull és destacar que el Centre BIT de Menorca dinamitzarà l'economia i la innovació a Menorca, que serà, per tant, una passa molt important, molt esperada durant molts d'anys i que aquest Govern ha estat capaç de posar-la en marxa. Això és el primer que volia destacar.

Entre altres qüestions, aquesta persona s'encarregarà del suport a la Gerència de la Fundació BIT, en aquest cas a Menorca; coordinar el funcionament del Centre BIT de Menorca; el suport a les empreses de Menorca en els projectes de recerca, desenvolupament i innovació; el suport als projectes d'innovació i de base tecnològica a Menorca, i a tots els temes evidentment de pressupost, procediments interns, personal del Centre BIT, etc. Per tant, les funcions pròpies que pugui tenir, en aquest cas una persona d'alta direcció, un gerent del Centre BIT a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, moltes gràcies per la informació, Sr. Vicepresident. Però jo el que veig que l'article 24 dels estatuts, el que posa és que es tracta d'un òrgan unipersonal de la fundació, i es tracta d'un càrrec de lliure designació per part del patronat, d'acords amb els estatuts. Per tant, el patronat podrà nomenar la persona que vulgui i serà un nou alt càrrec.

Igual que van fer amb la modificació de l'estatut de l'IBAVI, el mes de gener, allà va ser més greu perquè van posar que creaven els òrgans unipersonals que el president de l'IBAVI pugui considerar. Per cert que van crear tres alts càrrecs a l'IBAVI, n'han cessat un que és el delegat de Formentera i continuen amb les seves funcions dos, de forma il·legal, perquè el seu contracte d'alta direcció posa que cessaven quan cessava l'autoritat que els nomenava. Per tant, tenen dos contractes d'alts càrrecs il·legals.

Però és més, en el Plenari de dia 20 d'octubre de 2015, es va aprovar una resolució, una resolució d'iniciativa de Podemos, que deia: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer una reducció del sector públic instrumental, eliminant els òrgans unipersonals". Per tant, jo crec que se'n riuen de les propostes que li han fet des de Podemos, se'n riuen vostès d'ells, i se'n riuen d'aquest Parlament, perquè no només no eliminen els òrgans unipersonals, és que en creen més, en creen, no un, n'han creat quatre des que es va aprovar aquesta resolució.

Per tant, i a més, aquests òrgans unipersonals que són alts càrrecs, tampoc no estan a la pàgina web de transparència. És a dir, no fan cas del que diu el Parlament i no surt aquesta informació quan ha sortir a la pàgina de transparència.

Per tant ens sembla que incompleixen mandats del Parlament, no aconsegueixen el que van dir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

...que serien transparents. Aquesta és la realitat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que el model del Partit Popular, per tant, seria que el gerent de la Fundació BIT de Palma, des de Palma, duqués la Gerència del Centre BIT de Menorca. No sé a Menorca què tal li pareixeria la seva proposta.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, nosaltres el que farem serà agafar una persona que tenguem coneixements d'emprenedoria, d'innovació, d'anglès, coneixements de la realitat socioeconòmica de Menorca, perquè pugui treure el millor endavant possible el Centre BIT de Menorca, i a més ho podríem haver fet, com vostè diu,

efectivament, per lliure designació i haver-ho digitat i haver dit "aquest m'agrada", perquè és un càrrec d'alta direcció, perquè totes les empreses del sector públic de les Illes Balears tenen un..., dos càrrecs de direcció, un gerent i un subgerent, la Fundació BIT en aquests moments en té un, per tant amb aquest complirem la mateixa ràtio que a totes les empreses -per cert, la passada legislatura n'hi havia que en tenien fins a quatre; a l'Agència de Turisme de les Illes Balears n'hi va arribar a haver quatre, quatre, del Partit Popular; bé, idò, ara com a màxim en tenen dos. Bé, idò no només no el feim per lliure designació sinó que com és públic i notori s'ha fet un procediment selectiu al qual s'han presentat 25 persones, de les quals 15 compleixen els requisits. Aquests dies es fan les proves i les entrevistes, i evidentment la idea és que abans de dia 15 de juny aquesta persona estigui triada d'acord amb criteris tècnics i de coneixement de la realitat socioeconòmica de Menorca, insistesc, per tal que el Centre BIT de Menorca, i aquesta és la notícia més important de totes, el juliol pugui ja estar obert.

I el que haurien d'estar és aplaudint aquesta iniciativa, en lloc de cercar traves, que no entenc les traves que vostè ara m'ha dit, perquè no he entès res del que m'ha comentat, no he entès res, absolutament res del que el Partit Popular vol, que quedem amb un gerent que des de Palma dirigeixi el Centre BIT de Menorca. Això és el que pareix que volen.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 9609/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla hidrològic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 9609/16, relativa a Pla hidrològic, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. L'article 106 del Pla hidrològic actualment en vigor diu que tota actuació, tota actuació a zona inundable o a una zona potencialment inundable requereix l'autorització de l'administració hidràulica. Això està generant un col·lapse important a la Conselleria de Medi Ambient i està generant moltes complexitats administratives i burocràcia en actuacions diguem absolutament menors que van contra l'agilitat administrativa. La setmana passada parlàvem d'una proposta, d'una moció que ens deien que havien de simplificar els tràmits administratius, que havien de ser més ràpids, que havien de donar respostes, i nosaltres el que detectam és que qualsevol actuació és absolutament exagerat, perquè com convendran amb nosaltres canviar una rajola d'un pis és una actuació i requereix una autorització de Recursos Hídrics, així com està redactat el Pla hidrològic, però és evident que això no té cap conseqüència ambiental ni cap conseqüència sobre els nostres recursos naturals i sobre l'aigua.

Per tant entenem que les obres menors, les obres de reforma, les obres que no tenen cap repercussió -sí les obres d'ampliació, sí les obres de nova edificació- haurien d'estar exemptes d'aquest règim i podrien tramitar-se de manera ràpida i a l'ajuntament no es veurien obligats a demanar l'autorització de Recursos Hídrics.

Per tant els plantejam si pensen canviar aquesta normativa i tornar un poc al camí del sentit comú. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta, Sr. Diputat, evidentment, l'article 106 diu "tota actuació". Evidentment aquest redactat ens està duent a situacions que freguen el surrealisme, com evidentment el darrer exemple que vàrem consultar és que una persona demanava si podia podar la seva finca perquè estava en zona inundable. Això és duit a l'extrem, duit a l'extrem. Evidentment sí que s'ha de revisar el Pla hidrològic. Aquest govern es va comprometre a revisar-lo, va ser dels primers anuncis que vàrem fer; quan es va aprovar, el mateix dia que es va aprovar, el juliol, vàrem dir que iniciàriem la seva revisió. En aquest redactat ja hi estam fent feina, evidentment prenem mesures que s'hauran (...), com són actuacions de conservació i consolidació de construccions ja existents, és a dir, tot el que sigui no incrementar el risc d'inundació o el risc de les persones evidentment no té perquè passar per aquests tràmits.

Actuacions que no requereixen un projecte d'obra, que per tant ja és, com per exemple deia vostè, un enrajolat, un referit, tot tema de mesures de rehabilitació de coses existents, no té cap sentit que hagin de passar pel nostre àmbit; o temes de conservació i manteniment de camins, tampoc no tendria sentit. I evidentment, per exemple, infraestructures públiques, el seu manteniment o la seva reparació; es pot donar ara que si hem de reparar una fuita d'aigua dins una zona inundable ens haguéssim de demanar permís. Evidentment estam per la feina de fer-ho revisant i, com veu, ja estam analitzant les casuístiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Estam contents que facin comptes canviar aquest absurd, que veim que coincidim que és així, que és un absurd. El que passa és que de juliol a juny ja ha passat quasi un any, i per tant voldríem que es concretàs, perquè més enllà d'estudiar-ho i més enllà de les bones intencions vostès governen, vostès gestionen, vostès han d'executar, vostès han de prendre decisions, i nosaltres pensam que això podria anar per una modificació puntual, que no importaria esperar a un canvi més general del Pla hidrològic.

Pensam que si hi ha acord, que si tots veim que això no té cap sentit ni un, que aquestes actuacions s'han de poder autoritzar directament per part de l'ajuntament, aquestes obres menors que no tenen cap repercussió hidràulica, etc., etc., perquè no feim aquesta modificació, aquest canvi puntual, i almanco arreglam això?, que als ciutadans els està costant molts de doblers, perquè han de pagar una taxa que incrementa molt el cost d'aquesta obra i els fa perdre molt de temps, i pensam que això s'ha de resoldre i s'ha de resoldre ràpid, aviat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Totalment d'acord, Sr. Melià. Evidentment des que som aquí la Direcció General de Recursos Hídrics intentam accelerar al màxim les tramitacions; dins el decret llei ja vàrem tocar les pèrdues d'erosió i les pèrdues de la vulnerabilitat d'aqüífers per agilitar la seva tramitació, i aquí estam ja fent propostes, un esborrany del redactat de l'article, que hi estam fent feina. Veurem quina és l'oportunitat per fer aquesta modificació.

I.8) Pregunta RGE núm. 9603/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions de la Mesa municipal del turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 9603/16, relativa a reunions de la Mesa municipal del turisme, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, la semana pasada le preguntaba por las veces que usted había reunido el Consejo Asesor de Turismo, recogido en la Ley 8/2012. Su respuesta fue clarísima: ninguna. Luego intentó aclararlo diciendo dos cosas: una, que se había reunido con muchísima gente, lo cual está muy bien; y, dos, un clásico, y es que el PP sólo lo había reunido en una ocasión, y que además, según le entendí, por un tema que usted consideraba menor, que fue el escándalo que hubo en Magaluf con el tema del "mamading".

Se le olvidó comentar dos cosas que son importantes: una, que el reglamento que desarrollaba la ley se había aprobado en el mes de abril, por tanto en menos de un mes el Partido Popular lo había reunido en una ocasión; usted en once meses no lo ha reunido ni una sola vez; y, dos, se le olvidó comentar que el caso de Magaluf al que he hecho referencia tuvo una repercusión negativa internacional de primera magnitud. Seguro que usted en la misma situación no lo hubiera reunido, posiblemente porque, como siempre le reconozco, ni le gusta el turismo, ni lo entiende ni le importa.

Hoy le pregunto por las veces que ha reunido la Mesa municipal del turismo, una mesa que está formada por alcaldes y por responsables de turismo de ámbito local, insular y autonómico, y que es una herramienta de coordinación importantísima. Por tanto, ¿cuántas veces ha reunido la Mesa municipal del turismo? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, com sempre el Sr. Gijón s'inventa les coses. Vostè ara diu que jo consider que era un tema menor pel qual vostès varen reunir la Mesa de turisme la legislatura passada. Repassi, per favor, l'acta i digui en quin moment jo vaig dir que era un tema menor, per favor. Per tant, no tergiversi.

Bé, efectivament no hi ha hagut aquesta legislatura cap reunió oficial de la Mesa municipal de turisme. Està previst que abans que acabi aquest estiu reunim la Mesa municipal de turisme, entre altres qüestions per un tema importantíssim com és la regulació del lloguer de vacances, però també, com li vaig dir abans, això no vol dir que el Govern no s'hagi reunit en multitud d'ocasions tant amb els consells insulars com amb els ajuntaments de totes les Illes, que són precisament els que conformen aquesta mesa municipal de turisme, per multitud de temes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, no me invento nada, simplemente al oírle quedó claro que no le daba la más mínima importancia, pero en cualquier caso si usted se la da, encantado.

La realidad es que, once meses después, no han reunido ni una sola vez la Mesa de alcaldes, como mínimo llama la atención, porque hemos estado hablando durante estos once meses de temas que son de vital importancia, precisamente para los municipios, como puede ser el tema de la sequía, como puede ser el tema de las depuradoras, como puede ser el tema de la ecotasa, como puede ser la falta de infraestructuras, como puede el *numerus clausus* de turistas que quieren imponer, como puede ser el tema de las pintadas, como puede ser la saturación de los ciclistas en las carreteras y, como no, el tema del alquiler vacacional.

A día de hoy, usted no ha reunido todavía a todos los alcaldes para explicarles que les va a pasar el marrón para que resuelvan el tema del alquiler vacacional. Y esto es algo que viene que en la ley, por tant, si no le gusta la ley, la cambie, pero mientras tanto cúblala, lo que no puede ser es que dos veces que le he preguntado, -y ya le advierto que la semana siguiente le preguntaré sobre otro tema que está recogido en la

ley, y seguramente tampoco habrá reunido a la gente-, ustedes no hayan hecho nada; lo estamos pensando, lo vamos a hacer, lo queremos hacer. Oiga, llevan once meses, aquí hay temas de primer orden que tendrían que haber estado ya tratados por los alcaldes, que es lo que sí importa.

Al final, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Com sempre, dóna la impressió que el Partit Popular estava reunit permanentment amb la Mesa Municipal de Turisme, se la va reunir a Mallorca un pic a l'any, encara no hem acabat l'any nosaltres, eh, un pic a l'any; a Eivissa, dues vegades en tota la legislatura, i a Menorca, tres. Tenim temps, tenim temps, no es preocupi.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Reunions, amb el Consell Insular d'Eivissa i tots els ajuntaments amb aquests onze mesos ja en duem dues. Què no li hem dit Mesa Municipal de Turisme? D'acord. Però ja en duem tantes com vostè en tota la legislatura.

Reunions amb ajuntaments de Mallorca, Menorca i Eivissa i amb la FELIB, per cert, per tractar aquest tema que vostè diu que és tan preocupant, amb la FELIB, amb els representants de la FELIB, ja duem des de la conselleria, 63 reunions, 63; des de l'Agència de Turisme de les Illes Balears, 53 reunions, amb visites, amb reunions amb ajuntaments, amb regidors de turisme i amb batles, per tractar temes de borsa de places, de proves esportives, de lloguer de vacances, de fires turístiques, de producte turístic, de modificació de la Llei turística, de l'impost turístic, per qüestions de coordinació, de turisme cultural, de creuers, de planificació turística.

No ens digui que no fem la feina i que no estam reunits. Constantment, constantment, en això no li cont, evidentment, les reunions informals, les telefòniques, que són a diari; més, això amb ajuntaments, més 18 reunions amb els consells insulars, que també formen part de la Mesa Municipal de Turisme, de vegades només amb el consell insular, de vegades amb els ajuntaments, com la setmana passada, on ens vàrem reunir amb tots els ajuntaments d'Eivissa i amb el Consell d'Eivissa, 18 reunions amb els quatre consells insulars per separat o conjuntament, per tractar tots els temes que li he dit.

(Se sent una veu de fons intel·ligible i alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 9605, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualitat de l'aigua de la Platja de Talamanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 9605/16, relativa a qualitat de l'aigua de la Platja de Talamanca, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, abans d'eleccions vostès varen dir que declararien l'emergència de l'emissari de Talamanca per a la seva substitució immediata, perquè era inacceptable la tramitació que es feia en aquell moment. I el març passat va dir que treballava per tenir un estiu 2016 tranquil, com el 2015 en què la qualitat de les aigües de Talamanca varen ser excel·lents, segons vostè.

Per això, Sr. Conseller, seran les aigües de la Platja de Talamanca tan excel·lents com les de l'estiu passat?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Diputat, la qualitat de les aigües de bany depenen de molts de factors, dels pluvials, del clavegueram, de la matèria orgànica que hi pugui arribar, de les infraestructures, del tema climatològic, en què l'any passat, per exemple, vàrem tenir una arribada de plàstics a causa d'un tema de clima i de corrents, multitud de factors que influeixen en la qualitat, abocaments accidentals, freqüentació, ús d'aquella platja.

Evidentment, el problema més greu que tenim a Talamanca és l'emissari, un emissari que tots sabem que es troba en molt mal estat; un emissari que aquest hivern ja disposam d'un projecte per a la seva substitució, que hem fet unes millores de manteniment i que ara mateix hi ha un operatiu de vigilància per intentar garantir, en la mesura del possible, la qualitat de les aigües de bany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, abans d'eleccions es varen comprometre a prendre mesures immediates i definitives respecte del nou emissari de Talamanca i han seguit amb la

mateixa tramitació iniciada la passada legislatura, la mateixa. Abans d'eleccions varen dir que declararien les obres d'emergència i ho tramiten tot d'urgència, com la passada legislatura. Abans d'eleccions ABAQUA va informar de la ruptura d'un dels dos decantadors de la depuradora i no han fet en un any. Abans d'eleccions vostè va anar a fer-se una campanya a la Platja de Talamanca i no hi ha tornat.

Vostè es va comprometre a informar els vesins de Talamanca i no ho ha fet. Aquests vesins estan indignats amb la falta d'informació i l'opacitat de la seva conselleria, perquè tenen sospites que torna haver-hi fugues de l'emissari i que, mentre la gent ja hi neda, el Govern ho oculta i vostè s'amaga.

Sr. Conseller, ha perdut l'oportunitat de ser clar amb els vesins i de dir-los que la previsió d'entrada en funcionament del nou emissari és el dia 1 de juliol del 2017, res d'emergència, i que podria entrar en funcionament encara que la nova depuradora no estigui en marxa, i això encara no ho ha dit als vesins ni a ningú. I perd l'oportunitat de solucionar no només el problema de l'emissari, sinó també d'aprofitar aquest projecte per solucionar l'abocament tèrmic de la central elèctrica dins el port i l'abocament de salmorra de la potabilitzadora que acaba amb la posidònia d'una part de Talamanca.

Tot un fracàs en transparència i en gestió mediambiental, Sr. Conseller, en aquest tema. Tal vegada, si qualche any torna a Talamanca, tot això ho podrà sentir dels vesins i donar-los les explicacions que li reclamen, directament a ells, i no a través de les preguntes escrites que vostè ens ha contestat i que nosaltres li hem hagut de fer perquè ens parlàs clar.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Diputat, no és aquest conseller qui va anar a fer campanya a Talamanca anunciant que hi havia una pressupostària per fer les obres, no som jo, s'ha confós, té darrera vostè qui va anar allà a fer-se la foto dient que hi havia un pressupost que no existia. Aquest conseller va habilitar una partida per redactar un projecte, el projecte s'ha entregat, el tenim, com vostè bé ha dit, el tramitam d'urgència i fem totes les passes necessàries per tenir un estiu més tranquil.

Informam també, aquest conseller ha estat a la comissió de seguiment de Talamanca, cosa que el meu antecessor no hi va participar mai, no va anar mai a l'ajuntament a explicar com es trobava el projecte, i els tècnics d'ABAQUA evidentment aniran a l'Ajuntament de Vila a explicar-los tot el projecte que tenen entregat, després, una vegada que l'hagin estudiat, per tirar endavant.

No es preocupi, Talamanca ens preocupa i ens ocupa i fem tot el possible en tasques de manteniment amb la depuradora d'Eivissa, que fa anys que no s'havien fet, que enguany eren unes inversions necessàries; és a dir, evidentment, les vaig anunciar, les vàrem pressupostar enguany i estan adjudicades enguany, en cinc mesos. Sí, jo crec que fem tot el necessari perquè enguany la qualitat de les aigües de Talamanca, en la mesura del possible, siguin de qualitat.

I.10) Pregunta RGE núm. 9597, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a contractació del personal d'IBANAT.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 9597/16, relativa a contractació del personal d'IBANAT, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta, molt bon dia, diputades, diputats. El mes de novembre de l'any 2012, en el moment que es començaven a tramitar els pressuposts del 2013, i any i mig després de l'entrada en el Govern del Sr. Bauzá, qui era conseller de Medi Ambient en el seu moment, el Sr. Company, va anunciar la reestructuració d'Espais de Natura Balears, IBANAT. Aquesta polèmica reestructuració que, segons el Sr. Company, tenia per objecte aprofitar recursos i aconseguir fer la mateixa feina unificant efectius administratius dels dos ens públics, així és com ho deia ell a les seves declaracions, a la pràctica va suposar l'acomiadament de més de trenta professionals d'IBANAT, entre els quals tècnics, informadors, educadors dels parcs, naturalistes i vigilants, entre d'altres, que en el seu moment varen protagonitzar mobilitzacions de protesta, juntament amb altres col·lectius de treballadors del nostre sector públic, com ara són els treballadors d'IB3.

La plantilla actual de personal d'IBANAT disposa de més de 100 efectius, però, segons els càlculs fets per la Conselleria de Medi Ambient, a dia d'avui manca cobrir un mínim de 68 llocs de feina, dels quals 38 es consideren bàsics per donar els serveis de qualitat necessaris en els diferents espais protegits. Per exemple, en el cas de Formentera, el Centre d'Interpretació del Parc Natural de Ses Salines, a Can Marroig, només obri les portes dues hores un dia per setmana. Evidentment, amb aquesta situació ni tan sols es pot dir que el centre d'interpretació compleix les seves funcions més elementals.

Per tant, Sra. Cladera, la pregunta va adreçada a vostè i a la seva conselleria, el document dels acords pel canvi estableix que es milloraran els efectius humans i tècnics dels espais naturals protegits, per garantir-ne la correcta gestió i conservació, per tant, m'agradaria que ens expliqués quina és la previsió de la Conselleria d'Hisenda pel que fa a la contractació del personal d'IBANAT acomiadat la legislatura passada. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, com vostè molt bé ha explicat, la passada legislatura es varen acomiadar 38 treballadors entre IBANAT i Espai de Natura; que això va costar, ho hem de dir, 1 milió d'euros a les arques, o ha costat 1 milió d'euros en indemnitzacions. I també recordar que a tot el pla d'amortització d'acomiadaments que es va fer la passada legislatura, ha costat a aquest govern més de 10 milions d'euros la millora d'eficiència, entre cometes, que va fer el Partit Popular en el sector públic instrumental.

Efectivament, aquestes places es varen amortitzar, amb les sentències que hi ha hagut s'han hagut d'indemnitzar i no s'han pogut readmetre aquests treballadors, com hauria estat desitjable per aquest govern. Des del moment que s'amortitzen les places és més complicat tornar-les dotar i tornar cobrir i, en el cas que s'hagi de fer, també s'ha de fer amb els principis de mèrit, capacitat, igualtat, etc.

Recordar que a Formentera, des de Medi Ambient, aquest any han cobert dues places d'agents de Medi Ambient, al cent per cent, i que també, quant a tècnics de Medi Ambient, el que ha fet la Gerència d'IBANAT ha estat cobrir tots els espais naturals perquè no hi hagi cap espai natural desatès.

Què fa aquest Govern? Doncs, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i d'acord amb la prioritització, va recuperant els treballadors, els serveis públics, va recuperant les condicions dels treballadors públics, recuperant els drets públics que ja moltes vegades hem comentat, i també la millora dels serveis públics. Evidentment, això s'ha de fer d'acord amb unes disponibilitats pressupostàries i de forma progressiva, no es pot fer tot en un any. Aquest any el pressupost 2016 ja ha prioritzat recuperar les línies vermelles de l'estat de benestar, que són educació, salut i serveis socials, però que, evidentment, no podem arribar a tots els àmbits que desitjaríem, mentre no tinguem més recursos en aquesta comunitat, que també sabem que hi treballem per tenir més finançament.

Mentrestant, som conscients d'aquestes mancances, som conscients d'aquestes necessitats i, a mesura que puguem disposar de més recursos i puguem, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i també amb la prioritització que faci aquest govern, anirem recuperant tots els serveis públics. Jo sé que cada conseller dins el seu àmbit ho fa, recupera el sector públic instrumental, recupera drets i recupera treballadors en la mesura de les possibilitats, però recordar que tot el que es va destrossar la passada legislatura no es pot recuperar en un any i, per tant, aquest govern, passa a passa, fa feina per recuperar totes aquestes mancances que tenim, per millorar els serveis públics, recuperar l'estat del benestar, etc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, gràcies, presidenta. Sí, Sra. Cladera, jo li agraeisc les explicacions, evidentment. I entenc que hi ha unes línies vermelles que eren recuperar els elements i els serveis fonamentals per a les persones, i en això no tenim res a discutir.

El que sí li he de dir, però, que començam ja a parlar en clau de 2017, perquè som a punt d'acabar aquesta etapa d'aquest segon període de Parlament, i per tant, en clau de 2017 sí que és important que entenguem la necessitat d'anar cobrint aquestes places; perquè clar, és greu, és realment molt greu que la Conselleria de Medi Ambient estimi la necessitat de cobrir 68 llocs de feina, dels quals ens diuen que 38 són elementals, bàsics, i que no tinguem cap previsió a dia d'avui de com anirem incorporant aquestes places i com anirem creant aquests llocs de feina. Parlam de personal absolutament elemental per poder oferir un servei essencial en els espais protegits de les Illes Balears els quals, per altra banda, són l'actiu més important que tenim per oferir, perquè evidentment tenim fantàstica gastronomia, tenim fantàstics serveis, però que el venem a Balears no deixa de ser, al cap i a la fi, la nostra natura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Bé, em queden vint segons... Ah, no...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sra. Diputada, jo prenc nota, crec que el conseller de Medi Ambient també és plenament conscient d'aquest problema i d'aquesta necessitat, és un tema que ens preocupa i ens ocupa i, com vostè molt bé ha dit, ha apuntat en el pressupost 2017 que en el moment d'elaborar la convidarem a participar i recollirem les seves peticions. I ho reiter, treballam en tots els àmbits per recuperar els serveis públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Molt bé, gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 9599/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a moratòria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 9599/16. La pregunta RGE núm. 9599/16, presentada per la Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a moratòria, queda ajornada, atès l'escrit RGE núm. 9925/16 del Govern de les Illes Balears, mitjançant el qual comunica l'absència del conseller de Territori, Energia i Mobilitat, Sr. Marc Pons i Pons.

I.12) Pregunta RGE núm. 9612/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Tractat CETA.

Dotzena pregunta, RGE núm. 9612/16, relativa a Tractat CETA, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. L'Acord Integral d'Economia i Comerç, anomenat CETA, per les seves sigles en anglès, és un dels diversos tractats internacionals de lliure comerç, equivalent al TTIP, però en aquest cas entre Canadà i la Unió Europea. Aquests tractats es caracteritzen pel seu obscurantisme, pel seu secretisme i per la seva opacitat, però, a més a més, inclouen mecanismes de resolució de les diferències entre els inversors i els estats que inclouen la possibilitat per a inversors estrangers de recórrer a tribunals pseudoprivats d'arbitratge que amenacen la sobirania dels estats i les competències també dels parlaments, incloent els parlaments autonòmics.

El tractat, en aquest cas el CETA, posa en perill el dret a legislar i a prendre mesures per respondre a les desigualtats socials i d'emergència social que s'han agreujat durant aquests anys d'aquesta anomenada crisi, i també agreugen els desequilibris territorials, el canvi climàtic, la crisi que pateix el món rural i les activitats agrícoles i ramaderes.

L'aplicació, sens dubte, d'aquest tractat, tindria un impacte evident sobre els sectors productius de la nostra comunitat autònoma, el sector agroalimentari, la indústria autòctona, les energies renovables, i per això volem demanar sobre què passaria si aquest acord entrés en vigor.

La nostra pregunta, davant els riscos evidents que suposaria l'entrada en vigor d'un tractat com el CETA a la nostra comunitat autònoma, és: com pensa actuar el Govern de les Illes Balears en relació amb la signatura del Tractat CETA, en cas que aquest afecti competències autonòmiques en matèria d'educació, de salut i de polítiques d'ocupació?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta, buenos días a todos. Sra. Camargo, el CETA, como bien ha dicho, es el acuerdo integral de economía y comercio, está firmado en 2014, pero todavía no está ratificado por los estados miembros, por tanto es un tratado que todavía no es de aplicación a ninguno de los estados de la Unión Europea. De la misma forma que sucedió con el TTIP y que también hemos denunciado en esta cámara, falta de transparencia y falta de información al respecto, y por tanto nos preocupan básicamente los temas que ha señalado.

Por una parte, en materia sanitaria, todo lo relacionado con las patentes farmacéuticas; los estándares medioambientales, fundamentalmente relacionados con el cambio climático; cómo afectaría a los agricultores y ganaderos de una forma muy similar a lo que está sucediendo con el TTIP; el uso de transgénicos y su uso por parte de determinadas industrias alimentarias, el derecho de los consumidores, por tanto, cómo se vería afectado, y también a nuestras pequeñas y medianas empresas y a nuestro tejido comercial. Recordando, simplemente, que Baleares tiene el 99% de nuestro tejido productivo son de PIME.

Y por último, también en materia de empleo, lógicamente, hasta que no esté claro que se ratifiquen todos los convenios de la OIT. En materia internacional, como sabe, los marcos los fija la Organización Internacional de Trabajo, a través de los convenios y tratados suscritos por los estados que lo conforman, y está claro que uno de los objetivos debe ser respetar esos tratados de la Organización Internacional de Trabajo. En caso contrario, desde afectaría a nuestro marco laboral que, como sabe, de todas formas también es fijado por el estado.

En paralelo ¿nosotros qué haremos como Govern autonómico que, en este caso, no estamos autorizados para suscribir o no suscribir tratados internacionales? En primer lugar, de la misma forma que con el TTIP, se reunirá el grupo de trabajo este jueves, empezará el grupo gubernamental para analizar los distintos efectos del TTIP, son efectos similares, por lo tanto se podrá trabajar en la misma línea. Y mantendremos la líneas de apoyo a PIME, recordar que el viernes pasado se aprobó 1 millón de euros por parte de la Conselleria de Innovación y por parte de la Conselleria de Treball; se están haciendo medidas de apoyo al pequeño comercio, con ayudas dentro de iComerç, se están haciendo ayudas desde materia de agricultura, como los 30 millones del PDR aprobados la semana pasada.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, es una bona notícia, conseller Negueruela, saber que, a diferència del Partit Socialista Europeu, que moltes vegades vota amb el Partit Popular a l'eurocambra, aquí es posiciona d'una manera diferent. En aquest sentit, donarem suport a totes les iniciatives que es posin en marxa per tal de distanciar-se de les polítiques que fa el Partit Socialista a Europa.

Bé, tenim curiositat també per saber qui compondrà aquesta comissió de treball o aquest grup de treball, perquè, de fet, el que s'ha demanat a la proposició no de llei que es va aprovar, és la creació d'una comissió d'estudi, i en aquesta comissió, evidentment, hi volem tenir participació i en aquest grup de treball que vostè acaba d'esmentar també ens agradaria tenir-hi representació i ser puntualment informats de com des d'aquesta comunitat autònoma, des d'aquest govern es lluitarà per tal que aquests tractats desreguladors, els quals amenacen la nostra sobirania i els nostres drets, no es posin en marxa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. El grupo, en la PNL por supuesto se aprobó y se aprobó con el beneplácito de toda la Cámara. También dos cosas: se reunirá lo antes posible, se coordina desde la Conselleria de Presidencia, y estará integrado por las distintas áreas afectadas, y desde luego trasladaremos toda la información y podremos trabajar conjuntamente esa información.

Nosotros al respecto, dentro de nuestras competencias, seguiremos velando porque se reduzca nuestra lista de desempleo y seguir combatiéndola y desde luego la precariedad laboral, como estuvimos haciendo ayer, las cláusulas sociales que se han incorporado. Por tanto, somos un govern que da ejemplo, que seguirá manteniendo ese ejemplo y que seguirá velando por los estándares de empleo para que tengamos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

I.13) Pregunta RGE núm. 9614/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bou de Fornalutx.

Tretzena pregunta, RGE núm. 9614/16, relativa a bou de Fornalutx, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades, resta de públic assistent. Presidenta del Govern, el bou de Fornalutx és un espectacle cruel que provoca sofriment a un animal només per diversió. Des del nostre grup parlamentari pensàvem que estàvem d'acord que la modificació de la Llei de benestar animal havia de servir per eliminar totes les excepcions d'aquesta llei. Pensàvem que en això estàvem d'acord Podem, MÉS i PSIB, i és el que el PSIB, tant en el consell com en el Parlament, havia votat.

Malgrat això, ens hem trobat algunes sorpreses aquestes darreres setmanes ja que el Partit Socialista, segurament per haver rebut pressions, ha començat a dubtar i no sabem molt bé per què. Pensam, des del nostre grup parlamentari, que sobre aquest tema no hi ha d'haver cap mena de dubte, el bou de Fornalutx pateix maltractament físic i psicològic semblant al que sofreix un bou abans de sortir a una plaça de toros abans de ser assassinat.

I no fa falta demanar nous informes perquè ja hi ha informes veterinaris que parlen que el sofriment que es produeix en el bou és elevadíssim, emocionalment i físicament parlant, per als animals que participen en contra, evidentment, de la seva voluntat en aquestes celebracions.

Pensam que la persecució, la incapacitat de fugir de les agressions, no poden anomenar-se cultura i s'han de condemnar i s'han d'abolir a la nostra comunitat autònoma. Per això, volem saber si aquest govern, si la seva presidenta i el Partit Socialista pensen encara que l'eliminació de les excepcions de la llei ens farà millors com a societat, com va dir la diputada Silvia Cano en aquesta cambra. I per això, demanam si pensa el Govern de les Illes Balears que el bou de Fornalutx no sofreix.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Saura, per la seva pregunta. No em toca ni a mi ni al Govern dir quin animal pateix o no pateix a la nostra comunitat autònoma. Vostè sap que tenim uns acords signats, els acords pel canvi, on hi ha un compromís clar de modificar la Llei autonòmica de protecció dels animals, de 1992, cap a una llei de benestar animal. És prou conegut que s'està tramitant una iniciativa legislativa en aquest parlament, que jo confio que tots els grups parlamentaris siguin capaços d'escoltar a tothom, de dialogar amb tothom i d'arribar a les millors decisions possibles garantint la qüestió que és clau, que és evitar el maltractament de qualsevol animal a la nostra comunitat autònoma.

Efectivament, Sr. Saura, hem heretat una societat on hi ha una sèrie de tradicions i festes on de diferent manera i en diferents ocasions s'utilitzen diferents animals i aquí és on, òbviament, s'ha de ser molt clar i s'ha de fer un treball molt important des de les institucions, des dels grups parlamentaris i des de tothom, que és incorporar una nova realitat social que exigeix garanties de benestar adequades i, per tant, prohibir qualsevol maltractament d'animal, tortura o mort, en determinades festes, que es puguin dir festes, i que per a mi en absolut ho són.

Ara bé, Sr. Saura, jo desig que es treballi des d'aquesta concepció àmplia de garantir els drets dels animals i el benestar animal a la nostra comunitat autònoma, perquè vostè no deu pensar que l'únic problema que tenim en benestar animal sigui el bou de Fornalutx.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

No li toca a vostè decidir si el bou pateix o no pateix, ja ho fan els veterinaris i ja ho diuen els informes, però vostè pot donar la seva opinió com a presidenta del Govern i com a membre del Partit Socialista, perquè el Partit Socialista va votar una proposició no de llei en aquest sentit, a favor de prohibir aquesta pràctica que no hauria de ser comú al segle XXI.

Vostès no han presentat esmenes en aquest sentit, però sospitam i no ens agrada gens pensar que el Partit Popular està fent el treball brut i que pot ser votin vostès la seva esmena. Nosaltres pensam que no podem deixar que el bou de Fornalutx esdevengui el nostre *Toro de la Vega*, no podem permetre que una anomalia com aquesta sigui una normalitat.

Sí, crec, i creiem des del nostre grup parlamentari, que hem d'apostar per la defensa del benestar animal. Volem saber si votareu a favor del sofriment animal, si votareu a favor de la tortura o votareu a favor del seu benestar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Saura, jo no som una recent arribada a l'acció política en defensa de la protecció dels animals. Com a presidenta del Consell de Mallorca vaig poder signar un conveni amb ALDEA l'any 2008, on es va fer un estudi exhaustiu de les necessitats que tenim a Mallorca per garantir el benestar dels animals, el no sacrifici de tants de cans i moixos com passa cada any, les instal·lacions que necessitam,

les campanyes d'esterilització que serien necessàries a la nostra comunitat autònoma, vàrem fer un acord amb els ajuntaments on pagàvem els xips perquè es poguessin identificar els animals i moltíssimes coses més.

Jo li recoman que llegeixi aquest estudi que va molt més enllà del que vostè em planteja avui a la seva pregunta, perquè crec que el que hauríem d'intentar és anar cap a una comunitat autònoma on fóssim exemple del no maltractament als animals en termes molt amplis, Sr. Saura, i en aquesta línia treballarà el Govern des de la Conselleria de Medi Ambient, tal com ha plantejat.

Ara, li vull ser molt clara, Sr. Saura, jo no empraré aquest tema ni per fer demagògia, ni per parlar des del no rigor, ni per fer un plantejament electoral i electoralista. Miri, el Sr. Pablo Iglesias diu clarament que no està en contra de la prohibició de les corregudes de toros, que la societat ha d'evolucionar sense prohibicions i que s'ha de fer un referèndum a cada poble per poder decidir.

Per tant, Sr. Saura, queda molt de treball per fer, també dins el seu partit polític.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 9610/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a recuperació econòmica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 9610/16, relativa a recuperació econòmica, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, aquí sí que hi ha un bon bou amb el que jo li parlaré ara.

La setmana passada l'Institut Nacional d'Estadística publicava una enquesta, que Balears és la comunitat autònoma amb menys classe mitjana de l'Estat. Cada vegada ens posen més asteriscs de vuit puntes. Amb un 25% som els líders en fracàs escolar, asterisc de vuit puntes; amb un 54% som els líders en absència de classe mitjana, asterisc de vuit puntes; tenim un 20,6% de classes baixes i un 25 de classes altes. Vivim en una societat cada vegada més polaritzada, tenim més rics, tenim més pobres i anam matant la classe mitjana, que és realment el motor d'aquesta terra.

A més, en una comparativa que va realitzar l'OCDE, sobre 362 regions riques, Balears suspèn en qualitat laboral, nivell salarial i aposta educativa. Tres suspensos, tres factors que estan entre ells totalment, com poden suposar, relacionats. Si a

això hi posam fracàs escolar més falta d'especialització és igual a sous més baixos.

Amb aquesta situació i amb aquestes informacions, amb totes aquestes dades, quines mesures concretes pensa posar en marxa aquest govern per a la recuperació econòmica real d'aquestes classes mitjanes que són les que realment paguen?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta. Evidentment, aquesta és l'obsessió del Govern i vostè sap perfectament, i coincidesc perfectament amb vostè, que aquesta crisi econòmica ha provocat una sèrie de polítiques, la crisi no, per en teoria fer front a la crisi econòmica s'han desenvolupat una sèrie de polítiques absolutament neoliberals que han anat en la línia d'una austeritat mal entesa, de retallades en el sector públic, d'eliminar drets de millors serveis públics a tots i a totes i això ha fet una qüestió que és bàsica i que és elemental i que en aquesta comunitat autònoma podem viure i percebre cada dia, i és que aquestes mesures han perjudicat d'una forma molt notable la classe mitjana d'aquesta terra, que s'està empobrint, que està desapareixent, que, com vostè deia, en aquestes noves estadístiques hi ha una disminució clara del que era la classe mitjana i la classe treballadora molt més empobrida.

Per tant, què li he de dir, Sr. Font, que tota l'acció del meu govern, tota l'acció del meu govern va dirigida precisament a poder reconstruir una classe mitjana que està en vies de desaparició. Aquests són els grans avanços de la socialdemocràcia, fer una classe mitjana forta que pot garantir la cohesió social necessària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, jo sé que no és fàcil aquesta qüestió i que són molts de factors que entren enmig en aquest moment.

Quan vàrem aprovar els pressuposts i crec que els pressuposts de l'any que ve han de ser molt importants, la consellera ens deia, vostè mateixa ens deia: és que hem pujat a les classes altes, l'impost de l'IRPF. Si realment volem que la classe mitjana no se senti ofegada, i vostè sap, com jo que el tram d'IRPF respecte de les classes mitjanes és del més elevat de l'Estat, i per aquí diu: no l'hem pujat; no, és que l'hem de baixar, l'hem de baixar i hem de baixar després encara aquestes més baixes, perquè si no aquesta gent no gasta, no gasta. Pensin que un ciutadà a l'estat espanyol, el 52% del que guanya és per pagar impostos, el 52% del que guanya.

Davant aquesta situació un s'adona que el model és el problema del que falla, és vera que hem d'anar a un turisme més sostenible, de més qualitat, tot el que vulguin, però el problema que tenim és que invertim un 0,33% en investigació, baldament vostè l'hagi pujat un 11%, un 11% d'un 0,33 és quasi res, no invertim per a un nou model i aquí és on hi ha el tema i avui...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab, i avui discutirem de la facultat una altra vegada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Font, jo coincidesc prou amb vostè que no és un tema fàcil i que no és un tema de dos dies, no?, però aquest govern, com ho està fent? Des d'una política de diàleg social, que crec que és important, impulsar un pacte per la competitivitat parlat amb empresaris i sindicats, cosa que retornam al diàleg que no s'hauria d'haver perdut mai en aquesta comunitat autònoma; amb un plantejament de canvi de model econòmic o de millora de model econòmic, diversificant economia i per tant fent apostes estratègiques per d'altres sectors econòmics; amb una aposta per l'economia del coneixement; amb una aposta per allargar temporada turística; amb una aposta clara per millorar la formació professional reglada i no reglada, amb una nova estratègia que aplicam a les Illes Balears; amb una aposta clara per l'educació, primària, secundària i universitària, per tenir noves oportunitats per als nostres joves i les nostres joves, i això que li dic és molt bàsic per poder consolidar una classe mitjana, amb un suport al petit i mitjà empresari de les illes.

Vostè sap i vàrem coincidir que vàrem començar amb una moratòria a les grans superfícies, precisament per protegir el petit i mitjà comerç d'aquesta comunitat autònoma que havia estat molt castigat, amb una estratègia des de la Conselleria de Comerç de suport al petit comerç de la nostra comunitat autònoma; amb un suport als treballadors públics pactant noves retribucions; amb un suport al autònoms i als emprenedors, aquesta setmana hem fet una línia de subvencions específica, amb un canvi en el mercat laboral i amb una lluita contra la precarietat laboral, i ahir plantejàvem el nou pla pactat també amb sindicats i empresaris; amb inversió pública, una vegada més, per ajudar els petits constructors d'aquestes illes que s'han quedat amb moltes dificultats de poder subsistir, i millorar els serveis públics, educació, sanitat i serveis socials, perquè això garanteix que cadascú hagi gastat menys de la seva butxaca per poder reinvertir en altres qüestions, i amb una aposta clara i una política fiscal diferent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...protegint la classe mitjana i treballadora.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 10020/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transparència del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 10020/16, presentada en substitució de la RGE núm. 9608/16, relativa a transparència del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, que formula la Sra. Diputada Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, una vegada més han tornat fallar en el que havia de ser la seva bandera: transparència i bon govern.

Hem conegut que el conseller de Medi Ambient va adjudicar dos contractes a dit a l'empresa per la qual va treballar, per 17.900 euros, 100 euros manco per no haver de treure a concurs, una empresa en els casos d'èxit de la qual sempre apareix un poble: Esporles. Ètic? Estètic?

O que va encarregar per 17.999 euros un estudi per posar en marxa una garbelladora a la principal beneficiària, amb la casualitat que la mateixa persona ha fet ambdós estudis. Ètic o estètic?

O que gasten 17.458 euros en un logotip per la sequera, adjudicat a dit a la mateixa persona que havia fet poc abans el de venda directa. Això sí, deu ser molt eficient, perquè només un parell de dies després de l'adjudicació ja va presentar el logotip.

Comparteix les explicacions que ha donat el conseller i creu que es corresponen amb la política de transparència que vostè pregonava?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Portaveu per la seva pregunta. El conseller Vidal, igual que tots els altres consellers i conselleres del meu govern, es regeixen pels compromisos de

transparència que hem aplicat durant aquesta legislatura i que és una bona novetat en aquesta comunitat autònoma. No li retrauré... no aniré al passat no tan llunyà de les èpoques on gestionava el Partit Popular, li diré el que hem fet que crec que és positiu per a aquestes illes.

Miri, els currículums de tots els alts càrrecs ja són públics i publicats a les nostres illes... -vostè pot riure, però dels seus jo no en vaig conèixer mai cap- ...

(Remor de veus)

...les agendes dels consellers són públiques, les despeses dels alts càrrecs són públiques, hem aprovat un codi ètic que ens confirma una nova forma de fer política en aquestes illes des de la transparència, des de la rendició de comptes, des de l'honestetat exigible a qualsevol que gestiona recursos públics i tenim una llei d'oficina per a la lluita contra la corrupció, Sra. Prohens.

Les coses han canviat i estan canviant a aquestes illes gràcies que hi ha un govern compromès amb la millor gestió dels doblers públics. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, és greu que un conseller se'n rigui dels ciutadans i ens prengui per beneïts, però més greu és que ho faci la presidenta del Govern.

(Alguns aplaudiments)

La veritat és que esperava una explicació més convincent dels exemples que li he posat o almanco una explicació, encara que en trobaríem molts més, perquè el seu conseller en només un any ha adjudicat 576.114,11 euros només en contractes menors, en manco d'un any, Sra. Armengol.

Té molta feina dins aquesta conselleria, ja li ho hem anat dient, però hauria de tenir una prioritat i és canviar el sistema informàtic. Els pagesos no cobren per culpa de la informàtica i ara resulta que es retalla i es torna a rescriure una part del currículum del conseller, justament la part que el vincula amb l'empresa adjudicatària, també per culpa de la informàtica. S'ho haurien de fer mirar, Sra. Armengol.

Com pot presumir que publiquen totes les dades d'alts càrrecs? On és la seva credibilitat? Li importa la seva credibilitat, Sra. Armengol? Què hagués dit si això ho hagués fet algun conseller del Partit Popular!

Som davant la porta giratòria perfecta: faig feina al sector, em col·loc de conseller, reg el sector i quan acabi, que, amb aquest ritme i amb el permís de MÉS, serà aviat, me'n torn anar al sector que he regat.

Era aquest el canvi, Sra. Armengol? Comparteix aquesta gestió? Comparteix aquestes explicacions d'aquesta transformació miraculosa del currículum del seu conseller?

Sra. Armengol, vostè té un govern que no és ètic, ni estètic i tampoc no és bon govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, no sé de quin conseller em parla ni si és del meu govern o es refereix a un altre govern, ho deixarem així, ho deixarem així.

A veure, entenc que vostè no ha gestionat mai i no sap que els contractes menors són absolutament legals, són absolutament necessaris dins l'administració pública... -escolti i aprendrà alguna cosa...

(Remor de veus i petita cridòria)

Escolti... no, jo no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

No puc entendre què li fa tantes rialles, a mi no me'n fa cap.

Els contractes menors són necessaris per resoldre problemes dels ciutadans i ciutadanes i problemes que s'han de resoldre amb urgència, són absolutament legals, i si té cap indici d'il·legalitat, no vengui aquí a somriure, vagi-se'n on ha d'anar, que és on nosaltres sempre hem anat quan hem trobat un escàndol dels seus governs, que n'hem trobat moltíssims.

(Alguns aplaudiments)

I sí, el Sr. Vidal té una experiència professional i per això és un bon conseller de Medi Ambient i Agricultura, és clar que sí, perquè té una experiència professional prèvia i ha treballat als sectors que ha convingut per poder saber d'això que ara fa de conseller. O a vostè li agradaria que aquest senyors que fos conseller no en sabés res, ni de medi ambient ni d'agricultura? Crec que no seria una bona fórmula.

Contractes a aquestes empreses, Sra. Prohens, que vostè diu. Aquesta empresa de què vostè parla ha tengut contractes amb tots els ajuntaments, amb molts d'ajuntaments, dels Partit Popular i governats per qualsevol. Sap vostè que només hi ha tres o quatre empreses a Balears en termes d'assessories

ambientals? Sap vostè que el seu govern, amb contracte menor, va contractar també aquesta empresa, la mateixa conselleria? Sap vostè que també va contractar una empresa, el seu govern, on havia fet feina la directora general feia deu anys? Sap que jo això no ho vaig denunciar mai? Perquè això no és forma de fer política, Sra. Prohens, perquè la forma de fer política és resoldre els problemes dels ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 7205/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 7205/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sr. Conseller, bon dia també. Aquesta és la tercera interpel·lació que presentem en aquest curs parlamentari i la darrera, no fa falta afegir-ho, perquè el curs parlamentari s'extingeix. El nostre pes com a grup parlamentari és discret i la quota que ens correspon no dona més. Però ja els avanç que tant de bo aquesta interpel·lació tenguí el mateix efecte que les dues precedents. Quan vàrem demanar aquí al Govern que acomplís els compromisos adquirits en relació amb la carrera professional del sector sanitari, al cap d'un temps, una part i altra varen arribar a un acord. Més endavant vàrem interessar-nos també en aquesta tribuna pel futur de les empreses de formació privades, a les quals aquest Govern en aquells moments negava el pa i la sal i fa just un parell de dies, les dues parts han arribat a un acord. Al·leluia!

La interpel·lació que avui ens ocupa és un poc diferent, ho reconec, no hi ha dues parts, llevat que considerem que el Govern del qual vostè, Sr. Conseller, forma part, té com a contrapart el conjunt dels ciutadans. Però, en tot cas, jo ja em donaria per satisfet si el desenllaç d'aquesta interpel·lació fos anàleg al de les dues anteriors, o sigui un cert terme mig, un cert acord, un punt de trobada, si ho vol dir així.

Com sap, Sr. Conseller, avui l'interpel·laré a propòsit de la política lingüística que el Govern du a terme a l'ensenyament. O sigui de l'ensenyança en una o més llengües, de l'ús de

l'idioma, o dels idiomes a l'ensenyament. D'ençà que governem, ben prest farà un any, la seva política s'ha orientat a retornar a la llengua catalana el seu estatus de llengua hegemònica, sinó única de l'ensenyament públic. D'això n'han dit, sense envermellar gens ni mica, "retornar a la normalitat", i dic sense envermellar gens ni mica perquè en una comunitat bilingüe, amb dues llengües que són, segons l'Estatut d'Autonomia, cooficials, i amb una d'elles que té, a més, la condició d'oficial a tot l'Estat, convindrà amb mi que no treu cap enlloc considerar normal que aquesta darrera llengua, la comuna a tot l'Estat, estigui proscrita com a llengua a l'escola.

Però això és el que passa avui dia en aquesta comunitat en el sistema públic, -he de reconèixer que en el concertat les coses són un poc distintes, per ventura perquè la gestió és privada- en el sistema pública, deia, aquest Decret de mínims que han recuperat, si és que mai l'havien perdut, els serveix per retornar al català l'estatus de llengua preferent i quasi exclusiva de l'ensenyament i per contravenir de passada, l'ordenament vigent, la disposició addicional trenta-vuitena de la LOMCE, llei que, si no ho tenc malentès, i vostè a més ho ha dit aquí més d'una vegada, segueix en vigor, aquesta disposició addicional trenta-vuitena diu ben clar i cit: "*que el castellano es lengua vehicular de la enseñanza en todo el Estado y las administraciones educativas determinarán la proporción razonable de la lengua castellana y la lengua cooficial*". Jo ja entenc que el que vostès consideren "*proporción razonable*" deu tenir poc a veure amb una proporció més o manco equilibrada entre llengües. Vostès són els paladins de la paritat, però aquesta paritat en aquest cas no afecta mai l'ús de les llengües a l'ensenyament públic. Aquí vostès són implacables contra la paritat, només conserven la llengua catalana com a llengua vehicular. Fins i tot els fa nosa, en parlarem ara d'aquí un moment, la simple possibilitat que també ho pugui ser l'anglès.

Em dirà, com si ho veiés, que l'administració no hi té res a veure amb això, que la llei empara el caràcter autònoma i independent del projecte educatiu i dins aquest projecte educatiu, del projecte lingüístic de centre; que el Decret de mínims així ho preveu, i és cert. Però per damunt de tot això, entenc jo que hi ha la llei mateixa, aquesta LOMCE a què acab d'al·ludir, per exemple, o la sentència del Constitucional, de dia 28 de juny de 2010, que deia ben clar que llengua pròpia no equivalia a llengua preferent. Un pot admetre i comprendre evidentment que per raons sociolingüístiques i pedagògiques, el català pugui tenir en determinats àmbits un tracte de favor com a llengua vehicular, però mai a costa d'esborrar de l'escola el castellà, mai a costa de convertir aquest Decret de mínims en un eufemisme d'un model d'immersió lingüística.

I llavors hi ha el dret a rebre la primera ensenyança en llengua materna. Com deu recordar, Sr. Conseller, jo mateix vaig demanar-li a la presidenta, què opinava dels nous impresos de preinscripció, de dues coses en concret: per una banda, de l'absència de la casella que hi havia figurat en els darrers anys i on els pares indicaven en quina llengua volien que el seu fill fos escolaritzat, i per altra banda, de la presència, no sé si compensatòria, d'una casella que invitava a admetre que en el moment de fer la preinscripció, aquell pare o aquella mare coneixien els projectes lingüístics dels centres seleccionats i es comprometien a respectar-los. Com segurament recordarà, la

presidenta va indicar-me llavor que no patís, que aquesta casella s'havia eliminat del full de preinscripció, però que estaria present en el de matrícula.

Idò bé, el període de matriculació encara no s'ha obert, és cert, però els fulls de matrícula m'imagin que ja s'han editat, o estan a punt d'editar-se. Em pot confirmar que la casella hi serà, és a dir, que vostè ha donat instruccions perquè aquesta casella hi sigui i que l'administració complirà amb l'obligació de garantir la llibertat dels pares de triar la llengua del primer ensenyament dels seus fills?

És el que prescriu, li record, la sentència del Tribunal Suprem, de 12 de desembre de 2008, que exigia la presència d'una casella en els impresos de preinscripció a l'educació infantil i primària. I el que també prescrivia el Decret de 3 de maig de 2012, abans que vostès el canviassin, és clar, pel de 7 d'abril d'enguany. En el del 2012, s'hi deia, li record, i de manera ben clara, que els alumnes tenen dret a rebre aquest primer ensenyament en la llengua que trobin i que això havia de quedar ben especificat a l'imprès d'admissió.

I després tenim, seguint amb la política lingüística a l'ensenyament, aquest Decret de llengües que es va empecar el seu govern i que parteix també del Decret de mínims. És una norma que no ofereix cap base comuna en relació amb l'ensenyament en una llengua estrangera, en aquest cas l'anglesa, en tant que hi podrà haver centres que no ofereixin cap matèria en anglès i d'altres que n'ofereixin una o més d'una. O sigui, un ús voluntari de l'anglès com a llengua vehicular, segons els recursos i la plantilla dels centres. És evident que la manera com es va implantar la llengua anglesa amb el TIL, va ser un vertader bunyol, no li diré el contrari. No es tracta de repetir-ho. Ara, entre poc i massa, entre imposar un sistema d'implantació al preu que sigui i donar carta blanca als centres per fer o no fer, segons els convengui, hi ha una bona passa. De fet, si m'ho permet, Sr. Conseller, tal com el coneixem, aquest és un dret que no decreta, és un decret doncs impropri d'un Govern que se'n vanagloria de governar allà on el seu antecessor no ha estat capaç de fer-ho.

I arribam finalment a aquest viacrucis que ha representant per a la meua companya, la diputada Olga Ballester, l'intent d'aconseguir que els formularis de les proves de selectivitat estiguin en les dues llengües cooficials, de manera que cada estudiant pugui escollir lliurement la llengua en què vol llegir l'enunciat de l'examen. De l'inici del viacrucis segur que també se'n recorda, va ser aquí mateix, quan la diputada de Ciutadans li va demanar si es comprometia a garantir que hi hauria fulls d'examen en les dues llengües i vostè li va contestar que sí, que s'hi comprometia. Després, la diputada Ballester va dirigir-se al rector Huguet, que li va respondre sense respondre-li, cosa que és prou habitual en ell. Després va reunir-se amb la vicerectora d'alumnes de la Universitat, Margalida Payeras, que li va manifestar el seu acord amb la proposta i es va comprometre a plantejar-ho a la comissió de coordinació de les PAU. I també es va reunir amb el director general d'Universitat, Juanjo Montaña, que també li va expressar el seu acord amb la proposta i també es va comprometre a tractar el tema a la comissió.

Idò bé, aquest mateix matí els estudiants de les Balears que han començat les proves de selectivitat disposen, com cada any, d'un sol i trist anunciat, un anunciat en català, no fa falta afegir-ho, o sigui, no poden triar, no poden exercir la seva llibertat com a ciutadans que disposen de dos idiomes oficials, un dels quals oficial, a més a més, a tot l'Estat.

Com pot figurar-se Sr. Conseller, un desenllaç així només pot tenir una explicació, bé en podria tenir dues, però la segona, que vostè ara ens prengui per beneïts, m'estim més descartar-la; l'explicació, la que jo crec que deu ser l'explicació, és ben clara, vostè dóna la cara, que per això el paguen evidentment, però vostè no controla la situació, i per a mi no la controla perquè s'estima més que aquest control estigui en mans d'uns altres i aquests altres facin les coses a la seva manera. Miri allò de l'anglès com a llengua vehicular, miri allò del dret a triar la llengua de la primera ensenyança, miri allò del decret de mínims convertit en decret de màxims, miri, en fi, aquest enunciat de la prova de selectivitat, que no ha tengut el dret ni a una trista traducció al castellà, a pesar de la paraula donada, una paraula de conseller, per cert.

De vegades l'escut i l'excusa, com li he dit fa un moment, són l'autonomia de centre; de vegades és autonomia universitària. D'una forma o altra la qüestió és passar el mort a un altre, però la responsabilitat és seva, Sr. Conseller, i francament crec que no la pot defugir.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Educació, Sr. Martí March, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, president. Diputats, diputades. Sr. Pericay, la veritat és que quan l'escolt, a vostè, o llegesc algun dels seus comunicats, començ a demanar-me: qui som?, he tornat independentista?, som monolingüe? La veritat és que a vegades entre el que feim i el que vostès diuen hi ha un marge de realitat increïble, i li dic això sense cap tipus de..., amb tot el respecte cap a vostè, com pot suposar. Som una persona respectuosa políticament i personalment.

No compartesc els seus plantejaments en moltes coses que ha fet aquí, i a més li diré una cosa: jo li recoman que vagi als centres escolar, que hi vagi, però que hi vagi de veritat, faci una autèntica immersió educativa. I li ho vaig dir ja una altra vegada. Jo crec que no tenen a veure els problemes que vostès plantegen amb la realitat diària dels centres. Per tant jo li recoman que vagi a un centre i vegi quina és la realitat, no del tema de llengua, sinó d'altres qüestions. I el tema de llengua, i nosaltres hem anat a més de 50 centres, el tema de llengua no surt mai, i li puc assegurar que hi ha models lingüístics diferents.

Miri, vostè cita la Constitució, cita la LOMCE. Darrerament hi ha hagut una sentència del Tribunal Suprem respecte d'una demanda feta per un pare de Catalunya que demanava aquesta equiparació entre català i castellà. El Tribunal Suprem, el Tribunal Suprem, ha dit clarament que el model d'immersió lingüística a Catalunya és legal; ho ha dit el Tribunal Suprem, no ho diu ni un tribunal de Catalunya sinó que ho ha dit el Tribunal Suprem, i crec que per tant també ho hem de respectar.

L'altre dia la Sra. Ballester parlava de llei i moralitat. Jo la veritat, de moralitat, no en vull cap tipus d'ensenyament, jo crec que ja som una persona suficientment moral per no rebre moralitat de ningú, i som una persona respectuosa amb la legalitat. Em puc equivocar?, sí que em puc equivocar; que m'he equivocat?, sí; que em continuaré equivocat?, també, però nosaltres tenim clar quin és el nostre full de ruta.

Miri, si vostè planteja la qüestió de les llengües, és evident, vostè ha dit dues coses que són veritat: tenim un decret de mínim i tendrem un decret de llengües estrangeres, que està mancat d'un dictamen del Consell Consultiu i finalment ha de ser aprovat pel Consell de Govern, i sobre aquests dos elements, aquests dos instruments jurídics, cada centre..., perquè sí, nosaltres creim en l'autonomia de centres, és que hi ha altra forma de funcionar?; és que vostès s'omplen la boca d'Europa i de liberalisme i de llibertat, i la llibertat està en la capacitat dels centres de decidir, i poden decidir. Nosaltres consideram que hi ha centres que tenen un projecte lingüístic d'immersió, i projectes que no el tenen. Però quin és el nostre objectiu?, el nostre objectiu és que al final de les etapes de primària, secundària i batxillerat sàpiguen coneixement de català i de castellà, i d'una tercera llengua. Aquest és el nostre objectiu, i per tant volem incrementar aquesta autonomia de centres perquè aquest és el nostre objectiu, però també hem de saber que a major autonomia de centres és evident que els centres s'hauran de sotmetre a una rendició de comptes, i quan dic rendició de comptes em referesc a responsabilitat, a saber què passa amb aquest projecte lingüístic, realment si els estudiants tenen el coneixement de català, castellà o d'anglès que sigui necessari, i per tant, en funció d'aquests coneixements, hauran de modificar el projecte lingüístic o el seu desenvolupament. Aquesta és la qüestió.

Per tant de cap de les maneres no podem dir, com diuen vostès, que s'està generalitzant un model d'immersió. Hi ha de tot, hi ha de tot! Que hi ha models lingüístics d'immersió?, sí. Si tenen dades posin-les aquí damunt, però no diguin el que no és veritat! Hi ha diversos models lingüístics escolars a les nostres escoles de les Illes Balears, els agradi o no. Una mentida no per molt repetida arriba a ser una veritat, això és una realitat. Però, torn repetir, hi ha sentències darrerament del Tribunal Suprem que van en aquesta direcció.

I jo li diré que jo evidentment l'únic que vull és que els centres decideixin, decideixin. Aquí no hi ha una legislació com a Catalunya, tenim una legislació distinta de Catalunya, per cert, un decret aprovat pel Partit Popular, un partit absolutament independentista, nacionalista i a favor de la immersió. És un decret que possibilita, és un decret que va possibilitar un acord i un consens polític i lingüístic educatiu, un consens que nosaltres volem mantenir perquè és clau, i

treballarem perquè es mantengui aquest consens, i ho he dit moltes vegades, vull un acord polític inclusiu, un acord polític en educació inclusiu. I m'agradaria que vostès també hi fossin, i m'agradaria que vostès hi fossin.

Després es refereix al tema del decret de llengües, i d'una forma jo diria molt simple diu una sèrie de veritats seves que no tenen res a veure amb la realitat. Miri, jo li vaig dir fa una sèrie de mesos a la Sra. Ballester que llegís un article d'una persona que és un gran escriptor, Javier Marías; com vosaltres sabeu no és un escriptor independentista, no és nacionalista, és un gran escriptor que jo admir i m'encanta, és un gran articulista, polèmic, amb el qual a vegades estic d'acord i a vegades no estic d'acord, i té un article que es diu *Ni bilingüe ni enseñanza, Ni bilingüe ni enseñanza*, i fa una crítica al model bilingüe de Madrid i d'algunes comunitats autònomes. Per què dic això?, perquè nosaltres no estam en contra que s'ensenyi en anglès o en francès o en una altra llengua, el que passa és que perquè això sigui així s'ha de fer en unes condicions adequades, tenir un professorat perfectament preparat i tenir uns estudiants perfectament preparats per poder aprendre en aquest idioma, i això és una realitat, és una realitat i per això li dic que llegeixi aquest senyor que, torn repetir, no és sospitós de catalanista, ni molt manco, que posa en qüestió i posa dubtes sobre aquesta forma d'ensenyar en anglès.

Miri, nosaltres hem fet aquest decret de llengües estrangeres i el que volem, i ho he dit moltes vegades, és que els centres, d'acord amb els seus recursos i el seu projecte, vagin progressivament fent alguna matèria en anglès, o en francès o en alemany. Aquesta és la qüestió, i per això estam posant una sèrie de... No ens rentam les mans, nosaltres no feim de Ponç Pilat en aquesta qüestió, nosaltres estam fent tota una sèrie de mesures que anirem aplicant a poc a poc per tal d'intentar que els centres tinguin els recursos i les condicions adequades perquè això sigui possible. Això és el que nosaltres farem. Per tant no es tracta de fer un decret, com vostè diu d'una forma simple, que realment deixam fer als centres que facin el que vulguin. No és veritat.

I a més li diré una altra cosa: per a nosaltres l'objectiu principal és l'ensenyança de, de, perquè si no hi ha ensenyança de l'anglès, del francès o de l'alemany difícilment es pot fer un aprenentatge en francès, en anglès, en alemany. Aquesta és la qüestió i es un repte al qual hem de donar resposta entre tots, perquè a Espanya, a les Illes Balears, és un tema no resolt, el tema de l'ensenyament de l'anglès; no ho estam fent bé, els estudiants estudien des d'infantil fins a batxillerat anglès i no tenen els coneixements adequats, i nosaltres hem començat a fer algun tipus d'intervenció al respecte, hem donat efectivament, al currículum de primària, hem donat autonomia als centres perquè facin l'organització que sigui necessària per a aquestes qüestions, també, de veure com podem organitzar en grups més petits el tema de l'ensenyament de la llengua. A secundària hem dit que realment a partir de 16 estudiants farem un desdoblament de grups, perquè tenim clar que un dels problemes reals que té el sistema escolar respecte de l'ensenyament de llengües és una qüestió que afecta al tema de l'oralitat, de parlar, d'escoltar; aquests són els temes greus de tot Espanya, i per tant hem de veure què podem fer perquè això sigui possible.

Per tant aquest govern, aquesta conselleria d'Educació, no es renta les mans, Sr. Pericay, confia en els centres, i els centres són plurals, no hi ha un sol (...) de centre, els docents són diversos; vostès creuen que tots els centres, tots els docents pensen igual, i no és veritat. Sí, pensen que tots estan a favor de la immersió lingüística, de tal i..., i no és veritat. Fins i tot plantegen si hi ha adoctrinament polític. Hi ha de tot, en aquest món, fins i tot sectors que tal vegada li donen suport a vostè. Jo francament de vegades no sé si vostè és la corretja de transmissió del Círculo Balear, de la Fundació Jaume III o de l'exquisit Grup PLIS. Que, de qualque manera, vull dir, que en aquest aspecte seria bo, que de qualque manera posàssim damunt la taula la realitat, ens deixàssim de plantejaments una mica, de vegades, molt de *politiqueo*, de *postureo* polític i anàssim a la realitat.

Miri, jo tenc clar quin és el paper de la Universitat de les Illes Balears, jo tenc clar, a més, que la universitat espanyola en general i la de les Illes Balears necessita reformes profundes, això no li negaré i ho diré davant tothom i li dic davant el rector, sempre ho he dit i fa molts d'anys que ho defens, però amb el tema de l'autonomia hi ha coses que nosaltres no hi podem entrar. L'únic que vull és que qualsevol alumne que realment demani un document en castellà per a això ho tenguí, ho tenguí. Això és el que jo vaig plantejar al Sr. Rector, això és l'autonomia universitària.

A més, li diré una altra cosa, vostè ahir feia unes declaracions sobre qui governa en el Departament de Llengua Catalana. Escolti, a la Universitat de les Illes Balears més... gairebé un 50% de les classes es fan en castellà, ho dic perquè ho sàpiga. Perquè no plantegi..., és clar, perquè no plantegi clarament quina és la realitat. La Universitat de les Illes Balears té l'obligació moral, política i cultural de fer del català una llengua normal, una llengua de prestigi i una llengua útil. Aquesta és la realitat, però tota la resta, tot el que vostès diuen no té res a veure amb la realitat.

Per tant, nosaltres sí que som partidaris de millorar el coneixement del català, castellà i anglès i estam articulant totes les mesures perquè això sigui així.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. En torn de rèplica pel grup autor de la interpel·lació el Sr. Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí. Sr. President. Sr. Conseller. Bé, entenc, per la seva resposta, li he fet dues preguntes concretes, una referida al cas de la Universitat, una altra al cas de la matriculació i la tria de la primera llengua d'ensenyança, no me l'ha contestada aquesta, li he demanat si vostè es comprometia que aquesta casella estaria a la matrícula, esper que me la contesti. I quant a la Universitat em diu, bé, em diu que vostè no hi pot fer absolutament res, és a dir que en aquesta universitat prenen les decisions al marge completament de la influència de la

conselleria, del conseller, del director general i fins i tot, pel que sembla, de la mateixa vicerectora.

En tot cas, m'agradaria que entengués que tot això que li dic és una qüestió bàsicament de drets, de drets dels ciutadans, de drets de poder a un moment determinat demanar un ensenyament d'una manera o d'una altra. Fixi's, no em vengui que si les classes són un 50% en català o en castellà o en una altra llengua, no parlem d'això, parlem simplement del dret d'un estudiant que ha acabat el segon de batxillerat, va a fer una prova de selectivitat i s'estima més tenir el temari en una de les dues llengües oficials. Parlem d'això, de tota la resta ningú no li ha dit el contrari.

Per tant, és un problema realment de drets el que li plantejo i és el que li plantejo a tots els nivells, perquè si em treu una sentència del Suprem, referida, en el cas de Catalunya, evidentment que el model d'immersió lingüística no és cap delictu, clar que no és cap delictu, però si això li dic jo, si jo he tengut un model d'immersió lingüística, però sap quina és la diferència? El meu era voluntari, el de la majoria de ciutadans d'aquest país, d'aquí, d'aquesta comunitat, també de Catalunya, ja que m'ha parlat de Catalunya, és un model obligatori, no és un model voluntari. Vostès s'escuden amb aquesta clàusula que han incorporat en el full d'inscripció, que diuen que conec i respectaré el model lingüístic, però està clar que les alternatives, si hi fossin, jo no tendria res a dir, si em sembla molt bé, si sé que és un mètode pedagògic bo, però sempre que hi hagi una voluntarietat. Quan no hi ha una voluntarietat no, per una simple raó, perquè el dret de qualsevol pare de família a dur el seu fill a un centre o a un altre en funció del criteri també de la llengua en què rebrà l'ensenyament, és un dret inalienable. I per això, li record aquesta qüestió de drets.

Tenguí també present que en aquest context, abans vostè també m'ha parlat de qüestions de nivell, bé, jo no li he fet cap referència entre la qüestió lingüística i el nivell de l'ensenyament aquí, però vostè, quan parla que l'objectiu és que realment aquest sigui un nivell, perdoni, realment no és aquest el cas d'aquesta autonomia, d'aquesta comunitat autònoma el nivell de l'ensenyament, en general fins i tot, ja no només des del punt de vista lingüístic; aquí tenim, i ho sap perfectament, un greu problema, i jo crec que han gestionat, diguem, prou anys aquesta educació també, no només ara. Per tant, aquest problema tampoc no el poden carregar en aquest cas sobre el Partit Popular. Crec que vostès en són prou corresponsables, sobretot quan tant presumeixen de tenir la comunitat educativa darrera, vostès sempre diuen que la comunitat educativa la tenen vostès. Sí, sí, la presidenta del Govern ho ha dit més d'un pic aquí, i li obri les portes, les hi tanca, les hi torna obrir, etc., però el que vull dir és que això és així.

L'autonomia dels centres, és clar que sí, és clar que sí, si hi estic absolutament d'acord, però amb una llei, amb un marc legal que s'ha de complir, això és tot; és a dir, aquest marc legal s'ha de respectar. El que no podem nosaltres, evidentment, però tampoc amb un centre docent, és decidir al marge d'aquest marc general, no, aquest marc general s'ha de respectar i per tant, el que li he estat dient dels drets lingüístics inherents a qualsevol ciutadà també, i l'administració té

l'obligació de posar les condicions perquè això es pugui, efectivament, respectar.

Que el decret és un decret del Partit Popular, el decret de mínims, sí, sí, i? I què?

(Rialles de l'intervinent)

Vull dir, jo no he pas dit que fos seu, jo no he pas dit que fos seu, jo no he vengut aquí a parlar del Partit Popular, ni de la política educativa del Partit Popular, el que li dic és que aquest decret és un decret que ha servit per implantar la immersió lingüística en el..., sinó en el conjunt, si vol que sigui una mica més ponderat amb l'afirmació, a la gran majoria de l'ensenyament públic, i vostè sap perfectament que és així. Ja li he dit que la concertada és diferent, però el sistema públic de l'ensenyament cregui'm que és així. I no em vaig dient, no em vengui que les coses són d'una manera diferent i que som jo que desconec la realitat, per favor.

No som cap corretja de transmissió de ningú, no ho he estat mai, això ho ha dit vostè, ho acaba de dir aquí damunt, m'ha citat fins i tot tres entitats que, segons vostè, en fi, són les que a mi m'alimenten. No, a mi no m'alimenta ningú, tenc ja una edat, semblant a la seva, perquè no m'estigui alimentant ningú, ni ningú no m'hagi de dir com he de pensar ni què he de dir. Per tant, no hi ha corretges de transmissió, el que hi ha són una sèrie de problemes que jo li he plantejat i que m'agradaria que tenguessin solució.

Li deia al començament, recordi-ho, que m'agradaria que aquesta interpel·lació tengués també un desenllaç, és a dir, que no quedassin les coses igual, com l'han tengut les dues anteriors. Per què? Perquè crec que tot és finalment una pura qüestió de voluntat, una pura qüestió de voluntat per part de l'administració perquè les coses puguin funcionar amb molta més naturalitat. Jo mateix li he dit, jo no estic en contra ni del model d'immersió lingüística ni tampoc d'una proporció diferent entre les llengües, l'ús de les llengües a l'ensenyament, és clar que no, però evidentment que tot això sigui voluntari, que tot això sigui i formi part d'una oferta àmplia, d'una oferta en la qual els ciutadans d'aquesta comunitat, és a dir, els pares en aquest cas que matriculen els seus fills es puguin moure. Simplement això.

Evidentment, a la Universitat tres quarts del mateix, és a dir, és evident que a la Universitat encara clama més al cel, diguem, que aquestes proves de selectivitat que es fan en aquest moment, només puguin tenir el temari en una llengua i que per tenir-lo en l'altra hagi de ser un estudiant que ha tengut una consideració especial perquè du no sé quants d'anys fora i ha arribat aquí i encara... en fi, és absurd, això no té...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... -acab de seguida, Sr. President-, ... això no té absolutament res a veure amb el que hauria de ser un funcionament normal, en aquest cas, d'unes proves de selectivitat.

I res més, esper que aquestes coses que li he demanat i que li he requerit puguin tenir solució i també que em contesti, per favor, la pregunta que li he fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. En torn de contrarèplica el Sr. March, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sr. Pericay, vostès sempre parlen de drets, els altres sembla que realment no parlem de drets, jo és que no entenc aquesta diferència, vostès parlen de drets jo parl de llengües, i vostè només parla de llengües per a mi. Per tant, jo som partidari de defensar els drets, els drets del pares, evidentment, els drets del professorat.

Jo mai no he dit que estam darrera la comunitat educativa, amb la comunitat educativa parlem, sí que parlem, lògicament que parlem amb la comunitat educativa. És que és possible fer política educativa sense parlar amb la comunitat educativa? No, no és possible, no és adequat, i nosaltres parlem. Que tenim discrepàncies? Sí, basta veure vostè els diaris cada dia, basta veure els diaris el que diuen i les crítiques que hi ha. Cap problema, això és la democràcia, però vostès parlen com si tenguessin la veritat absoluta.

Jo simplement dic que hi ha d'haver evidències del que vostè diu. És que realment als pares els estan obligant a agafar un tipus d'escola determinada en funció del model lingüístic? Nosaltres hem demanat efectivament que diguin que estan d'acord amb aquell projecte lingüístic, no passa res; és que no han d'estar informats?, és que realment s'ha de decidir anar a un centre sense la informació adequada? Nosaltres volem que de qualque manera els pares tinguin la màxima informació per saber quin és el centre que més convé als seus infants. Nosaltres estam d'acord amb això, per aquí no ens agafarà, però també cal dir que de qualque manera no hi ha un model lingüístic de centre únic, no n'hi ha, únic de centre. Per a vostè pareix que tots els centres són iguals; a la pública i a la concertada hi ha pluralitat; dins la concertada hi ha pluralitat, també?; sí. A la pública, també?; sí, que n'hi ha, a la pública, això és evident. Per tant nosaltres l'únic que volem és possibilitar (...) que la gent tinguin el dret d'escolarització, el dret al centre que realment vulgui. Ahir va acabar la preinscripció i gairebé el 90% ha triat el centre que volia, d'acord una mica amb l'oferta que hi ha; evidentment tenim una realitat que és la que hi ha, i per tant pareix que realment s'obliga els pares a fer l'opció obligada. No, això és l'oferta que tenim i normalment intentam que els centres puguin fer l'oferta educativa del projecte educatiu i projecte lingüístic, i que els pares la coneguin. Això és una mica el que nosaltres volem.

Després, miri, hi ha un parell de coses que vostè ha dit. Des d'un punt de vista d'un tema que vostè ha reiterat, el tema dels drets, nosaltres volem que realment tant l'escola pública com l'escola concertada siguin capaces d'oferir als pares la

possibilitat real de tenir aquell tipus d'ensenyaments en idiomes adequat. Què feim nosaltres en aquest moment en temes d'anglès, que vostè ha considerat molt *light*? Miri, hem incrementat de cara a l'any que ve els auxiliars de conversa, un tema important; estam preparant una oferta de gairebé 400 places per un nivell avançat d'anglès i C1 per a tot el professorat, perquè, clar, nosaltres volem posar les condicions, és que no hi ha res que s'improvisi en educació. Ja sabem que el paper ho aguanta tot, però la realitat és que el paper no és suficient, hem de tenir aquells recursos necessaris i el professorat perfectament preparat per impartir aquella assignatura en anglès. Aquest és el nostre objectiu. Miri, el programa que millor anava era el programa de les seccions europees, funcionava; què hem fet nosaltres amb el decret?, idò intentar generalitzar aquest programa sense necessitat de seguir un programa, sinó que els centres decideixin, i nosaltres hem de possibilitar que puguin créixer els centres, però a vegades cal dir que no tots els centres estan en les mateixes condicions pel tipus d'alumnat, pel tipus de característiques, per fer un ensenyament en anglès. Li podria mostrar quantitat d'anècdotes en aquest aspecte.

Per tant què és el que nosaltres volem? Li ho he dit moltes vegades, volem que cada centre decideixi, perquè és el dret que han de tenir els centres, el professorat, el consell escolar, en definitiva, d'aprovar un model lingüístic, un projecte educatiu concret; és l'única forma de funcionar, Sr. Pericay, que els centres decideixin el model lingüístic que tinguin. I hi ha el decret de mínims. Jo no venc (...) del Partit Popular; vostè, que ha dit moltes vegades que nosaltres ens dedicam a canviar el decret i les normes, aquest no l'hem canviat. Per una cosa que no hem canviat, com a mínim reconegui-ho; sempre ho ha dit aquí dins, jo l'he sentit moltes vegades. No l'hem canviat, és un decret que té una durada de molt de temps. Que després cadascú fa la seva interpretació?, efectivament, i torn repetir: a mi dins aquest decret hi ha possibilitat de fer projectes d'immersió lingüística i projectes que no ho són, però això és la realitat!

Per tant jo l'únic que li vull dir és que el discurs que vostès fan sempre és un discurs negatiu, que als drets dels pares no se'ls dóna resposta, etc. És a dir, si vostè pensa que realment als pares no se'ls dóna resposta als seus drets jo crec que ho ha de denunciar a qualche lloc, però amb noms i llinatges, amb noms i llinatges. Sra. Olga Ballester, per favor, no es pegui cops aquí... Francament, si vostè creu que realment no es compleix digui-ho, digui-ho. És que ara sí i abans no?, ara no es compleix i abans sí? Què ha canviat? El decret de mínims existia i ha existit durant molts d'anys. És que aquest govern o els partits que han governat són corresponsables del que està passant a l'educació? Sí, però també hem de veure des de quan hi ha això, hi ha tota una història de l'educació al darrere.

Per què el País Basc té unes xifres determinades de rendiment educatiu que no tenen les Illes Balears? Podem fer moltes anàlisis, però ho hem de fer seriosament. Jo mai no he tirat a la cara de ningú el tema de l'educació, jo crec, i ho he dit moltes vegades, que pens que l'única forma real que té aquesta comunitat d'avançar en millora de l'educació, en rendiment educatiu, en drets, és a través d'un acord polític i social de l'educació, a través d'un pacte inclusiu. No som partidari de tirar-nos l'educació un a l'altre perquè no aclarim res.

L'educació necessita resposta i nosaltres, modestament, estam intentant donar unes respostes que milloren no només el sistema educatiu en general sinó les competències comunicatives en català, en castellà i en anglès, i volem de qualche manera que els nostres estudiants tinguin la millor de les situacions en una societat cada vegada més plurilingüe; serà una societat plurilingüe, i nosaltres volem que l'escola reflecteixi aquesta realitat i per això estam treballant.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 6606/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la facultat de medicina.

El tercer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 6606/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la facultat de medicina.

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Popular, i per defensar la proposició no de llei i la modificació presentada té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Bon dia. Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, tornem avui aquí amb la controvertida facultat de medicina, facultat de medicina que considerem un projecte bo, hi estem a favor, però hi ha unes quantes coses que des de l'oposició no es poden passar per alt.

El dia 19 de febrer, prest farà quatre mesos, vàrem presentar una sol·licitud de documentació relativa al projecte d'implantació d'estudis de medicina. Aquesta documentació mai no va ser lliurada, i avui sabrem parlamentàriament per què. Des del nostre partit vam fer un vot de confiança cap a un projecte que en principi apunta al futur, té a veure amb el desenvolupament i la ciència, i tots els arguments de caire positiu amb què el vulguem revestir. Ja vam dir que el nostre vot a favor no era un xec en blanc, que persistiríem i vigilariem el procés d'implantació d'aquests estudis, i tot això succeïa el dia 22 de març.

Vam haver de demanar, prenguin nota, l'empara de la presidenta de la cambra perquè fes complir el reglament, que la documentació que havíem demanat ens fos lliurada en els terminis previstos, així com és preceptiu, legítim i desitjable per garantir el necessari control de l'executiu perquè no hi hagi abusos. Però res. La documentació que els demanàvem continuava sense arribar; alguna cosa amagava aquest projecte tan portentós i convenient, segons el seu parer. Tanta foscor, tant d'obscurantisme en un govern que vol presumir de la seva flamant Conselleria de Transparència, què volen que els digui?, (...) a intentar treure el net i esbrinar a què ve tanta opacitat,

quins detalls ens oculta aquest govern, disposat a violentar el Reglament de la cambra per no informar així com toca.

A la vista del poc respecte que mereixen les nostres iniciatives i la nul·la resposta obtinguda, dia 25 d'abril vam presentar una proposició no de llei en la qual demanàvem i demanem la creació d'una comissió no permanent per a l'estudi i el seguiment de la posada en marxa de la facultat, una comissió on havien d'estar representats tots els grups parlamentaris, i aquest seria, idò, la manera d'imprimir transparència al procés i obtenir la informació que el Govern ens ha estat furtant: justificació, plans, finançament, partides pressupostàries afectades, etc. Demanàvem també la informació sobre la inversió prevista i el text del conveni subscrit amb la Universitat signat uns dies abans, concretament el dia 12 d'abril. En un tercer punt demanàvem informació sobre el pla de viabilitat econòmica de la facultat aprovat per la Conselleria d'Hisenda per tal de garantir la sostenibilitat dels estudis a mitjà i llarg termini.

Avui venim i ampliam aquesta proposició en el sentit que quedaria reformulada de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes, sobre la facultat de medicina i el seu cost, a remetre als diferents grups parlamentaris la sol·licitud i aprovació de sufragar una part del cost de la facultat amb fons FEDER, tal com va anunciar la Conselleria de Presidència, en sessió plenària de dia 12 d'abril, així com un informe justificatiu de la urgència d'aquest projecte i un informe de l'impacte ambiental que suposarà... assistencial que suposarà."

Bé, fins ara res, aquests papers que demanàvem deuen ser papers i documents fets amb tinta xinesa ja que la informació no ha brotat en cap moment, de tan transparents s'han fet invisibles. Nosaltres esperàvem, posem per cas, tenir notícies de l'informe del Síndic Major, una persona de perfil tècnic, però que a més a més vostès varen tenir com a director general de Pressupostos a l'anterior pacte; amb un poc de sort també esperàvem haver tingut ja l'informe de l'actual director general de Pressupostos, persona que valida la seva confiança que per això el devien posar, però res, la callada per resposta.

Ara, després de quatre mesos de passar absolutament de nosaltres, mentre deien que no s'amagava res, però no ens donaven ni un paper vénen a demanar-nos el nostre favor, la nostra comprensió, la nostra ajuda, fins i tot que retirem la proposició no de llei que tant mal els fa, perquè és molt probable que en surtin derrotats, ja que els seus amics de Podem no els donen suport a aquesta idea de muntar una facultat de medicina.

Siguin transparents i ens posarem d'acord. Nosaltres creiem en el projecte, creiem en un projecte real i viable i no en un titular del diari, i ara sí, ara sí que ens demanen la nostra ajuda, ara sí que és hora de tenir en compte el Grup Popular, que tenim més seny, que tenim experiència de govern, que estam més enmig del món i que no som tan radicals. Però és com allò de la *pareja de los enamorados que dicen: pero te quiero, pero que no nos vean juntos*". Però tot i això, surt la Sra. Portaveu i ens diu que no amaguen res, que l'informe del Sr. Carrió forma part de l'expedient de la facultat de medicina, que és a l'abast de tothom i que perquè això sigui veritat va i el penja

divendres a darrera hora del matí, pengem finalment aquest informe *urbi et orbi* a les pàgines d'internet.

És curiós perquè a mi mateixa m'havien demanat, amb la documentació presentada, confidencialitat unes hores abans, per això de la protecció de dades, que no n'hi havia, però bé. Quan finalment em varen donar la informació, parcialment, com a mostra de transparència i ara es pot llegir a l'altra banda del planeta.

Un informe tan sucós que té dos mesos d'antiguitat i és obvi que el coneixia una part del Govern i dic una part perquè la Conselleria de Transparència devia d'estar en crisi, *in albis* o no s'adonava del que passava, perquè de vegades més val no adonar-se'n, i aquest informe sí que és molt transparent, diu: val més no saber que Balears incompleix l'objectiu de deute exigit pel Banc d'Espanya, que la deriva econòmica obliga a fer un pla econòmic i financer per relançar la situació; un informe que recorda la necessitat de fer un pla d'ajust, que recorda que s'han d'aplicar mesures per reduir les despeses, o sigui, retalla d'increment dels ingressos, o sigui impostos; que a 2018 s'ha d'haver assolit un equilibri pressupostari; que no es poden fer inversions confiant en una millora del sistema de finançament autonòmic que encara no sabem si es produirà ni en quant de temps serà operatiu; que no hi ha més ingressos, no queda més remei que fer retalls, i que en els seus pressupostos encara no tenen al dia les previsions per completar les infraestructures educatives i sanitàries que fa temps que esperem.

Això vol dir que tindrem una facultat de medicina, però el condicionament dels altres serveis que figuren a la llista de necessitats hauran d'esperar.

Aquest informe no l'he fet jo, l'ha fet el seu director general de Pressupostos, i jo tinc por que és per això que es varen precipitar a signar el conveni amb la Universitat abans que aquest informe transcendís a la llum pública, ja que aquest sí que és transparent i ho deixa molt, molt clar tot.

Bé, aquest informe finalment, és clar, què és el que passa? Que han dibuixat uns números més econòmics dels que es varen fer en el 2011, que tampoc no semblaven raonables al seu moment; només costarà uns 24 milions, milió per davall... un milió per davall del que es va calcular llavors, amb uns números que ja no eren creïbles al seu moment i ara té un cost més baix i més serveis.

Els metges que passin a exercir com a docents a temps parcial o complet en determinades hores no faran de metges, per tant, o reforcen els serveis amb nous facultatius o estaran retallant l'atenció sanitària o el que és el mateix, minvant la seva qualitat. Això vol dir que darrere el projecte de la facultat de medicina s'hauran de posar més doblers per a l'atenció sanitària i els 24 milions aniran pujant.

El director de Pressupostos també ha trobat a faltar precisió en els detalls d'equipaments necessaris, ha detectat que els arguments de retorn i benefici social no són precisos d'una facultat de medicina, sinó generalistes, bé, i que el que deixin de fer en aquest cas els metges quan facin la docència, idò d'això se'n diu retallades.

En fi, torno a dir que no és el meu informe, és el seu informe, és el del seu govern, és un informe que desaconsella la facultat de medicina perquè no pot assegurar que la comunitat autònoma pugui disposar de recursos suficients durant totes les anualitats. Però és clar, estem davant la política dels fets consumats i al seu moment varen votar a favor d'aquesta facultat de medicina i ara ens trobem que, bé, que haurem de continuar amb això, creiem en el projecte, però per descomptat ens han demostrat que efectivament no era viable, i esperem no tenir més disgustos.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes 10059/16 i 10060/16. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, el projecte d'estudis de grau de Medicina és un projecte positiu, estratègic per a la Universitat, per a l'assistència sanitària, per a la recerca, per a la docència i per a la formació dels nous metges i metgesses, i també, i especialment, per a la ciutadania, especialment els nostres joves, perquè així es facilitarà poder realitzar aquests estudis aquí.

Seré molt breu, ja ho vàrem dir l'anterior vegada que vàrem discutir aquest tema, canvi de model econòmic, necessitat de metges, una inversió acurada amb un cost assumible que és compatible amb fer front a altres projectes i necessitats, millorar l'equitat d'accés, 60 persones, millorar qualitat assistencial, afavorir recerca i innovació i permetre acreditar l'IDIPSA que així podrà accedir a fons de l'Institut Carlos III, i un gran suport de tot el sector sanitari, i una facultat de medicina de qualitat, perquè els professionals sanitaris ja fa trenta anys, trenta anys, que formen especialistes en medicina, i una gran beneficiària que és la Universitat de les Illes Balears, millora la seva oferta acadèmica, millora el seu pressupost i amplia la capacitat docent.

El Govern és transparent, els hem donat tota la informació que han demanat i vostè sap, Sra. Sugrañes, que això no és habitual, facilitar informes previs, informes interns, i ho hem fet perquè no tenim res a amagar, i li ho record: cap informe tècnic no diu que no s'hauria d'implementar aquesta facultat.

Només ho diré perquè comparo: l'anterior legislatura més de 1.000 preguntes escrites no varen ser contestades i més de 500 sol·licituds de documentació, ni es va donar emparament i es va vulnerar doctrina del Tribunal Constitucional pel Grup Parlamentari Popular. Però això avui no importa, som davant un projecte, una inversió que és molt acurada, vostès tenen tota la informació i que, per resumir, diu que costarà 24 milions des de l'any 2016 al 2024, és a dir, nou anys.

Evidentment, és un pressupost acurat, és una inversió molt correcta que no condiciona altres necessitats i inversions.

Vostè ha parlat de l'informe del director general de Pressuposts, qui ha governat, i el Partit Popular ho ha de saber, és un informe tècnic, de caràcter preventiu que és preceptiu i no és vinculant. I que està fet a principi d'abril i que a més, mai diu que la facultat no sigui viable. I aquests informes es fan sempre que es preveu una inversió plurianual que no està pressupostada. I evidentment són informes que plantegen dubtes, observacions, consideracions, que demanen aclariments i tot dins un marc i en un moment, principi d'abril. I evidentment que parla de complir criteris d'estabilitat pressupostària, de sostre de dèficit, de límit de deute, o límit de despesa. Però també ho condiciona a si hi hagués un millor finançament, o una flexibilització de dèficit, qüestió que en aquests moments ja ha succeït.

Però l'important de tot és com finalitza la tramitació administrativa dins Hisenda i ho diu ben clarament, com finalitza Hisenda el seu expedient: fiscalitza de conformitat aquest expedient de despesa. Per tant, acaba sense posar cap problema. I per això el Govern ha signat un pressupost, un conveni, perdó, perquè si no, no ho hagués fet.

Per tant, jo crec que és un tema important, hi ha conformitat per totes les bandes i es concreta en el conveni que han signat la Conselleria d'Educació, Conselleria de Salut, Servei de Salut i la Universitat. I és un projecte de futur, que el Govern ha considerat que era prioritari i que evidentment desenvolupa. Podríem parlar de moltes altres qüestions que afecten el projecte, però ja ho hem fet amb anterioritat i no tenim gaire temps.

Únicament, una forta demanda, en aquests moments de 1.521 preinscrits que té la Universitat, 461, dades d'ahir, són d'estudis de grau de medicina, dels quals 360 són joves de les Illes Balears.

Nosaltres hem presentat dues esmenes de substitució, una en el punt 1 i una en el punt 3. Per què presentem l'esmena que vostès coneixen en el punt 1? Perquè, per una banda, el consell de govern de la Universitat va decidir donar la passa i demanar els estudis de grau de medicina; 39 persones a favor, 1 abstenció i 1 en contra. El consell social de la Universitat ho va ratificar unànimement. I el Govern va atendre aquesta sol·licitud i la va crear. Després ve la signatura del conveni que hem comentat. I és ara que té la Universitat la responsabilitat i l'obligació d'implementar els estudis de grau de medicina, i ho ha fer sota el principi d'autonomia universitària, que consagra l'Estatut i la Constitució espanyola. I evidentment aquest nou naixement d'uns estudis ho ha de fer com ho ha fet sempre.

Per això a nosaltres no ens sembla adient fer una comissió no permanent dins seu parlamentària i pensam que s'ha de mantenir un respecte institucional. Ara és el temps de la Universitat. Però evidentment això no ha d'impedir que puguin tenir informació, tenir coneixement, compartir problemes, solucions i per això proposam sintèticament aquesta esmena, la creació d'una comissió de seguiment amb participació del Govern, tots els grups parlamentaris, la Universitat, sota la

presidència d'aquesta i que ho situam fora del Parlament perquè és el temps de la Universitat i la nostra Universitat es mereix el respecte del Parlament.

Quant a l'esmena de substitució del punt tercer, nosaltres els proposam aquesta redacció perquè pensam que és més adient. El Pla d'equilibri econòmic financer que la comunitat autònoma ha de fer per rendir comptes al Ministeri d'Hisenda, contempla ingressos, variacions de despesa, etcètera, etcètera. El que va és marcar el futur pròxim. I aquest document s'ha de remetre a Madrid d'aquí poc temps. I per tant, ja constarà aquesta nova despesa sota un document marc del Govern. I nosaltres pensam que és una manera més adient que sol·licitar un pla de viabilitat. Pensam que té més força i més consistència que figuri clarament aquesta iniciativa, aquest projecte, dins el Pla d'equilibri econòmic financer de les Illes Balears per a l'any 2016-2017 i que hi figuri el projecte de la facultat de medicina.

Llavors vull dir també que des del nostre grup parlamentari acceptam aquesta esmena que vostè ara mateix acaba d'anunciar, modificant una esmena d'addició que varen registrar ahir, no tenim cap impediment, ho trobam adient, que si falta qualque altre tipus d'informe que vostès considerin que s'hagi de donar, evidentment nosaltres hi estam d'acord.

Però en conclusió, jo crec que una de les qüestions que han d'estar més clares, és que és un projecte positiu, que és un projecte que té una demanda social important, que és una necessitat per acabar d'arrodonar necessitats educatives, les necessitats assistencials. I per tant, és un projecte positiu i de futur. Tenim les instal·lacions, tenim un pla d'estudi verificat, tenim equipaments, tenim excel·lents professionals sanitaris que fa trenta anys que formen especialistes en medicina; tenim tot el sector sanitari que dona suport a aquest projecte i tenim molts de joves que volen la seva oportunitat. Per tant, tenim motius i raons, ho tenim tot preparat, si qualque qüestió s'ha d'aclarir, evidentment s'ha de crear l'àmbit per tenir coneixement, informació, compartir dubtes, problemes i aportar solucions.

Per tant, el Grup Parlamentari Socialista espera que el Grup Popular pugui acceptar les nostres dues esmenes. I evidentment donarem suport a aquesta esmena *in voce* que vostè acaba de realitzar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Per defensar les esmenes RGE núm. 10059 i 10060/16, té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. La facultat de medicina és una aposta decidida per un canvi de model econòmic, basat en el coneixement que asseguri la prosperitat i el benestar de la societat de les illes. Invertir en la facultat no

és una despesa, és una inversió de futur en investigació, educació i model productiu.

Sabem que el PP és favorable a la facultat de medicina que ja tenim. També els convidam a apostar amb fermesa per una inversió que suposarà qualitat, canvi de model econòmic i futur per als nostres joves. Compartim el sentit general de la proposició no de llei, la demanda d'informació, de transparència en la gestió. Fins i tot ens plantejam que si aquest rigor s'hagués aplicat ja fa molts d'anys, no tendríem ara el pagament milionari d'infraestructures com podem recordar, el Palma Arena, o les autopistes d'Eivissa, que, a més de ser faraòniques, eren innecessàries i no promovien cap canvi de model, ni aposta de futur, sinó la hipoteca del territori i de l'economia d'aquestes illes.

Ara, no compartim la necessitat de la creació d'una comissió per dur el control sobre aquest tema. És cert que el Parlament té la funció de controlar l'acció de govern, però té diverses fórmules per fer-ho, es pot demanar la compareixença dels responsables del Govern, tant en comissió com en ple, es pot sol·licitar documentació i es poden fer preguntes orals o escrites, podem utilitzar el Reglament pel que volem.

Convé recordar que la demanda de la creació de la facultat de medicina va sorgir de la Universitat de les Illes Balears, que és un ens autònom, així com marca el mateix Estatut. I partint de la necessitat d'aquesta facultat, el Consell de Govern va aprovar establir un conveni per donar suport administratiu a la demanda de la UIB, de creació dels estudis de medicina, i així s'establí un conveni entre la mateixa Universitat, la Conselleria d'Educació, la Conselleria de Salut i el Servei de Salut. Així, respectant l'esmentada autonomia, i apostam, com ja hem dit abans, per la transparència i el rigor, hem presentat l'esmena conjunta per tal que es creï una comissió de seguiment de la implementació dels estudis de grau en medicina, amb la participació del Govern de les Illes, els grups parlamentaris i la Universitat de les Illes Balears, que la presidirà.

I per tal que quedi clara la qüestió econòmica, també presentam l'esmena conjunta perquè el Govern inclogui dins el Pla d'equilibri econòmic i financer de les Illes Balears per a l'any 2016 i 2017 el projecte de la facultat de medicina, tot i que posem en justa mesura quan parlem de la inversió de la facultat de medicina.

El cost d'implantació dels estudis de medicina és completament assumible, de 600.000 euros per curs i any, arribant a 3,7 milions d'euros per any, en total, que estiguin els sis cursos en marxa. Enguany s'han augmentat en 75 milions d'euros els pressuposts de la Conselleria de Salut i 40 milions d'euros els de la Conselleria d'Educació. El cost de l'equipament es cofinançarà, a més a més, amb fons europeus. El cost d'implantació és similar al dels darrers projectes d'implantació d'estudis de medicina posats en marxa a altres universitats espanyoles.

No serà necessari construir nous edificis, ni equipaments, ja que la infraestructura està llesta per iniciar els estudis dins l'hospital universitari de Son Espases. I per això, perquè parlem d'economia, de gestió de recursos, però també de la necessitat d'un canvi de model econòmic, la facultat de

medicina és una aposta decidida per un canvi de model econòmic basat en el coneixement, que assegurí la prosperitat i el benestar de la societat balear.

La implementació dels estudis de medicina tendran un impacte econòmic positiu a les Illes. Per deixar de dependre de forma exclusiva d'un model basat en el turisme, la inversió en un model productiu basat en el coneixement no es pot quedar en una promesa electoral que es deixa de costat basant-se en conjuntures econòmiques a l'hora d'actuar en l'actual marc global, no donar les passes necessàries cap aquest nou model hipoteca el futur de les properes generacions.

Volem una societat formada i amb capacitat innovadora, capaç de generar riquesa d'una forma sostenible i compatible amb les característiques pròpies d'una regió insular, en què el benestar social sigui garantit per a tots. Està demostrat que la inversió en educació superior, recerca i innovació no només té un retorn a la societat, sinó que, a més, és rendible. La implantació dels estudis de medicina és un projecte del qual se'n beneficiarà la societat, no només de forma immediata, sinó també a les generacions futures. Els estudis de medicina originaran impactes econòmics indirectes en àmbits com la recerca i la innovació.

Per tot el que hem expressat, perquè la facultat de medicina aposta decididament per un canvi de model econòmic basat en el coneixement, que assegurí la prosperitat i el benestar de la societat balear, perquè és una inversió de futur en investigació, educació i model productiu, i perquè creiem en la gestió transparent, hem presentat les esmenes amb la voluntat d'anar al sentit general de la proposició no de lli presentada pel PP.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar les esmenes RGE núm. 10059 i 10060/16. Té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. La facultat de medicina ocupa moltes hores en aquest parlament, ho entenem, la implantació d'una nova facultat implica una inversió econòmica de la qual n'hem de ser conscients, per tant la preocupació és comprensible.

Fixi'ns, però, que parlo d'inversió, no de despesa. Si ens posam a analitzar la proposició no de llei que avui ens du el Partit Popular, hem de dir que, juntament amb el PSIB i MÉS per Mallorca, hem fet dues esmenes de substitució dels punts 1 i 3. Pel que fa al punt 1, esmenam per instar el Govern a crear aquesta comissió, respectar l'autonomia universitària, amb la participació del Govern, els grups parlamentaris i la Universitat de les Illes Balears, que la presidirà. Aquesta comissió farà el seguiment amb diversa representació.

Pel que fa al segon punt, hi donarem el nostre suport, perquè entenem que és obligació dels grups parlamentaris controlar l'acció del Govern i és un dret tenir accés a tota la informació. Per tant, tot el que sigui, torn repetir, tenir accés a aquesta informació econòmica que suposarà la implementació dels estudis de medicina, serà ben rebut.

Pel que fa al tercer punt, també l'hem esmenat per incloure el projecte de la facultat de medicina dins el Pla d'equilibri econòmic i financer de les Illes Balears per a l'any 2016-2017. Ara bé, i açò també ho diuen les conclusions de l'informe del Sr. Carrió, creiem que a l'hora d'analitzar aquest tipus d'inversions hem de tenir en compte diferents aspectes.

El primer pas per analitzar la contribució de les universitats en el seu àmbit local és delimitar quines activitats de totes les que realitzen les universitats són generadores d'impactes econòmics. La tasca de la universitat està directament relacionada amb la inversió, inversió per part dels estudiants a l'hora d'incrementar els seus estocs de capital humà i per part de les universitats en incrementar l'estoc de coneixement i de capital tecnològic. Justament, un dels objectius dels fons FEDER és contribuir a l'estratègia de la Unió Europea per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador.

Hem de considerar la universitat com a una unitat productiva que serà generadora d'unes rendes i unes despeses, que produiran uns efectes econòmics en el desenvolupament de l'economia de l'àrea, actuant com a dinamitzadors d'un procés acumulatiu que neix de les relacions entre el sistema educatiu i el sistema econòmic i que té múltiples retorns per a la societat. I és en aquest punt on ens adonam que hi ha projectes que són de llarg termini, com és el cas que tractem avui.

Des d'aquest punt de vista, els efectes econòmics d'aquests dos tipus d'inversió són la millora de la qualitat dels factors productius i, per tant, de la seva productivitat, i les seves repercussions econòmiques que d'ella se'n deriven. Però l'impacte econòmic de les universitats va més enllà, les universitats utilitzen recursos econòmics, financers i de mà d'obra de l'entorn en el qual se situen, al mateix temps que generen sobre aquests altres externalitats com la generació d'activitats culturals, avantatges de localització d'empreses en el seu entorn, efectes mediambientals, etc.

L'existència d'estudis de medicina suposa també un reclam per atreure més i millors professionals que consideren la docència i la recerca com a una part fonamental de la seva tasca. També aporta estabilitat a la plantilla. Per tant, tenir aquests estudis facilitarà poder oferir als professionals altres incentius, com són la recerca i la docència.

Tots ens omplim la boca parlant de la necessitat d'un canvi de model econòmic, per fer-lo possible haurem d'invertir i creure en el nostre capital humà i social; aquests estudis i el que poden generar pot ser un dels motors, que no l'únic, que impulsi aquest anhelat canvi econòmic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera-PSIB, per defensar les esmenes RGE núm. 10059 i 10060/16. Té la paraula la Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Bé, jo no vull repetir tota la intervenció que vaig fer en nom de Gent per Formentera i Partit Socialista quan ja vàrem tractar aquest tema, perquè ja saben vostès quina va ser la nostra opinió en aquell moment i la continuam mantenint.

La nostra opinió, a mode de síntesi, era que sí estàvem d'acord que la Universitat ha de fer una aposta clara per diversificar els seus estudis, sí que estam d'acord que la Universitat hi guanyarà i també la societat de les Illes Balears en el moment que tinguem uns estudis com la magnitud que tenen els estudis de medicina, i sí que estam d'acord, però, que això s'havia d'una manera planificada. I el debat que tenim avui aquí demostra que amb els arguments que defensam havíem encertat al cent per cent.

Ho demostra el fet que avui tots entenc que aprovarem per unanimitat demanar al Govern que ens faciliti tot un seguit d'informes, tot un seguit d'informació, tot un seguit de còpies de convenis i que es creï una comissió que, al cap i a la fi, és el que havíem demanat des d'un principi; és a dir, tenir informació detallada i acurada sobre quin cost econòmic tindria la implantació d'aquests estudis i com repercutiria, que això és el més important, com repercutiria en altres serveis que són bàsics i elementals.

Perquè m'entenguin, i per il·lustrar-ho d'una manera molt senzilla, mirin, es fa molt difícil entendre que, per exemple, l'Institut d'Ensenyament Secundari, IES Marc Ferrer, a Formentera, hagi d'augmentar ràtios a les seves aules, que això és el que passarà i està previst per al curs 2017, quan, en canvi, sí que tenim 22 milions d'euros, o sí que comprometrem a futur 22 milions d'euros o 23 per crear una facultat, que no és ensenyament bàsic, que no és ensenyament bàsic, tot i que és molt important, però que crearem una facultat que no està correctament pressupostada.

Jo vaig referir-me a l'expressió "facultat de medicina *low cost*", i em reiter, Formentera ni les persones que represent, ningú de nosaltres no vol una facultat *low cost*, però ni de medicina ni de cap altra especialitat, i ens temem que, després de veure les conclusions clares de l'informe que ha sortit aquests dies, el que tendrem, com a mínim els primers anys és un risc de tenir una facultat *low cost* i em sap molt greu dir-ho així. Jo no puc fer el discurs del Sr. Thomàs, que ha semblat que eren tot flors i violes, jo he vist un discurs d'un excessiu optimisme que contradiu la informació de què el mateix govern disposa.

I em permetran que tenguí aquest to, no diria dur, però sí clar i contundent, perquè, al cap i a la fi, la facultat de medicina no és un element que anava dins el nostre pacte i que, per tant, com moltes altres qüestions pot ser objecte de discussió, i fins i tot això és sa.

Quan el Sr. Thomàs ens parla de les conclusions de l'informe, jo no sé quines conclusions ha vist vostè, però jo n'hi llegiré tres: de la Direcció General de Pressuposts, diu: "La situació econòmica i financera descrita fa que sigui ineludible prioritzar les actuacions que s'han de dur a terme els pròxims anys, exercici que ha d'anar acompanyat d'un esforç per racionalitzar la despesa, alliberant recursos per poder-los destinar allà on siguin més necessaris. En aquest sentit, la posada en marxa de nous projectes, com és el de la facultat de medicina, que presenta un risc d'infraestimació dels costos associats, com ha quedat explicat a l'apartat d'observacions, hauria de plantejar-se amb totes les cauteles i les precaucions possibles, ja que suposa el compromís d'uns recursos el finançament dels quals no es pot garantir a hores d'ara si no s'aconsegueixen més ingressos."

I la resta de conclusions van en la mateixa línia, per tant no sé si és que estam llegint el mateix informe, però francament trob que hagués estat molt millor, Sr. Thomàs, i li dic amb el cor a la mà, un poquet d'autocrítica i un poquet més d'humilitat, perquè ens intenten vendre una cosa que no és.

Tot i així, tot i així, ara vull posar també la cara bona d'aquest tema, la cara bona és que, finalment, hi haurà facultat de medicina i que esperem que no suposi retallades de cap dels serveis ni educatius ni sanitaris elementals, i ja farem també per assegurar-nos que no sigui així. I dir també que és d'agrair, i això sí que li vull dir, és d'agrair que, finalment, s'hagi plantejat una sèrie d'esmenes que nosaltres hem subscrit també i que entenem que seran positives, perquè permetran donar llum a aquest projecte i permetran disposar de tota la informació necessària a tots els grups parlamentaris que aquí ens trobam. D'aquesta manera entenc que el seguiment d'aquest projecte es podrà fer d'una millor manera i que comptarà amb un major suport.

I de fet, si això hagués estat així des del moment zero, quan des dels diferents grups parlamentaris els ho demanàvem, avui no seríem aquí i no assistiríem a una actuació oportunista del Partit Popular, que primer va dir que sí incondicional, i ara a tot hi veu entrebancs.

Per tant, res més a dir, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per defensar les esmenes 10061 i 10062/16. Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. És molt el que hem parlat en aquesta cambra de la facultat de medicina i sembla que la qüestió sobre la seva posada en marxa, que hem encapçalat des de Podem des del principi, sobretot per l'actual conjuntura econòmica, no perquè estiguem en contra d'obrir centres educatius ni centres de recerca de cap manera, sembla que el ventall de forces polítiques que comencen a qüestionar algunes

de les qüestions o manifesten dubtes sobre la viabilitat de l'actual conjuntura augmenta.

Aquest ha estat, com ja és ben conegut, un dels nostres cavalls de batalla durant els últims mesos i per a nosaltres la posada en marxa de la facultat de medicina ha presentat deficiències evidents quant a qüestions que es posen de relleu en aquesta proposició no de llei, però que nosaltres ja hem denunciat diverses vegades, com la manca de claredat a l'hora de gestionar els fons públics, la manca de transparència, la precipitació, l'opacitat, etc.

No serà molta la informació nova que pugui plantejar des d'aquí, atès tot el que ja s'ha parlat sobre aquesta proposició també que presenta avui el Partit Popular, nosaltres, des de Podem, sempre hem estat molt clars pel que fa al nostre posicionament davant la posada en marxa d'aquest nou títol universitari, en un context econòmic com l'actual i tenint en compte la situació que encara patim a la nostra sanitat, a la nostra educació, en un context en el qual no es pot garantir que prioritats com la reducció de les llistes d'espera, la creació de llits socio-sanitaris, la reducció o eliminació de la pobresa farmacològica o la qualitat, la reducció de ràtios en l'educació pública de qualitat, en general, a l'educació pública es puguin assolir com a èxits.

No compartim tampoc l'argument que la facultat de medicina sigui una *conditio sine qua non* per tenir una millor recerca, per poder accedir a la innovació, pensem que també hi ha altres vies i sobretot que hi ha altres prioritats de caire social que no es posen per davant.

No m'acaba de quedar clar, després de tot aquest temps, el posicionament del Partit Popular, en el sentit que, si bé clarament es posiciona a favor de la facultat de medicina, i com diu explícitament a l'inici de l'exposició de motius, porta un temps manifestant, ho diu clarament, ho diu de manera explícita que hi està a favor, manifesta després dubtes però no se suma a la nostra petició, no s'afegeix a la nostra petició que no es posi en marxa, amb aquestes presses i sense la planificació que seria adient. I després que no es presti atenció a les necessitats que ja hem assenyalat i que tampoc no es mostri disposada a acceptar les esmenes d'addició, segons sembla, segons m'ha dit la Sra. Sugrañes, la qual cosa em du a la conclusió que el Partit Popular està encara a favor de les retallades, com no podria ser d'una altra manera.

El Partit Popular planteja un sí, però no, i de veritat és que tampoc no sé si el que cerca és cercar contradiccions en lloc de manifestar clarament que amb aquesta situació, amb aquesta conjuntura, les arques de la comunitat autònoma com es troben en l'actualitat, no es pot fer front a una despesa així sense que causi desequilibris, i això no ho dic jo, això ho ha dit el director general de Pressuposts en el seu informe, el qual ja ha estat al·ludit aquí diverses vegades, on diu, literalment, i al·ludeix a un secret a veus: "La desviació en el pressupost general de les partides de salut i educació és qualificada d'important." Crec que és un eufemisme, perquè després desenvolupa els arguments i explica clarament com serà l'impacte de la creació d'aquesta facultat.

El director general alerta en el seu informe que no es pot garantir el finançament de la facultat amb el pla subscrit pel Govern i la UIB per pagar la implantació completa dels nous estudis entre enguany i l'any 2024. Jo crec que amb aquest tipus de declaracions, ens hauríem de preocupar, precisament, sobre si és possible o no, si és viable econòmicament o no amb aquesta situació financera del Govern, que tothom coneix en aquesta cambra, el Govern especialment la coneix ben bé, si és possible ficar-nos en una despesa d'aquest tipus.

Diu també l'informe Carrió, que la situació financera s'agreuja amb el nou compromís de despesa que representen els nous estudis i revela, a més, el forat que educació i salut ja tenen en els seus comptes d'enguany. Per això, enumera una sèrie de mesures adoptades que se sumen a les noves obligacions per finançar els estudis de medicina i diu que agreugen el risc recurrent de desviació pressupostària de tots dos departaments, especialment de l'ib-salut, adverteix.

És a dir, nosaltres hem posat sempre damunt la taula prioritats com les que deia abans, la reducció de la pobresa farmacològica, la reducció de les llistes d'espera, la creació de nous llits socio-sanitaris i, precisament, el que sembla és que totes aquestes prioritats no es podran assolir precisament perquè es posarà per davant, en aquesta situació difícil, des del punt de vista financer, ho diu el director general de Pressupost, es posarà en tela de judici per la creació de la facultat de medicina.

El director general, i acabaré amb el repàs de l'informe amb això, diu que les previsions de tancament de l'exercici d'enguany, a partir de les dades d'execució del pressupost del primer trimestre, tenint en compte el deute d'exercicis anteriors, ja apunten a una important desviació en tots dos casos. No es donen xifres sobre aquests comptes d'educació i de salut, però sí que clarament s'al·ludeix que els recursos i els recursos de les ampliacions de crèdit haurien de ser amb càrrec al dèficit de l'exercici. *Fin de la cita.* És a dir, el que aconseguirem és que el dèficit pugi amb la creació de la facultat i que no es doni solució als problemes urgents que tenim en totes dues àrees.

I tot això sense haver al·ludit encara al fet que el Govern, encara que el Sr. Martí March abans ho hagi negat, no ha complert encara el seu compromís de pujar un 30% el pressupost d'educació, tal com s'havia compromès amb l'Assemblea de Docents, per un costat, i amb nosaltres, per un altre costat, per retirar l'esmena que havíem plantejat als pressuposts.

Aquestes qüestions, aquests problemes apressants són per a nosaltres una prioritat i repetim que pensem que haurien de ser també prioritàries per al Govern.

Finalment, la conclusió és prou clara, les àrees d'educació i salut i la UIB també, és clar, no disposen de la dotació pressupostària suficient per atendre les despeses derivades del conveni signat amb recursos propis, sense haver de recórrer a un finançament addicional. I nosaltres estam totalment d'acord amb les qüestions que es plantegen en els punts de la proposició no de llei presentada per la Sra. Sugrañes, en el sentit de què no ens podem oposar de cap manera ni a la

transparència, ni al seguiment, ni a la rendició de comptes que es demana en aquesta proposició no de llei.

Ara bé, el cabdal continua relacionat amb els fets als quals ens hem referit una vegada i altra i per això hem presentat aquestes dues esmenes. Esmenes d'addició, una de les quals clarament el que demana és que la desviació pressupostària a la qual al·ludeix el director general de Pressuposts i que s'agreuja per la facultat de medicina, no suposi cap retallada, aquesta seria la primera esmena. I la segona esmena té relació amb aquest 30%, que havia estat compromès per la Conselleria d'Educació i que nosaltres demanem que s'apugi del pressupost d'Educació, a partir de la rebaixa del sostre de dèficit, donant compliment al compromís assolit abans. Ambdues esmenes estan justificades per la necessitat que, per sobre de qualsevol altra inversió de nova creació, les inversions prioritàries siguin salut i educació, com nosaltres ja vam demanar des de l'aprovació dels pressuposts d'enguany.

El Partit Popular ha avançat que no acceptarà cap d'aquestes dues esmenes, repeteixo, segurament perquè continua posicionat a favor de retallar ambdues àrees fonamentals per a la ciutadania de les nostres illes, com són sanitat i educació.

Finalment continuo, després d'haver llegit la documentació que vaig sol·licitar al Govern i que em va ser entregada ahir, sense tenir molt clar què passa amb les feines de manteniment i neteja de l'edifici. La concessionària normalment és l'encarregada d'aquestes qüestions, de neteja i manteniment, i això s'hauria d'incloure en els pressuposts i no ho he vist inclòs. I és prou improbable que sigui inclòs aquest capítol de neteja i manteniment en els fons FEDER, perquè les ajudes del fons FEDER són sempre finalistes, com sabem.

La Sra. Tur ha dit autocrítica i humilitat. Jo crec que són dues paraules també que es poden fer servir en aquest cas. I nosaltres seguim com sempre tenint molt present que l'atenció sanitària i la qualitat educativa estan sempre per davant de qualsevol projecte no prioritari, perquè precisament és el que demana la gent i el que necessita la ciutadania en un moment excepcional com aquest. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He bufat, he bufat per mor que és una obsessió malaltissa tornar parlar de la Universitat, només pot haver-hi gent que té una patologia que encara no ho sap. Agafarem algú d'aquests professors i professores de la Universitat perquè els revisin perquè continuar insistint en la facultat de medicina, només pot ser producte d'una patologia que té qualcú, en aquest cas el Partit Popular i Podemos, que és tremenda, és tremenda, és tremenda!

El director general de Pressuposts, Sra. Consellera no s'enfadi amb mi, el director general de Pressuposts té molts dubtes, té molts dubtes, eh, no puc dir el que volia dir, perquè és una paraula massa guapa, però és un home que dubta, però si dubta en això i dóna ales al PP i dóna ales a Podemos, també podria dubtar, i jo crec que Podemos i PP s'haurien d'escandalitzar exactament igual, i el PP s'hauria d'haver escandalitzat durant tota la passada legislatura, que també quan acabi l'any enguany, faltaran 100 milions d'euros a sanitat, no ho pot garantir aquest director general, i vostès es queden tan *panchos*! Parl de 100 milions, eh, no de 380.000 euros que falten per enguany. O que enguany faltaran de 14 a 18-20 milions en educació. Podria posar exactament el mateix a l'informe, d'educació, de sanitat, d'ABAQUA, de mil llocs.

Senyors, que són representants polítics d'un tema global, amb majúscules, i no de mirar-se la guixa. I trob que fa empegueir, empegueir, empegueir la curtesa, i miri que ho dic això de curtesa, la curtesa com veiem aquestes coses. El director general no ha ajudat gens, però és el mateix informe que farà de sanitat, d'educació, de benestar social, de qualsevol cosa. Per què? Perquè la comunitat deu 8.300 milions d'euros, no per res més! O és que ens passarem, que no complirem, no són doblers dels homes i les dones de les Illes Balears? Per l'amor de Déu! Per l'amor de Déu!

I qui és el guapo de tots vostès que està en contra de la Universitat, uns com els de Podemos i després els del PP, que cerca ossos al lleu, d'acabar i mir a la cara, d'aquestes 361 famílies de Balears, no els estrangers, ni els de la península i els diu als seus pares i mares i padrins: no volem que hi hagi facultat de medicina, que això ens pot costar 200.000 euros i busques més del que tenim pressupostat. I en festes gastarem 22 milions. Qui és de vostès que té la cara d'anar davant d'un pare o una mare d'aquests 361 que s'han inscrit? I ja estan com sempre, fent de metges els que són fusters o cambres, com jo, fem de metges..., tu que ets ferrer, és a dir, fem de metges. No, el metge és metge, el Sr. Thomàs és metge. Deixem els metges que facin. És com el mateix *tinglado* de l'educació, tothom és professor, n'hi ha un parell aquí, tothom és professor. Què punyetes! Nosaltres som diputats i diputades, que hem d'intentar interpretar allà on la ciència sap més que nosaltres, perquè els altres no vénen aquí, és que la fotriem, no fariem ciència. Però no vulguem ser els científics d'aquesta història!

Mirin, hi ha una qüestió que ja l'hem dita moltes vegades, des d'un punt de vista de la formació, des d'un punt de vista de la investigació, des d'un punt de vista de millora del sistema sanitari, la facultat és necessària, és necessària, és necessària. Però és que encara a sobre, encara a sobre, hi ha altres qüestions, que hem estat mirant, que té a veure amb què tendrem només amb una substitució d'un 2,5% de metges en edat de jubilació, justificaria promocions de metges de 60 cada any, només aquest tema, només aquest tema! És clar, si un no entén això, si un no entén això no pot discutir amb ell! I jo crec que vostès no entenen ni això els de Podemos, i els del PP juguen a un rèdit polític en campanya electoral.

I clar, aquesta discussió de no entendre, que només hi ha 361 persones de les Illes Balears, que no totes són de Mallorca, 361 persones que vostès no tenen ni la valentia, ni la gallardia, ni l'homenia d'anar a dir als seus pares que no volen facultat.

Vostès ho diran aquí, però a ca seva no els ho diran. I que no entenguin que hi ha una població de dones i homes, metges, que s'han de jubilar i que no ho podem cobrir i hauran de venir metges de fora, que no entenen després al pacient.

A part de Ciutat, Eivissa i Maó, Balears té territori de part forana, on hi ha gent que li costa moltíssim entendre segons quins metges. Tenir una gent d'aquí..., parlin menys i llegeixin més, agafin l'entrevista d'avui de la degana de la facultat; és a dir, miraran també que el tema de la llengua el puguin entendre i donar un temps a aquests metges, que les dones i els homes que es puguin "daixonar"... És que no puc entendre per què, si no és per erosionar el Govern, Sra. Camargo, no té cap sentit el que vostè defensa aquí; és que si no és per fer-ho passar malament al Govern no té cap sentit, no té cap sentit, no té cap sentit.

Vostè creu que els professionals que han posat no sabran quin és el currículum que han de donar i tot això? Vostè diu "és que tot això ha estat molt precipitat". Vostè és professora de la Universitat, vostè cada any deu haver de fer els deures, no serveix la planificació d'enrere, també surten coses noves; i vostè és diputada, ara, i fa dues feines, i supòs que ho fa bé, allò de la Universitat, ho prepara bé. S'imagina aquests que no són aquí al Parlament i que només s'han preocupat del seu redol, que és voler una facultat?

(Remor de veus)

Jo parl de qui trob que he de parlar, perquè això era el temps de Franco, que no deixaven parlar.

(Rialles i alguns aplaudiments)

Estic cansat de lliçons, estic cansat de lliçons. M'encanta que Podemos s'enfadi, m'encanta.

Miri, vaig... vaig acabant, vaig acabant. M'agradaria que aqueixa obsessió malaltissa s'acabàs, s'acabàs. No votarem a favor de les esmenes de Podemos, no, de cap manera, de cap manera, i esperam a veure si poden arribar a un acord amb el que s'ha dit aquí anterior per intentar donar-hi suport, i, sobretot, el que m'agradaria, Sra. Sagrañes, és que ara vostè pujàs aquí i m'expressàs aqueixa preocupació que té econòmica perquè puguin falta enguany 300.000 euros i que amb una inversió que em pens que és de... deu anys?, fins al 2024, nou anys, aqueixa inversió de 23.890.000 euros, que aqueixa és la preocupació que té, em pot dir vostè, amb el poc sensible que ha estat el Sr. Rajoy, quan jo hi era i quan vostè hi ha estat, i que tenim un dèficit que supera els 300 o 400 milions d'euros cada any sense invertir més, vostè tindrà la mateixa sensibilitat, que li preocupen aquests 300.000 euros, que amb els 100 milions de sanitat que faltaran enguany i faltaven l'any passat al Sr. Bauzá? Vostè tindrà...?, i pensi que el Sr. Bauzá en va ficar 150, amb la qual cosa eren 250; aqueixa preocupació que no els deixa respirar ara, als del PP, perquè la facultat pot caure com si fos un edifici de palafits, perquè això és que no arriba a misto, el que és una bomba és que la sanitat ens costi 100 milions d'euros cada any i vostès n'estiguin tan amples; el que és una bomba és que l'educació ens passi cada any amb més de 15 milions d'euros, i 20, i estiguin tan amples; i una inversió a nou anys que costarà 24 milions d'euros, que aposta no per la

seva comodat, senyors del PP, aposta per la comodat del futur d'aquesta terra, no per la comodat dels que cobram 3.000 euros aquí cada mes, aposta per aqueixes al·lotes i al·lots que eren aquí dalt, que saben que del turisme no en viuran, ells, d'aquí a vint anys, aposta per un altre espai, per una altra dimensió, una cosa que vostès han perdut fa una sèrie d'anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar quiero dar la bienvenida a los alumnos ganadores de la Liga de debate, que están en la sala verde siguiendo este pleno, del colegio Luis Vives.

Señoras i señores diputados, desde Ciudadanos queremos decir a la presidenta del *Govern de les Illes Balears*, la Sra. Francina Armengol, que así no se gobierna, que un proyecto tan costoso, de tanta envergadura y que va a tener una implicación no sólo para esta legislatura sino también para las siguientes y cuya responsabilidad, por tanto, va a recaer en un futuro en gobiernos liderados por partidos que hoy estamos sentados en la oposición, no se puede iniciar de manera unilateral por un gobierno con absoluto obscurantismo, opacidad y negando de manera reiterada y consciente cualquier documentación acerca del proyecto a los grupos de la oposición, y creo que en esto todos los parlamentarios deberíamos estar de acuerdo y si no reflexionar. Es una irresponsabilidad inaceptable.

Ni siquiera tuvo la valentía la Sra. Armengol de incluir la facultad de medicina en los presupuestos. Esto es engañar a un parlamento y a sus ciudadanos. ¿Por qué ese miedo a debatir, a estudiar con todos los grupos la viabilidad del proyecto o su necesidad, con rigor, seriedad, antes de tomar una decisión? ¿Por qué esa negación, a principio de legislatura, de crear una ponencia con todos los grupos con el fin de informar y analizar la documentación sobre el coste real, sobre los espacios que se requieren, las plazas de profesorado que se necesitan, cómo saldrán a concurso público? No tiene ni pies ni cabeza.

Esta forma de actuar sólo tiene una explicación: la megalomanía de la Sra. Armengol...

(Remor de veus)

...la misma megalomanía que tuvieron sus predecesores. Creemos que los ciudadanos están cansados de pagar y sufrir los egos de políticos. Hoy los ciudadanos quieren decisiones acordadas sobre la base de estudios técnicos rigurosos, transparentes y avalados con una buena gestión económica.

En una pregunta de control al Gobierno al inicio de legislatura le insistía a la Sra. Consellera de Sanidad que con los cálculos que nos ofrecía no se ponía en marcha ni el primer

curso ni la carrera de medicina, y la Sra. Gómez me replicó que sí bastaba y que para su puesta en marcha nos saldría a 1 millón por año. Ahora, un año más tarde, ya vamos por los 24 millones de euros. En una comparecencia en comisión desde Ciudadanos le volvimos a insistir en la publicación del proyecto de viabilidad y nos comentó con evasivas. No se entiende. El mayo pasado se realiza el acto formal de la firma del convenio entre el Govern y la universidad, y la Sra. Armengol comentaba muy contenta a la prensa que había presupuesto suficiente y que no conllevaría ningún recorte ni en sanidad ni en educación ni en ninguna conselleria. Por supuesto seguía negándose a la publicación del informe de viabilidad. Y ya por fin el viernes pasado, una vez firmado el convenio, la Sra. Pilar Costa nos anuncia que van a enviar a los grupos políticos la documentación y el informe de presupuestos realizado por la Dirección General de Presupuestos dirigida por Joan Carrió, y, repito, una vez firmado el convenio.

En fin, todo un despropósito. Pero más aun cuando nos enteramos de lo que pone el informe. Según consta en el informe, y ya se ha dicho aquí por todos los grupos, en el informe de la Dirección General de Presupuestos el proyecto de la facultad de medicina presenta un riesgo de infraestimación de los costes asociados, por lo que debería plantearse con todas las cautelas y precauciones, y esto ya se lo comentamos desde Ciudadanos a la Sra. Patricia Gómez, tanto en dotación material como en dotación de medios humanos. Deja claro que las consellerias de Educación y Sanidad no disponen de la dotación presupuestaria suficiente para atender los gastos derivados del convenio, más aun sabiendo que ambas consellerias ya sufren una importante desviación en el presupuesto de este año 2016. Y, lo que es más grave, concluye que la Dirección General de Presupuestos no puede garantizar que la comunidad autónoma dispondrá de recursos suficientes durante todas las anualidades del convenio.

Sinceramente, desde Ciudadanos nos parece gravísima la situación en la que nos encontramos, y las conclusiones del informe son demoledoras.

Llegados a este punto de despropósitos, ya no hay vuelta atrás; sólo nos queda una opción, y es reclamar al Govern la creación de una comisión no permanente donde estemos representados todos los grupos parlamentarios para el seguimiento de la puesta en marcha de la facultad para dotar de transparencia a todo este proceso, y que el Govern facilite a los grupos toda la documentación que se requiera, pero sinceramente desde Ciudadanos creemos que la actuación de este gobierno ha sido del todo irresponsable y nefasta, y creo que todos los grupos nos deberíamos haber plantado, no haber apoyado este proyecto...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ballester, ha d'anar acabant, per favor.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

...hasta que la información sobre el mismo la tuviéramos todos los grupos y poder realizar una decisión correcta y cómo gestionarla. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes, del Grup Parlamentari Popular, per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo aquí sí que li hauria de dir una cosa, Sr. Font, em sap molt de greu quan surt aquí i fa aquest paper, aquí fa de predicador i jo li he de fer a vostè una pregunta: quan vostè va ser senador pel Partit Popular no es va adonar, no va fer, no va agafar i va demanar que es millorés el tema de la sanitat? No va fer res de res. Per tant, què és que ha arribat ara i no s'ha adonat de tot això fins ara? Crec que és lamentable.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Bé, a veure, quant a les esmenes que s'han presentat, estam d'acord a acceptar les que han presentat PSOE, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera, perquè és congruent, nosaltres demanam...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

... nosaltres demanam una comissió de seguiment, la demanam des de l'inici, no és oportunista perquè resulta que som aquí perquè no es va acceptar l'esmena que vàrem presentar a la moció de Podem, en el seu moment, que ja demanàvem una comissió de seguiment i ens varen dir que ni parlar-ne, perquè volien que la votació fos conjunta.

O sigui, que som aquí a discutir una altra vegada el mateix per la negativa de Podem. I som aquí, tampoc oportunista, sinó perquè el Govern s'ha negat reiteradament a donar-nos la documentació, més de quatre mesos demanant una documentació, per mor d'això som aquí i fent la nostra feina. Si el dia de la moció s'hagués acceptat la nostra esmena, tal vegada tot això que som avui aquí s'hagués pogut evitar.

A veure, també hi ha una altra cosa, retalls. Els retalls els únics que estan afavorint... tots els retalls els fan aquesta banda i vostès els donen suport, perquè cada dos per tres els voten. Vull dir, que a la llarga no venguin aquí a fer màrqueting ni a cercar titulars de premsa quan a l'hora de la veritat els voten a favor. I aquests, amb els informes que tenim de la Direcció General de... del director de Pressuposts, malauradament faran retalls.

Quant a les seves esmenes, idò, és això, no les podem acceptar, no les podem acceptar perquè, la primera, la del 30%, la del 30% resulta que vostès varen presentar una esmena al pressupost, nosaltres anàvem a votar aquesta esmena a favor i quan vostès varen veure que nosaltres anàvem a votar aquesta esmena els va agafar tanta por, que varen agafar, perquè això de votar amb el PP, bé!, varen agafar i varen tenir el valor de

retirar l'esmena perquè no votés el PP amb vostès a favor d'aquest 30%.

(Alguns aplaudiments)

I és clar, nosaltres ara no els volem posar en aquesta tessitura i com que no volem posar-los en aquesta tessitura i que no tornin a votar amb el PP, idò, els diem que no li acceptam, ja està.

La segona, la segona és la dels retalls. Li torn a dir el mateix, els retalls vénen ja, malauradament ho diu aquest informe, que em diguin que *es preceptivo, que no es vinculante*, el cas que és que no fan cas de l'informe aquest i aquest informe ja contempla que hi haurà problemes. Per tant, vostès també, de qualque manera, també donen suport que es facin els retalls i els retalls no els fan el d'aquesta banda, sinó que els fan el d'aquest costat.

I transparència, m'han parlat de transparència constantment, però jo li he de dir que de transparència... si hi hagués hagut transparència, idò, en aquest moment no seriem aquí perquè haguéssim tengut tots els documents.

Sí li havia comentat de reformular o sigui acceptar les esmenes de substitució del punt primer i tercer, i quant al segon, el nostre queda reformulat com havia dit a l'inici en el sentit d'afegir que se'ns faci arribar també a la comissió de seguiment l'informe justificatiu de la urgència d'aquest projecte i un informe de l'impacte assistencial que suposarà, i dels fons FEDER un conveni que diuen que ja tenen sol·licitat i que els han aprovat.

En tota la resta els he de dir que, bé, que estam d'acord amb el projecte, però estam d'acord amb un projecte que ha de ser viable, i ara amb tot el que surt veiem que serà... que no és viable, ni és el projecte que probablement hauríem d'haver fet.

Com que fan les coses d'aquesta manera, sense pensar que costarà aquesta inversió, per descomptat han perdut la possibilitat, han enganyat, han enganyat aquest parlament, han enganyat la ciutadania, i jo crec que són gent de poc fiar, i l'única manera d'evitar que aquest projecte o l'única manera que aquest projecte, idò, acabi malament, és que nosaltres en aquesta comissió de seguiment farem això, els vigilarem amb lupa perquè almenys intentem que no ens tornin enganyar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, ens podrà passar per escrit, ens podrà passar per escrit... ja li ha passat. I la votació separada o conjunta? Conjunta.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sra. Presidenta, puc respondre?

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula en aquest moment.

Puc entendre que cap grup no s'oposa a la modificació del text del punt 2, amb els termes que s'han dit aquí? Cap grup no s'hi oposa. D'acord.

Procedirem a la votació. Votam, amb les esmenes incorporades RGE núm. 10059 i 10060. Comença la votació. Votam.

Vots a favor: 58.

Queda aprovada la proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 3626/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a transició energètica, autoconsum i eficiència energètica.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3626, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a transició energètica, autoconsum i eficiència energètica. Té la paraula el Sr. Carlos Saura, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, diputats, diputades. Avui presentam una iniciativa que pensam que és molt important, no important per a Podem ni per al Govern, pensam que és important perquè ha de ser un eix fonamental de les polítiques de canvi que repercuteixin en la vida de la gent.

Volem que aquesta comunitat autònoma sigui capdavantera en l'àmbit energètic fent un pla de transició energètic que fomenti l'autoconsum i que sigui capaç de millorar l'eficiència no només dels edificis de l'administració, donant així exemple, sinó també millorant l'eficiència energètica dels edificis privats.

Cada territori de l'Estat, cada territori d'Europa, per petit que sigui, com és la nostra comunitat autònoma, ha de fer la seva part per garantir que tinguem un futur que mereixi la pena ser viscut i nosaltres, a les Balears, ho tenim fàcil, no només perquè, com deia, som una comunitat petita i podem adoptar una sèrie de mesures en matèria energètica que facin de Balears un exemple per a la resta de l'Estat, sinó també per les nostres condicions climàtiques.

El pla que proposam pensam que serà beneficiós per al clima, lògicament, però també per a la creació de llocs de treball. Des del nostre grup parlamentari pensam que la política energètica ha de ser un dels eixos fonamentals sobre la qual giri també la política econòmica de l'Estat espanyol i que ha de posar les bases fonamentals també per a un govern de canvi i només hem de complir la Directiva europea 2009/28, que diu que s'ha d'apostar per un canvi de model energètic, i no és una casualitat que la nostra primera mesura que proposam al nostre programa electoral, i no ho dic perquè sigui al nostre programa electoral, sinó perquè crec que és molt important, sigui la

creació d'un pla de transició energètica que mobilitzi la inversió pública i privada en eficiència energètica i la producció d'energies verdes.

Per això, el que proposam a l'Estat és invertir un 1,5% del PIB durant vint anys, perquè pensam que no n'hi ha prou amb paraules, sinó que necessitam una inversió efectiva.

I per parlar d'això pens que és essencial generar un relat veridic del que ha passat en aquest país amb l'energia, perquè si és difícil emprendre aquest camí que proposam pensam que no és per la manca de tecnologia, per la manca de voluntat, per la manca de cooperatives que hi ha a les nostres illes, sinó perquè la política energètica dels diferents governs que hi ha hagut a l'Estat ha estat marcada en massa ocasions per pràctiques poc ètiques o fins i tot mafioses, amb l'objectiu únicament i exclusivament de beneficiar l'oligopoli d'empreses energètiques de les quals es beneficiaven també expolítics de qualsevol partit, perquè les sigles no eren l'important, l'important era col·locar-se a un consell d'administració. I de vegades també s'ha produït una manca d'acció per manca de valentia o perquè senzillament no s'ha deixat actuar als ministres d'Energia.

I és que creiem des de Podem que hi ha hagut massa interessos en la política energètica d'aquest país, basta veure com José Manuel Soria ha hagut de dimitir per tenir comptes a Panamá o basta veure Miguel Sebastián a Salvados parlant de la campanya en contra que varen fer les energètiques, perquè ell volia repartir 14 milions de bombetes a tot el país, això seria la producció d'electricitat de la ciutat d'Alacant, i les empreses energètiques s'hi varen oposar i varen començar una campanya de difamació des dels mitjans de comunicació que... en les que tenien participació les empreses elèctriques també i és aquest peix que es mossega la cua el que no ens deixa prendre mesures valentes, perquè Miguel Sebastián també va intentar posar en marxa un bo social que tingués criteris de renda i tampoc no el varen deixar.

Pensam que això és perquè a les elèctriques no els preocupa massa la gent perquè si els preocupàs es canviarien els comptadors i s'ajudaria la gent que no pot pagar i que pateix pobresa energètica.

Si els empresaris i els expolítics que tenen el poder absolut del sector energètic pensassin en el país i fossin realment patriotes, pensam que la política energètica hauria canviat des de fa molt de temps, i els interessos generals es correspondrien amb els interessos dels diferents governs, és a dir, una energia més neta, més barata i més fàcil de produir i de redistribuir.

Pensam que el poder acumulat i concentrat pel sector energètic del nostre país és exagerat, hi ha una oligopoli que vol tenir el control de tot el que tingui a veure amb les polítiques energètiques. Per posar un cas: UNESA, la patronal energètica per excel·lència, està formada per cinc empreses i té més del 80% de l'oferta i la demanda del mercat elèctric, en conseqüència, ells marquen els preus i es reparteixen els beneficis, tot el contrari del que hauria de ser un lliure mercat, tant de bo hi hagués lliure mercat amb igualtat de condicions per a les empreses petites que volen competir amb les grans en matèria energètica.

I crec que això té molt a veure amb el tema de les portes giratòries, ja que a les empreses energètiques hi ha 39 polítics giratoris. Pensam que si no fem una reflexió des dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, des dels partits polítics a nivell estatal i prohibim aquesta pràctica, serà difícil conjugar els interessos generals i els interessos o les intencions de les empreses energètiques.

Un altre obstacle per impedir la transició energètica és l'anomenat impost al sol, un pagament que han de fer les persones que tenen una instal·lació per a l'ús de la xarxa i de la seva pròpia energia que generen, fins i tot la revista *Forbes*, que no és molt socialdemòcrata ni comunista, es va mofar d'aquesta mesura del Partit Popular a nivell estatal, i és que al final el que perjudica tot això és un objectiu que hauria de ser comú entre totes les forces polítiques, que és reduir les emissions per aturar el canvi climàtic. Perquè el canvi climàtic és una de les demostracions més palpables que sense coordinació a nivell internacional, sense col·laboració i si no deixam de banda la competició no podrem sobreviure com espècie. El curiós és que al final si no prenem mesures valentes no seran la regulació i les lleis les que seran obstacles del capitalisme salvatge, sinó la terra, que és finita i que posarà límits a un sistema suïcida.

Aquí a Balears, per la nostra ubicació geogràfica, i som molt afortunats en ser on som, gaudim de 300 dies de sol a l'any, cosa que faria molt més fàcil l'autoconsum elèctric. Malgrat això, segons dades provisionals de l'informe de Red Eléctrica d'Espanya, de 16 de desembre del 2015, Balears obté gairebé el 50% de la seva energia de la crema de carbó, es fa difícil pensar quina lògica pot tenir això en unes illes amb tant de sol. En aquest sentit, pensam que hem de deixar de dependre dels recursos fòssils, i per això presentam aquesta iniciativa, on es faciliti l'autoconsum i es faci aquest pla de transició energètica.

Per això, i passam als punts de la proposició no de llei, què demanam en aquesta proposició? Idò instam una adopció progressiva d'energia del cent per cent renovable a totes les dependències de l'administració pública, en primer lloc mitjançant la compra d'energia certificada com a renovable i progressivament incorporant instal·lacions d'autoconsum renovable als edificis públics. Pensam que és una qüestió de sentit comú, que l'administració ha de donar exemple.

Pensam, i és aquest el segon punt, que s'ha de fer una auditoria energètica dels edificis de l'administració perquè s'estima que el 40% de l'energia de la Unió Europea s'utilitza en climatització i cada vegada són més famosos els edificis de balanç energètic zero. Pensam que hem de saber els consums de l'administració per poder obtenir aquest balanç energètic zero al futur.

Instam també al Govern a fer un pla de transició energètica, com del que hem parlat abans, que compti amb el suport dels pressupostos de la comunitat del 2017. Pensam que qualsevol intencionalitat política, si no té el suport dels recursos necessaris per implementar-se no té cap sentit, i per això anunciam que volem que aquest pla de transició sigui ben dotat als propers pressupostos del 2017, serà una de les nostres línies morades.

El punt 4 insta a crear una oficina d'assessorament energètic, malgrat... s'han presentat esmenes i podem considerar que si el servei d'assessorament es pot donar des d'un altre àmbit, idò, no hi tenim cap problema, l'important és que es doni aquest servei.

I en el punt 5 instam al Govern a avançar en la línia d'arribar a un model cent per cent d'energies renovables a mig termini en el consum elèctric.

Al final el que demanam és posar les bases perquè això sigui una realitat en el futur.

Instam també el Govern estatal a derogar el Reial Decret 900/2015, perquè creiem que és la constatació de la defensa d'uns interessos contraris als generals i perquè creiem que hem de fomentar l'autoconsum i aquest decret ho impedeix i també a derogar els articles que obstaculitzen l'autoconsum, els peatges a l'energia autoconsumida, etc.

Pensem que és molt important també fer una auditoria dels costos reals de cada tecnologia, fins i tot el mixt de generació de l'Estat, perquè hi ha greus sospites que l'anomenat dèficit de tarifa sorgeix pel reconeixement d'uns costos molt més elevats dels reals, i això porta beneficis per a les grans empreses elèctriques, però pèrdues per a la resta de la ciutadania.

Pensem que s'han de fer efectives les subhastes de les retribucions especials renovables, conforme amb la normativa general...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... -sí, ja vaig acabant, som al darrer punt-, ... i no fer-ho seria un altre cas d'inseguretat jurídica en el sector elèctric espanyol.

Per últim, també instam el Govern de l'Estat perquè confeccioni un full de ruta objectivable per al compliment de l'acord de París, perquè després de les conseqüències vistes del Tractat de Kyoto no podem deixar en mans del mercat els complimentes d'unes normes que de no complir-se podrien donar conseqüències meteorològiques catastròfiques, no només a nivell mundial, també a nivell local, perquè som una comunitat feta d'illes i amb molt de perill que el canvi climàtic ens afecti molt aquí també.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar les esmenes [10012](#), [10013](#), [10053](#), [10054](#) i [10055/16](#). Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i gràcies també al Sr. Saura per la seva presentació. Estic totalment d'acord amb vostè, el tema que ens planteja és de la màxima importància, de màxima importància per frenar el canvi climàtic, i també, diguem, per mantenir uns nivells de qualitat de vida sostenibles i acceptables per la nostra població.

És obvi, vostè ho ha dit molt bé, cadascú ha de fer la seva part i nosaltres hem de fer la nostra modesta part; és obvi que a les Illes Balears anem molt endarrera amb aquest envit de la transició energètica. A Espanya en aquests moments, més o manco es parla que el 40% de l'energia ja és de fonts renovables, i les dades que jo he pogut consultar de l'IBESTAT estam aproximadament en un 8% de generació d'energia de fonts renovables, 8%, tenint en compte que el 25% ve de l'exterior, si llevéssim aquesta part que ve de l'exterior, parlariem, en el millor dels casos, d'entre un 10 o un 12% de generació feta a les nostres Illes que ve de fonts renovables i per tant és evident que tenim molt camp per córrer i que ens hem de posar a treballar ja.

També és veritat que, clar, la seva proposició no de llei no parla de terminis, i és normal perquè realment és un repte el que vostè ens planteja a la seva proposició molt ambiciós, i que, necessàriament, s'ha de treballar a llarg termini. Quan parlam d'un horitzó en què el cent per cent de l'energia que es consumeixi sigui renovable, dels estudis que jo he pogut mirar, fent comparativa amb altres comunitats autònomes, parlariem d'un horitzó del 2050, però és obvi que per poder arribar a aquest horitzó del 2050 hem de començar a treballar a partir d'avui.

La seva proposició és molt completa en el sentit que, d'una banda, doncs hi ha uns dos primers punts que apel·len a la transició del Govern, és a dir, el Govern o el Parlament han de fer la seva pròpia transició energètica en els seus propis edificis.

Després hi ha tres punts dedicats a la transició energètica a nivell d'Illes Balears i que, per tant, instem el Govern a fer tot un seguit de mesures amb impacte per al conjunt de la ciutadania de les Illes. Aquest evidentment és un repte important i ambiciós i difícil, perquè tenim un territori, digne de protecció i per tant entenc, per això, que probablement l'única solució passa per l'autoconsum, l'única solució creïble passa per l'autoconsum, i per això interpreto que també la seva proposició no de llei està molt centrada en aquesta via per assolir el cent per cent de consum d'energia provinent de fonts renovables, perquè l'autoconsum és l'única manera, del meu entendre, perquè no podem pensar, amb les característiques del nostre territori, en grans instal·lacions d'energia fotovoltaica o d'energia eòlica, i per tant l'autoconsum domèstic, l'autoconsum de les empreses, l'aprofitament de les cobertes de les naus industrials, la microgestió d'aquest autoconsum, tot i que ens pugui semblar com a molt difícil, perquè és una gran fragmentació d'actuacions, probablement és la més adequada, bé, probablement, jo crec que tots estariem d'acord que és la més adequada i l'única assumible.

I per últim, vostè dedica la resta de punts de la seva proposició a instar el Govern de l'Estat a la modificació de diverses normatives o que emprengui una sèrie de mesures, també per assolir aquesta transició, també a les Illes Balears; és a dir, constatem que per poder fer aquesta transició a les Illes Balears necessitem que la normativa estatal acompanyi i no posi traves a aquest horitzó. Aquí realment la normativa se'ns presenta com a molt perjudicial, perquè, precisament, doncs, com vostè molt bé ha assenyalat a l'exposició de motius com a la seva exposició, la normativa estatal actual està pensada per penalitzar l'autoconsum, amb les seves barreres i els seus peatges, amb la qual cosa, la solució aquesta que veiem com a possible, com a plausible, com a respectuosa amb els equilibris socials i ambientals, que seria basar-se en l'autoconsum, doncs ens trobem que són les normatives estatals que ens ho impedeixen.

Per tot això, evidentment estam d'acord amb la seva proposició, i hem presentat algunes esmenes perquè trobàvem a faltar alguns elements, alguns els hem pogut resoldre amb les esmenes, altres potser no, perquè evidentment el temps és limitat i la capacitat de completar en aquest cas aquesta proposició no de llei, que ja era molt extensa, doncs també és limitat.

D'una banda, si hagués de fer alguna crítica a la proposició no de llei és, doncs, que està molt centrada en l'autoconsum i en mesures de transició, basades en l'autoconsum, però tal vegada hem oblidat algunes mesures més basades en l'estalvi o en l'eficiència energètica, que és un dels altres cavalls de batalla per assolir o per culminar aquesta transició energètica.

Després també hi ha un aspecte important que vostè ha tractat a l'exposició de motius, que després no hem trobat en els acords que vostè proposa que adoptem, i per això l'hem afegit en forma d'esmena, que és l'estalvi en el combustible per a transport, que és una de les grans fonts de consum, bé, fonts, és a dir, de formes de consum d'energia fòssil que no té tant a veure amb les formes de generació, que és al que està dedicada la major part de la proposició no de llei. Aquest aspecte el trobam a faltar i per això hem presentat una esmena.

I després també pensàvem que es podria fer més concreció en alguns aspectes i aquí, en aquesta línia, han anat dirigides les nostres esmenes que passaré a comentar molt ràpidament. Ho faré en l'ordre de l'articulat, per fer-ho més entenedor, tot i que no és necessàriament l'ordre en què s'han presentat les esmenes.

Respecte del punt 1, seria una d'aquestes esmenes que hem presentat per concretar més, en el punt 1, quan ens parla d'una adopció progressiva d'energia cent per cent renovable, evidentment és un horitzó que ens el plantejem a mig termini, però vèiem que podien haver-hi algunes mesures relativament senzilles d'implementar, que van en la línia de la transparència, i ja sabem que la transparència té efectes beneficiosos, en el sentit que la sola manera, em referesc a la 10055, al sol fet que el Govern faci públiques i fàcilment accessibles a la ciutadania les dades de consum energètic de les seves dependències, o que dugui a terme la certificació energètica dels edificis del Govern i fer pública aquesta informació, només això ja d'alguna manera el Govern s'exposa a l'escrutini públic, com així ha de

ser, i per tant és més plausible que els esforços que faci en aquesta transició energètica s'assoleixen de forma gradual.

La següent esmena, que és de substitució del punt 4, som a la següent, és la 10012, al punt 4, bàsicament és perquè vostè proposava crear una oficina d'assessorament i des de les illes menors vostè ja sap que quan parlam de crear oficines sempre ens fa por que s'acabi creant una oficina a Mallorca i que, després, a les altres illes no ens puguem beneficiar d'aquest servei, que és útil i totalment necessari. Jo he presentat aquesta esmena perquè a Menorca nosaltres disposem d'alguna estructura que podria assumir potser aquest assessorament, i per això hem formulat aquesta esmena, a banda de l'aspecte de la descentralització, de parlar de serveis d'assessorament, perquè pensam que això potser que es produeixi a les altres illes, no que haguem de crear una oficina *ex profeso*, per a això, sinó que ja hi hagués alguns serveis que ho poguessin assumir. De totes maneres, fixi's que he posat al final "si escau", perquè potser que en alguns casos doncs això no sigui així i no es pugui fer en col·laboració amb els consells insulars i per tant doncs s'hagi de crear una oficina de bell nou.

En qualsevol cas, era per fer èmfasi en aquest aspecte de la descentralització.

La següent esmena, en l'ordre de l'articulat, que seria la 10053, és la que va dirigida a desenvolupar una estratègia que permeti que les Illes avancin cap a un model cent per cent renovable en el mig termini. Aquí, com hi ha obstacles importants per assolir-ho i els palpem, els palpem en els debats i conflictes que hi ha cada vegada que hi ha alguna iniciativa, algun promotor vol tirar endavant alguna instal·lació d'energies renovables, aquí primer parlàvem de dues mesures: una, era de fer un pla de transició energètica específic per a cada illa, perquè pensem que la realitat de cada illa pot ser totalment diferent, ara en parlàvem amb la meua companya, amb la meua vesina d'escó, la Sra. Tur, amb una problemàtica molt específica per a l'illa de Formentera, per exemple, hi afegim els processos de participació ciutadana perquè creiem que s'han de trobar maneres que la ciutadania pugui participar de forma informada i que, per tant, pugui ser conscient de tots els costos que té cadascuna de les solucions. I en segon lloc, dèiem d'obrir un procés per definir les zones adequades per a la implementació de projectes.

És sabut ja que tenim un pla director sectorial energètic que defineix diversos nivells d'aptitud per a diverses parts del territori, però nosaltres creiem que això és un punt de partida que hem de concretar. Concretament, creiem que s'hauria de trobar la manera de definir les millors ubicacions, les que generen major consens, i definir-les en conjunt, perquè si anem una a una es generen una sèrie de conflictes que són difícils de resoldre, sempre evidentment amb la problemàtica en (...), no té mai (...), no?, no en el pati de darrera, aleshores l'única manera de fer front a això és fer una programació global, perquè jo crec que aquesta seria el gran obstacle per poder assolir un desenvolupament plausible, real, amb efectes, d'instal·lacions d'energies renovables.

En quart lloc, l'esmena 10054, i vaig molt ràpid, perquè sé que se m'acaba el temps, ...

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -sí, ara acabaré, Sra. Vicepresidenta, per la veu l'he reconeguda- ...

(Remor de veus)

... què menys! És la que ja li he comentat, és a dir, incloure també el tema de la dependència del vehicle privat.

I per acabar, l'última, que és purament procedimental, corregir-li un aspecte a l'esmena 10013, que es parlava que el Govern aprovés una llei, doncs, com que ja sabem tots que el Govern no aprova lleis, si de cas el que pot fer és presentar a les Corts Generals un projecte de llei, doncs, simplement, era fer aquesta correcció.

Això és tot, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena [RGE núm. 10016/16](#), té la paraula el diputat Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Salom, Sra. Presidenta del Parlament en aquests moments. Respecte, Sr. Saura, d'aquesta proposició no de llei que presenta, dir-li que nosaltres també havíem presentat i tenim entrada una interpel·lació per parlar d'aquest tema, que crec que sempre és interessant, i ho dic així, perquè crec sincerament que, hagi governat qui hagi governat en aquesta comunitat autònoma, consells insulars, fins i tot a l'Estat, doncs mai no s'ha fet la feina que s'hauria d'haver fet, jo crec que açò és un punt de partida del qual hem de partir tots i hem de tenir tots clar, perquè crec que al final és la realitat. Hi havia un temps que només es parlava de sostenibilitat econòmica, després també es parlava de sostenibilitat social i després també de sostenibilitat ambiental, i a dia d'avui, crec que el que cal és parlar d'aquests tres tipus de sostenibilitat que ha de tenir qualsevol poble o qualsevol societat o comunitat autònoma, i ja no es pot fer d'una manera independent a cada una d'aquestes, crec que totes estan vinculades i, probablement, sense una sostenibilitat econòmica, no hi haurà ni sostenibilitat social ni mediambiental.

A partir d'aquí, crec que és clar, com diu la seva exposició de motius, que la generació d'energia elèctrica és un dels principals problemes que produeixen l'efecte hivernacle, crec que en açò tots hi estam d'acord; crec que els acords de Paris, del 12 de desembre del 2015, també, per primera vegada, podem dir que hi va haver una sèrie d'acords que probablement

crec que són també insuficients. I la realitat què ens diu? Doncs la realitat ens diu que tenim a Balears entre un 2 i un 3% d'energies renovables.

I en el cas de l'illa de Menorca, que fa més de vint anys que som..., 22, 23 anys que som illa Reserva de la Biosfera i seu internacional d'illes i zones costaneres de reserves de biosfera, doncs ens trobam a la mateixa situació, difícilment s'ha pogut anar avançant en aquest sentit.

I dic açò perquè crec que és important que vegem que una cosa és en el Parlament presentar propostes, que hi ha també les esmenes, nosaltres també hem presentat una esmena en aquest sentit, de coses que tots probablement veiem bé, i en aquest sentit majoritàriament ja li anticip que la votació a cada un dels nou punts que té serà favorable, exceptuant el punt al qual hem presentat una esmena.

I també li deia açò perquè crec que hem de posar també de manifest que quan un governa és quan realment ha d'intentar fer les polítiques necessàries per intentar reduir les emissions de CO₂, per intentar anar cap a les energies més netes, energies renovables; en aquest sentit, en el mandat anterior, per exemple, li puc dir que en el Consell Insular de Menorca, doncs es va fer crec que un tema molt important, es va fer en el sostre, en el terrat de la seu del Consell Insular de Menorca doncs es van posar 234 plaques fotovoltaïques, açò ho va fer el Govern anterior al Consell Insular de Menorca; la qual cosa suposa, primer, un exemple per a d'altres institucions i també per al sector privat o per als ciutadans, suposa, entre d'altres coses, una reducció del consum elèctric que feia la seu del Consell Insular de Menorca, d'un 14%, un estalvi econòmic de 22.000 euros i ha estat una inversió que al final, al consell insular, li va suposar 90.000 euros, via fons, crec que ajudes de fons europeus.

A partir d'aquí, per exemple, també es va fer un congrés d'energies renovables i sostenibilitat de territoris insulars i, en aquella ocasió, va venir el president del Cabildo d'El Hierro, i crec que són exemples de l'acció ja no tan sols parlamentària, sinó l'acció que hi ha d'haver de govern d'algun consell insular o ajuntaments, i ho dic perquè aquestes propostes, a dia d'avui, que el seu partit governa en el Consell Insular de Menorca, doncs no tenen continuïtat en aquest sentit. I l'exemple d'El Hierro jo trob que és un exemple que per a aquell que no el coneix l'hem de tenir en compte: d'acord que és una illa doncs molt més petita que Menorca, deu tenir 300, no deu arribar a 300 quilòmetres quadrats, però han fet un projecte, que li diuen Projecte Illa, cent per cent renovable, i combinen parc eòlic amb una central hidràulica, que estan interconnectades, i suposa que a dia d'avui, en què ja està en funcionament, hi ha dies que el cent per cent de l'energia que es genera i que necessita l'illa d'El Hierro, que ja dic que no es comparar a Mallorca, ni tan sols deu ser la meitat de Menorca, però és cent per cent renovable. Jo crec que, lògicament, cap aquí és el futur.

Un futur que passa perquè les administracions hi creguin, no només fer plans, sinó també destinar-hi recursos. No li dic que no sigui el primer pas fer plans, lògicament, i exposar una sèrie de pautes, com crec que, d'una manera encertada, fa aquesta proposició no de llei, però no ha de quedar aquí, sinó que hi ha d'haver aquesta conscienciació per part de les

administracions, que ja li dic que en aquests moments no té una continuïtat, per exemple, i no li faig una crítica, ho pos a nivell d'exemple, en el Consell Insular de Menorca, que s'havia estat fent fins aquest moment.

Un altre exemple que tenim, avui surt a un mitjà de comunicació escrit de Menorca, l'endarreriment que té una energia que no és tan neta com renovables, com pugui l'eòlica o fotovoltaica, com és el gas natural, som l'única illa a la qual no ha arribat el gas natural, i encara tindrà un retard. Nosaltres aquí vam fer una pregunta al conseller, va dir que sí, que era una prioritat, sempre sabem que és un tema de transició, el gas natural com que no és tan net, l'hem d'enfocar com a un tema de transició, però sabem que tenir-lo a dia d'avui suposaria un 30% d'estalvi de costos per a les empreses menorquines, que açò ja és significatiu per a la competitivitat i, a més a més, un 30% d'estalvi d'emissions de CO₂. Doncs, en aquest sentit, el Govern també ho retarda i fa més d'un any que hi ha el procediment en marxa.

A partir d'aquí, amb açò el que li he volgut dir és que, efectivament, la proposició està bé, però també allà on governen també crec que es poden prendre mesures com hi ha hagut altres governs que ho han fet en situacions complicades i difícils, i per a açò també hi ha fons, principalment europeus, que ajuden cap aquí.

A partir d'aquí, dir-li que bàsicament a tota la proposta que presenta, als 9 punts, podríem haver fet alguna matisació, però creia que també, en part, era desvirtuar un poc o que no hi havia perquè incidir-hi, perquè el que volia recalcar era la importància que les administracions allà on governen vostès doncs facin aquesta feina.

A partir d'aquí, ja li repetesc, dels nou punts, vuit els votarem a favor, i a l'únic que hem presentat una esmena és al punt 6, on vostès parlen directament de derogar. Jo crec que entrar a derogar aquells apartats del reial decret que obstaculitzen el desenvolupament de l'autoconsum elèctric d'una manera genèrica, crec que si açò arriba al Govern central així, doncs difícilment ho podrà anar a derogar, perquè, bé, hauríem de veure de quins articles parlam concretament. Per tant, aquí hem fet una esmena, que, en el cas d'acceptar-la, i en ares que poguéssim sortir tota la proposta per unanimitat, li hem baratat dues paraules, aquí on diu "derogar", "revisar", i aquí on diu que "obstaculitzen", dir que "tracten sobre el desenvolupament de l'autoconsum".

Em referiré també a la resta d'esmenes que han presentat les altres formacions polítiques. Amb referència a les de..., bé, n'hi ha dues de MÉS per Menorca, i les altres tres, si no vaig equivocat, o les altres dues, les altres tres són de tant de MÉS per Mallorca com de MÉS per Menorca, dir-los que jo, sincerament, tenc la impressió que fan esmenes per dir que tenen part en aquesta proposició no de llei que vostès avui presenten, perquè, si no, queden al marge i d'aquesta manera entren a determinats temes. Lògicament, estam d'acord amb el tema de vehicles elèctrics, estam d'acord amb el tema de fer referència concreta al Consell Insular de Menorca, però crec que de totes maneres açò, que ho posem per escrit, és qualque cosa que s'ha de sobre entendre, així com tenim la nostra

comunitat autònoma, que ja té per si el Consell Insular de Menorca.

Per tant, ja li dic, amb un sentit constructiu li hem presentat aquestes esmenes per intentar poder votar a tot a favor en aquesta proposició no de llei, i crec sincerament que és el camí, i probablement crec que, i li torn repetir, crec que allà on governen també han de fer arribar aquesta proposició no de llei, perquè en aquest moment no van per aquest camí i crec que l'interessant és que qui té el poder executiu pugui executar mesures tendents a anar cap a millorar, o millor, cap a la tendència a generar electricitat a través d'energies renovables.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar les esmenes presentades, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. A la proposició no de llei que ens presenta avui Podem hi ha inclosos dos blocs de mesures, les cinc primeres, adreçades al Govern de les Illes Balears, i les cinc darreres, adreçades al Govern de l'Estat. Començaré per aquest darrer bloc.

Venim d'una legislatura de l'Estat espanyol, que segurament ha estat la més nefasta per a les energies renovables que hi ha hagut; una legislatura on s'ha fet feina intensament per part del ja ex ministre Soria, per desincentivar la instal·lació d'energies renovables, i on s'ha fet una regulació d'l'autoconsum destinada bàsicament a posar traves a la seva implementació.

En la implementació de parcs fotovoltaics, les mesures preses pel Govern de l'Estat han suposat que ja no siguin rendibles les inversions en parcs fotovoltaics de baix impacte, envoltant els 3 megavats; ara, a dia d'avui, els projectes necessiten prop de 50 megavats per ser rendibles, parcs que suposen ocupacions de més de 60 hectàrees.

Pel que fa a l'autoconsum, a totes les traves burocràtiques s'hi afegeix l'anomenat impost del sol, el peatge definit en el Reial Decret 900/2015, de 9 d'octubre; uns mesures, com ja deia el Sr. Saura, clarament dirigides a protegir el sector energètic dominant, unes mesures clarament dirigides a afavorir les grans empreses elèctriques. En aquest sentit, donam suport al segon bloc de propostes, de la 5 bis a la 9. D'aquestes volem destacar que és necessària una aposta clara de l'Estat, que vagi en la direcció de modificar la normativa per tal de fomentar l'autoconsum i, en particular, d'eliminar les traves que estableix el Reial Decret 900/2015.

I també és urgent que per part de l'Estat es facin efectives les subhastes de retribució especial de renovables previstes a l'Ordre 1459/2014, perquè s'afavoreixi la implantació de parcs fotovoltaics de menor impacte.

Anant a les propostes de la primera a la cinquena, que és on pot incidir realment el Govern de les Illes Balears, amb el marc normatiu actual, en el primer punt s'insta el Govern de les Illes Balears a una adopció progressiva d'energies renovables en els edificis públics. En aquest punt, el qual compartim, hi proposam una esmena, la 10055, que ja ha exposat el Sr. Castells, per tal de donar transparència al consum energètic de les dependències del Govern i de les instal·lacions d'autoconsum que ja proposa el mateix punt 1. I també la realització de la certificació energètica dels edificis del govern.

Compartim la necessitat de dur a terme els punts 2, 3 i 4, la realització d'auditories; la dotació pressupostària per poder dur a terme totes aquestes actuacions de millora d'eficiència energètica en els edificis públics, i també l'assessorament a la ciutadania per fomentar l'autoconsum, tot i reconèixer les limitacions desincentivadores que té el model actual que ja he esmentat.

A aquestes mesures creiem que els en fa falta una altra, que l'hem presentada en forma d'esmena, que és la 10054, que és l'elaboració d'un pla de mobilitat sostenible que permeti reduir progressivament la dependència del vehicle privat i la implantació del vehicle elèctric. En aquest sentit, m'agradaria destacar la feina que s'ha fet des de la Direcció General d'Energia en aquest any de legislatura, per tal de triplicar els punts de recàrrega disponibles per vehicles elèctrics, passant de 50 a 150. Si parlem de transició energètica, cal avançar en el sector del transport que suposa el major consum de combustibles fòssils.

Finalment, el punt més ambiciós, el punt 5, on es demana instar el Govern a desenvolupar una estratègia que permeti que les illes avancin cap a un model cent per cent renovable a mig termini, en consonància amb l'acord de Paris. En aquest punt crec que és on convé fer una reflexió important: per assolir aquest objectiu hem de pensar que a les Illes Balears es consumeixen de l'ordre de 6.000 gigavats/hora en un any; per generar aquesta energia amb parcs fotovoltaics es necessitarien 4.000 megavats de parcs fotovoltaics, tenint en compte que els parcs fotovoltaics funcionen durant una mitjana de 1.500 hores anuals.

Si ens plantejàssim aquest objectiu a 40 anys, hauríem d'instal·lar 100 megavats cada any durant 40 anys, una inversió que, ja sigui pública o privada, serien més de 100 milions d'euros anuals, i una ocupació de terreny de més de 120 hectàrees cada any. Fins i tot si l'objectiu de fer unes Illes cent per cent renovables, ens limitàssim a plantejar el tancament d'Es Murterar i deixar d'importar carbó en aquestes illes, hauríem d'instal·lar 100 megavats cada any durant vint anys, fins arribar als 2.000 megavats. O 50 megavats durant 40 anys.

Tots coneixem el cas de projectes com els parcs fotovoltaics projectats a Lluçmajor o a Santa Cirga a Manacor, dos parcs que poden suposar la implementació de cadascun d'uns 50 megavats que necessitam cada any i sobre els quals hi ha un ampli debat quant a si són assumibles des d'un punt de vista paisatgístic. El Grup mateix de Podem s'ha interessat per aquest impacte en aquest parlament no fa gaires sessions.

Crec que, des de l'ecologisme polític, tenim un debat difícil pendent. Amb les condicions actuals, els parcs rendibles són els de més de 50 megavats, és assumible des d'un punt de vista paisatgístic trobar 80 ubicacions de més de 60 hectàrees per instal·lar els parcs necessaris per fer unes illes cent per cent renovables? Si canviàssim les condicions actuals marcades per l'Estat i tornassin ser rendibles les inversions en parcs fotovoltaics de tres megavats, seria assumible, des d'un punt de vista paisatgístic, trobar 1.300 finques d'unes quatre hectàrees, que això és el que seria necessari per instal·lar 4.000 megavats? Seria assumible, des d'un punt de vista paisatgístic, trobar 1.300 finques de 4 hectàrees? Seria assumible des d'un punt de vista paisatgístic, altres alternatives de generació renovables com els molins?

I si tot això no és assumible des d'un punt de vista paisatgístic, hem de renunciar a la sobirania energètica i dependre de més connexions externes, com el cable actual que ara mateix connecta amb la península? És un debat que no podem passar per alt, sobretot quan ens trobam amb un punt com aquest, que proposa Podem, el punt 5, d'avançar cap a un model cent per cent renovable. Per això, proposam una esmena específica de modificació d'aquest punt, ampliant-l'ho, detallant el que creiem que és necessari fer per dur endavant aquest debat i per poder aconseguir aquest objectiu, que té tres apartats: que es faci un pla específic per a cada illa, amb processos de participació, ateses les realitats diferents que es troben a les diferents illes; obrir un procés per definir les zones adequades per a la implementació de projectes d'energies renovables, tenint en compte criteris socials i ambiental, a partir de la feina ja realitzada en aquest aspecte pel pla director sectorial d'energia, que ja va definir unes zones amb major o menor grau, però que és necessari revisar i prioritzar. I planificar amb la previsió adequada el tancament o reconversió de les centrals que consumeixen combustibles fòssils.

En definitiva, crec que hem de ser ambiciosos, no ens quedem només en dir que volem el cent per cent de renovables, anem a començar a definir com ho fem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions pels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari El PI PROPOSTA PER LES ILLES, la diputada Maria Antònia Sureda té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Estam avisats pels experts, pels científics i per les organitzacions a nivell mundial: el canvi climàtic és un problema real, actual i global que necessita respostes immediates a nivell general i a nivell local. Ja a la cimera de Rio, en el 92, l'objectiu del Tractat, era el d'estabilitzar les concentracions de gasos amb efecte hivernacle a l'atmosfera, a un nivell on es poguessin prevenir interferències perilloses antropogèniques amb el sistema climàtic, tractat que conté uns protocols, entre els quals

el protocol de Kioto, que ha permès una reducció del 22,6% en les emissions de gasos d'efecte hivernacle, respecte dels nivells de l'any 90, amb 37 països industrialitzats i a la Unió Europea, quan el compromís inicial era d'un 5%. Hem de continuar avançant i prendre les mesures efectives per fer-hi front, mesures que són, com s'ha parlat a l'acord de París del 12 de desembre i, com molt bé ha dit el Sr. Saura, hem de posar les bases des d'aquí.

Sens dubte, les energies renovables i l'autoconsum són unes de les apostes més aclamades per la comunitat científica per tal de posar remei a aquesta situació ambiental tan delicada. Això no obstant, sembla que el Govern estatal no ho veu d'aquesta manera i, una vegada més, s'ha tapat les orelles i no ha volgut escoltar ningú.

El Reial Decret 900/2015 és un despropòsit, xoca frontalment amb les polítiques mediambientals que segueixen altres països europeus i, a més, posa través a l'autoconsum d'energia. Amb aquest decret, que ha estat criticat pel sector de les energies renovables i per la ciutadania en general, el propietari d'una instal·lació d'autoconsum regala al sistema elèctric més de dos terços de l'energia que produeix la seva instal·lació, però ni rep res a canvi d'aquesta aportació, ni rep cap ajut per subvencionar la seva instal·lació.

Unes mesures molt diferents de les d'altres països que ja s'han posat a fer feina per canviar el seu model d'energia en un més sostenible i eficient. Altres països, com Alemanya o Regne Unit, qui aporta energia a la xarxa comuna obté una retribució; o a Itàlia, per exemple, que rep un descompte a la factura per cada quilovat/hora que dona a la xarxa. Perquè d'això es tracta, d'incentivar a fer ús de les energies renovables i no de posar-hi entrebancs.

Però, en canvi, el que s'ha fet amb aquest reial decret és posar un impost al sol, és a dir, fer pagar a aquell que vulgui transformar el seu consum elèctric en un més eficient i respectuós amb el medi ambient. És increïble, però cert, tenim més sol que ningú a altre lloc d'Europa, però no l'aprofitam i en frenam el seu desenvolupament a l'autoconsum, en lloc de promoure'l.

Efectivament, com s'ha dit aquí, aquestes mesures s'han de revisar i diem el mateix que amb la facultat de medicina, cal pensar en vistes al futur, hem de pensar amb el demà. S'ha de crear un model que incentivi i no penalitzi, s'han de donar ajudes perquè l'autoconsum no sigui cosa d'uns pocs que ho poden pagar i s'ho poden permetre, sinó que tothom hi pugui tenir accés. També seria molt interessant donar ajuts especials a les PIME, perquè elles també col·laborin amb el canvi de model energètic i a la vegada se'n beneficiïn. I per descomptat, l'autoconsum i la lluita contra la pobresa energètica han d'anar de la mà: energies renovables i bo social no poden ser incompatibles. Es tracta, al cap i a la fi, de fer feina avui per a un futur millor, més just, més sostenible i més respectuós amb el medi ambient. I és feina de tots transformar el sistema en més eficient, perquè, a més dels beneficis mediambientals, també es crearan llocs de feina.

La tasca no és fàcil i mentre el decret continuï vigent, s'han d'invertir els doblers i els esforços des d'aquí, des de les Illes.

En educació ambiental, perquè la informació i la sensibilització són imprescindibles perquè tothom participi en aquesta causa. En assessorament energètic, perquè la gent ha de conèixer com funciona l'autoconsum i com se'n pot beneficiar.

S'han de planificar millor el transport públic, un transport eficient descongestionaria les Illes i ajudaria a la reducció de l'emissió dels gasos contaminants. I s'ha d'invertir de manera imprescindible en innovació, perquè al cap i a la fi, sense un millor finançament en el camp de la innovació, la transformació energètica no serà possible.

Dit això, votarem a favor de la proposició no de llei, però abans vull fer un esment al punt número 5: "el Parlament de les Illes insta que s'avanci cap a un model cent per cent renovable a mig termini." Com ja s'ha dit, pensam des d'El Pi que és utòpic i no és real actualment, en tot cas seria a un llarg termini i arribar al cent per cent és molt difícil.

Pel que fa referència a les esmenes, estam d'acord amb les esmenes que han presentat des de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca. La del Partit Popular no la votariem a favor. Dos esments a dues de les esmenes que s'han presentat des de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, la 10053, allà on diu que s'ha de promoure, s'ha de definir un pla de transició energètica, específica per a cada illa, amb processos de participació, el tema dels processos de participació dins qualsevol pla sempre s'ha posat a exposició pública i sempre s'ha donat el procés participatiu a la gent, perquè en pugui formar part, creiem que s'ha d'anar alerta perquè avui en dia els processos de participació moltes vegades són vinculants i, en canvi, en segons quins casos, són per assessorar, participar i fer propostes, com seria en aquest cas, perquè són els tècnics els que han d'elaborar el pla i després s'ha de posar en exposició pública. Només era per fer-hi un esment.

I en referència a l'esmena 10054, se sol·licita un pla de mobilitat sostenible, que permeti reduir progressivament la dependència del vehicle privat, a implantar el vehicle elèctric, no hem fet cap esmena, però si el proponent i la resta de partits hi estiguessin d'acord, també diríem de poder fer un pla per millorar el transport públic, tant pel tema de preus com per al tema de descongestionar, com per al tema de reducció de gasos contaminants.

És un tema que no està posat un termini i per tant creiem interessant que el Govern hi fes feina.

Res més, només dir que esperem que entre tots arribem a futurs acords en aquests camps que ens permetin fer-hi feina de valent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Olga Ballester té la paraula.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. El 24 de febrero, Ciudadanos, junto con otros partidos, como el Partido Socialista o Podemos, acordó en el Congreso de los Diputados un pacto de compromiso para el desarrollo del autoconsumo eléctrico, un pacto que firmamos todos los partidos, menos el Partido Popular. Este pacto habla para modificar el artículo 9 de la Ley del sector público, pero igualmente, el Sr. Santiago Tadeo, como vaa apoyar estos puntos para la mejora del autoconsumo, pues espero que en la legislatura que viene pues también apoyen el autoconsumo mediante la normativa.

Todos conocemos en la Directiva de 2009 de la Comunidad Europea, relativa al fomento del uso de energía procedente de fuentes renovables, donde se establece la necesidad de un cambio de modelo energético, que para 2020 el 20% de la cuota global de energía debe producirse procedente de las fuentes renovables, y el 10% de la energía consumida en el transporte debe provenir también de energía renovable. Sin embargo, la Llei de 2013, del sector eléctrico, y el Real Decreto de 2015 que desarrolla este artículo 9 de la ley, que es el artículo que regula las condiciones de producción y suministro de energía eléctrica con autoconsumo, genera un marco claramente desincentivador, ya que se imponen numerosas barreras técnicas, administrativas y económicas al autoconsumo eléctrico.

Por ello, Ciudadanos ofrece esta iniciativa con otros partidos, para la realización de un acuerdo con la finalidad de potenciar el autoconsumo. Un acuerdo donde los partidos firmantes nos comprometemos, o nos comprometíamos, ya que se ha disuelto el Parlamento, a modificar el artículo 9 de la Ley de 2013, del sector eléctrico, y derogar algunas disposiciones y artículos del Decreto de 2015, con la finalidad de conseguir cuatro cambios que para Ciudadanos son fundamentales en la nueva normativa de autoconsumo, y que se recogen en nuestro programa: primero, que se reconozca el derecho de autoconsumir energía eléctrica, sin ningún tipo de cargo, por considerar que la energía autoconsumida instantáneamente o almacenada en baterías y luego autoconsumida con posterioridad, no debe contribuir a sufragar los costes del sistema eléctrico, el llamado peaje de respaldo o impuesto al sol. Ya que en ningún momento se hace uso de la red eléctrica; se trata, pues, de equiparar el tratamiento de autoconsumo al de cualquier otra medida de ahorro o eficiencia energética.

Por lo tanto, también quedaría suprimido el Registro administrativo de autoconsumo, que supondría ahora una carga administrativa sin justificación.

El segundo objetivo del acuerdo es habilitar la posibilidad de que varios consumidores compartan instalación de autoconsumo, lo que se considera imprescindible para que el autoconsumo pueda desarrollarse en el ámbito urbano doméstico. Hoy en día está prohibido que se enganchen varios autoconsumidores a una misma instalación, algo que no se entiende en un país donde la mayoría de ciudadanos viven en comunidades de vecinos.

Para ello proponemos derogar el artículo 4.3 del Real Decreto de 2015.

El tercer objetivo es que las instalaciones de autoconsumo que no inyecten energía a la red eléctrica sean legalizadas según los reglamentos técnicos correspondientes y siguiendo un procedimiento únicamente de notificación, sin requerir la obtención de un punto de conexión ni en ningún otro trámite administrativo, debido a que no harán uso de la red eléctrica.

Y el cuarto y último objetivo del acuerdo, es adaptar el régimen sancionador, en lo referente al autoconsumo, al verdadero impacto del mismo en el sector eléctrico.

Desde Ciudadanos tenemos la firme intención de cambiar el modelo energético mediante un plan que facilite la transición gradual a las energías renovables, al autoconsumo, al ahorro energético y a la eficiencia, y abrir el mercado nacional a las nuevas tecnologías de almacenamiento de energías. Y abogamos también por la simplificación administrativa, un modelo que mejore la calidad del aire y que consiga lograr una economía baja en emisiones de carbono, un modelo de producción descentralizado y que disminuya nuestra dependencia con el exterior.

Y por todo ello, desde Ciudadanos creemos que el sector energético necesita un gran pacto de Estado que afronte una verdadera reforma energética. Así, y en vista de que los puntos expuestos por Podemos en esta proposición no de ley van acordes a la propuesta y al acuerdo firmado, y vamos a darle nuestro apoyo, también consideramos que un acuerdo de Estado facilita el marco de cómo pueden funcionar las autonomías, por eso es muy importante. Y no estábamos muy de acuerdo con el punto 4, porque ya saben ustedes la importancia que damos Ciudadanos a la eficiencia y optimizar la administración, pero si acepta la enmienda 10012, de MÉS per Menorca, creo que es, pues lo apoyaríamos.

Y lo de cien por cien en un corto plazo, también nos parece excesivo, en un medio plazo, mejor a largo plazo.

Nada más, muchas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Vagi per endavant que donarem suport a la proposta que presenta Podem, amb les esmenes que el portaveu ha acceptat d'incorporar sobre la transició energètica, autoconsum, autoconsum d'energia, s'entén, i d'eficiència energètica. Els arguments són incontestables.

N'hi hauria prou a recordar els acords de la cimera de París, així com els treballs del Grup intergovernamental d'experts sobre el canvi del clima, a la mala situació de partida en tots els àmbits energètics que tenim en relació amb molts països del

nostre entorn, hi hem d'afegir els retrocessos sobrevinguts per les decisions legislatives del Govern Rajoy, i les iniciatives del ministre responsable en la qüestió, que, mentre castigava l'autoconsum energètic i les energies renovables, protegia i fomentava la generació d'energia a partir de combustibles fòssils. Han acabat com ha acabat.

És difícil que algú preocupat pel futur mediambiental i econòmic pugui estar en desacord amb la proposta de Podem, endemés hi ha arguments que van més enllà del debat sobre el debat energètic, tan important per ell mateix, però que també incideixen en la imprescindible aposta pel canvi de model a les Illes Balears, i són les conseqüències que el canvi climàtic tindrà en el mediterrani, la pujada del nivell de l'aigua i la pujada de temperatures global que pot destruir o, si més no, malmetre, el paisatge que ara anteposam a segons quines instal·lacions d'energies alternatives.

Tenim l'amenaça real de la destrucció de la morfologia de les nostres costes tal com les coneixem, i açò seria letal per al medi ambient, però també per a la nostra economia.

Igual pot passar pel que fa a les activitats agrícoles i ramaderes, els cada vegada més interessants negocis d'oli i de vi. El canvi climàtic, de prosperar i avançar al ritme letal actual, pot fer que amb el temps el camp de les nostres illes ja no serveixi ni per fer-hi camps de polo.

Per tant, benvinguda sigui la proposta, perquè propostes que vagin en el sentit de la que fa avui Podem sempre són oportunes, no sobren mai, són oportunes sempre i per tant aquesta és oportuna avui, seria oportuna fins i tot si no estiguéssim en campanya electoral. I entenem que el seu debat sigui urgent, perquè els problemes que planteja necessiten de resolució urgent i per alguna cosa el Reglament del Parlament permet declarar iniciatives d'urgència sempre que aquesta urgència sigui motivada com pertoca; és a dir que endemés de convenir que sigui important, és necessari que hi hagi motius i s'exposin raonadament que facin que sigui urgent debat.

Quan m'arriba una iniciativa començ sempre a mirar-la per les propostes d'acord, en aquest cas la vista se'n va anar directa al punt on es proposa que el Parlament es comprometi a dur a terme una auditoria energètica de les seves dependències. No és molt habitual que el Parlament es comprometi ell mateix, tot i que entenc que delegarem la responsabilitat d'aquest compromís en la Mesa i, en especial, en la presidenta, qui és qui vetlla perquè aquesta casa funcioni d'una manera condreta i d'acord amb el reglament del qual ens hem dotat des de la imparcialitat.

Estam d'acord que el Govern vagi incorporant energia d'origen renovable a totes les dependències de l'administració pública de les Illes Balears, entenc que s'insti el Govern a fer-la, és clar, en aquelles instal·lacions que són de la seva responsabilitat. I compartim, és clar, que mentre el Govern vagi incorporant progressivament mecanismes d'autoconsum renovable en els edificis públics, vagi canviant l'energia d'origen fòssil per energia renovable d'una manera transitòria, de fet, el Govern ja ho ha començat a fer, ja ha començat a comprar energia renovable. Esperem que el Parlament, endemés de fer l'auditoria, també en compri d'energia

renovable, ja que de res serveix analitzar si després no es canvia de manera d'actuar. No sé si m'explic.

Es demana també a la proposició no de llei que el Govern faci enguany un plan o plans d'acord amb els consells de transició energètica i que doti una partida en els pressuposts del 2017 que permeti posar les bases per a una millora de l'eficiència energètica dels edificis públics i privats. Estic convençut que el Govern ho farà, tal com es demana a la proposta, esperem que la voluntat del Govern sigui validada pel vot positiu, per part dels grups que li donen suport, en els pressuposts de la comunitat, perquè al cap d'avall dependrà de nosaltres, els diputats, que el Govern disposi de recursos per fer el que aquí es demana, com per fer tantes altres coses. És la nostra responsabilitat.

I estam d'acord, i per tant donarem suport a aquest punt, així com donarem suport als pressuposts del Govern.

Ens demana Podem també que el Govern creï una oficina o oficines insulars que assessorin persones que volen generar la seva energia elèctrica, s'entén, a través de l'autoconsum o que volen millorar l'eficiència energètica de la seva instal·lació. Ens trobam en les mateixes, dependrà de la disponibilitat pressupostària del Govern, però en tot cas sembla una iniciativa positiva i li donarem suport.

Com també sembla molt positiu que el Govern articuli una estratègia que ens permeti anar, com més ràpid millor, cap a la substitució de les fonts actuals d'energia per d'altres d'origen renovable.

Hi tornaré més endavant, però serà imprescindible la participació activa i positiva de les entitats privades, sobretot de les grans empreses consumidores d'energia i de les empreses productores d'energia, tant d'origen fòssil com renovable.

Hem vist fa uns dies com una important empresa que produeix i comercialitza energia elèctrica ha anunciat que la seva flota de vehicles passarà a ser propulsada per l'energia que produeix. Són passes positives de cara a la conscienciació col·lectiva, però poca cosa més si no van acompanyades d'un canvi en la font de producció d'aquesta energia, així simplement canviem el tub d'escapament de les Avingudes a Es Murterar.

I serà imprescindible sobretot en aquest procés estratègic la complicitat dels ciutadans i ciutadanes, perquè exigirà canvis molt importants en la nostra mentalitat i no només, ni sobretot, a l'hora de prendre decisions sobre l'elecció del tipus d'energia a consumir.

La proposició no de llei dona feina al Govern de les Illes Balears i al Parlament, però també marca la pauta a les Corts Generals i al Govern d'Espanya, demana una llei de mesures urgents de foment de l'autoconsum, sembla que el fet de fomentar una cosa no lliga gaire amb la urgència, perquè el foment allò que pretén és promoure, no fer. Però, en tot cas, estam d'acord amb el fons de la idea, no només hi estam d'acord, sinó que ens hi hem compromès. Per tant, si hi ha un Govern amb un socialista al front, Pedro Sánchez, a Espanya, tindrem llei. I no només tindrem llei de foment de l'autoconsum

sinó que derogarem els apartats del Reial Decret 900/2015 que dificulten l'autoconsum elèctric, com els peatges per l'energia autoconsumida o la impossibilitat de compartir instal·lacions d'autoconsum entre diferents consumidors, derogarem aquest punt entre molts d'altres per tal d'afavorir que la gent pugui generar la seva pròpia energia neta d'una manera eficient i econòmica.

M'ha semblat que açò també era oportú dir-ho, ja que el sentit de l'oportunitat que ha tengut Podem a l'hora de presentar, per urgència, la proposició no de llei, brinda l'oportunitat a tots els grups de fer, de fixar de manera oportuna la posició política dels nostres respectius grups parlamentaris, que és allò que se suposa que hem de fer quan parlem en aquesta tribuna i a les comissions. No es tracta de comentar, aplaudir o dir que estam d'acord o amb desacord amb qui ha parlat abans, la presidenta ens ho recorda cada vegada que ens dóna la paraula per fixar la posició del seu grup, perquè quedi fixada en el *Diari de Sessions*, que és, podríem dir, l'auditoria energètica dels diputats, on es veu el tipus, potència i quantitat d'energia que gastam amb la nostra feina.

Em sembla plausible també, li sembla plausible al Grup Socialista que el Govern d'Espanya realitzi una auditoria dels costos reals de cada tecnologia inclosa en el mixt de generació energètica, però no només açò, també hem d'actuar, no n'hi ha prou a auditar, sinó que després hem de prendre mesures per revertir el pes que cada tecnologia té dins el mixt de generació a favor de les renovables.

Item més, no només és imprescindible canviar la correlació de pesos entre els distints tipus d'energia sinó que endemés és fonamental revertir amb urgència el canvi de model del mercat energètic que el Govern Rajoy ha perpetrat en contra dels interessos dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears. En tot allò que, gràcies a l'energia, a l'esforç dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, dóna beneficis a la caixa de l'Estat, el Govern Rajoy és un ferm defensor de la caixa única, endemés el cas dels ports, dels aeroports, de l'IVA del turisme, etc.

En canvi, quan és beneficiós que hi hagi un únic calaix, perquè compensa els sobre costos d'insularitat, llavors no, llavors al PP li convé trossejar aquest calaix perquè els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears paguin més i la nostra economia productiva no sigui tan competitiva.

I en aquest mateix sentit, compartim, i no només compartim, sinó que ho hem exigint moltes vegades, que es facin efectives les subhastes de retribució especial a l'energia renovable pels sistemes extrapeninsulars. Açò és imprescindible per avançar en la implantació d'energies renovables a les nostres illes, atès que el sistema de primes establert pel Govern Rajoy i la seva avidesa recaptadora ha estat una rêmora insuportable per al creixement de l'energia neta de la nostra comunitat. Els governs del PP bravegen sempre de ser els campions del món de baixar impostos i després cruixen la gent a basa de taxes i primes.

A les Illes tenim un debat polític i social pendent i urgent, un debat oportú perquè encara tenim l'oportunitat de canviar el decurs de les coses, es tracta de la relació entre preservació de

paisatge i fonts d'energia; pel fet de voler preservar amb massa zel el nostre paisatge, podem acabar per malmetre a la llarga el paisatge i, de rebot, l'economia. És cert que quan, per exemple, Es Pla de Mallorca es va poblar de molins la gent no vivia del paisatge, ho feia d'altres recursos i tenia altres preocupacions, però avui el paisatge transformat d'Es Pla forma part de la riquesa de Mallorca. I hauré de veure fins a quin punt estam disposats col·lectivament a sacrificar una part del nostre paisatge, com ara el coneixem de cada illa, en benefici de l'imprescindible canvi energètic de totes les illes, solidàriament.

Si reclamam aquí ser iguals, tenir els mateixos avantatges i les mateixes oportunitats a cada illa, amb independència de la mida o la demografia, si demanam de ser autosuficients en temes com l'atenció a la salut, també hem d'assumir que ho hem de ser, cadascuna de les illes, totes, d'autosuficients en la generació d'energia i el tractament de residus. Com diuen en els casaments, *para lo bueno y para lo malo*. Sobirania energètica per a les Illes, que en diria el Sr. Castells.

És imprescindible aquest debat sobre territori, paisatge i energia, no val a badar, l'hem de fer, aquí sí, que si no, per més urgents que siguin les propostes deixaran de ser oportunes per passar a ser només oportunistes, oportunistes i fracassades, per extemporànies, per arribar tard.

La proposta demana, finalment, al Govern d'Espanya que estableixi un full de ruta amb objectius concrets i quantificables per al compliment dels objectius dels acords de París. La responsabilitat del full de ruta en açò, com a la resta de tantes coses que tenim pendents, a hores d'ara ja no és del Govern del PP, sinó que ho és de l'actual oposició, l'única ruta que depèn del Govern en funcions és el camí cap a casa, amb full o sense, i per açò les forces progressistes han, hem de definir un full de ruta escrit a partir de les necessitats peremptòries de les ciutadanes i dels ciutadans, en han, hem de destinar totes les energies a fer possible el canvi de govern o energies amb tota la potència de què és capaç la natura, netes i renovables, renovades.

Al Govern Rajoy i al seu cosí catedràtic ja no els queda energia ni forces ni arguments, hem de canviar de model, no podem seguir fiant dels fòssils.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura, per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. Primer de tot, agrair el suport que ha rebut la proposició no de llei, agrair les esmenes i l'esforç que han fet els diversos grups parlamentaris per millorar aquesta proposició. Contestaré primer al Sr. Borràs.

És obvi que necessitam un canvi de model, vostè ha mencionat la pujada del nivell de l'aigua i els perills que podem

tenir en aquestes illes amb el canvi climàtic, i per això mateix no n'hi ha prou amb les paraules, sinó que hem de fer un esforç en els propers pressuposts, i és aquí on serà el que necessitem perquè aquesta proposició no de llei no sigui paper mullat, necessitem recursos i nosaltres, com a grup parlamentari, farem esmenes en aquest sentit.

La proposició no de llei estava registrada fa molt, en tocava una altra, però vàrem decidir presentar aquesta perquè tenia més sentit, no és perquè estiguem en període electoral. Vostè ha citat Pedro Sánchez, jo preferiré que el nostre president sigui Pablo Iglesias, lògicament.

Acceptam les esmenes de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, pensam que és bo que cada illa tenguí el seu propi pla de transició i els seus serveis d'assessorament perquè l'oficina no estigui centralitzada, com passa moltes vegades a Palma o a l'illa de Mallorca, normalment a Palma. Pensam que si es pot donar aquest servei des d'un altre lloc, doncs si el servei es dona adequadament doncs benvingut sigui.

I sobre el punt 4, perdó, sobre el punt 5, doncs també donarem suport.

És vera que fa falta un debat sobre el paisatge, sobre el territori limitat d'aquestes illes i si val la pena posar granges fotovoltaïques. Nosaltres pensam que si aquestes granges són a sòl rústic no s'haurien d'utilitzar, perquè no només creiem en la independència energètica, sinó també en la no dependència alimentària i la sobirania alimentària. I per això pensam que els territoris que puguin ser cultivables els hem de deixar tal i com es troben.

Després, sobre les esmenes del Partit Popular, no hi podem donar suport perquè pensam que no s'han d'utilitzar eufemismes, si es diu la paraula "revisar" no és "derogar" i si es lleva la paraula "obstaculitzar" doncs no parlem del mateix, pensam que deixam ben clar que el que volem derogar són els articles que són un obstacle per a l'autoconsum i no fa falta ser més explícits.

I també el portaveu del Partit Popular ha parlat de recursos, ja he contestat aquesta qüestió, ens alegrarem si el Partit Popular també posa esmenes perquè aquest pla de transició energètica s'acompleixi.

Com deia la portaveu d'El Pi, és vera que estam avisats del que ha de venir i no és una qüestió que ha de venir, potser sí que ha de venir a les nostres illes, però a la resta del món ja passen catàstrofes perquè els cicles d'aigua s'alteren i es produeix una situació insostenible i situacions de migració de moltíssimes persones que cerquen un lloc segur per viure i que el cercaran moltíssim més d'aquí a uns anys. Per això, crec que tenim molt poc temps, tenim vint anys com a molt.

Parlava de l'any 2050, el 2050 hi haurà 9.000 milions d'éssers humans a la terra i, si no fem esforços per canviar el nostre model de vida, el nostre model energètic, el nostre model social, el nostre model polític, doncs ens agafarà molt tard.

Sobre l'esmena *in voce* que ha presentat El Pi, estam totalment a favor d'aquesta esmena, quedaria com a "instar el Govern a fer un pla per millorar el transport públic, que permeti millorar els preus i descongestionar les Illes i apostar per una reducció d'emissions de gasos."

I sobre la intervenció de Ciutadans, totalment d'acord amb l'acord al qual es va arribar al Congrés, crec que si des de l'Estat no fem els esforços necessaris per fer un pla de transició energètica, per fomentar l'autoconsum, doncs no podrem assolir els objectius que tenim per endavant.

Estam d'acord que hem de derogar els articles d'aquest decret que penalitzen l'autoconsum i estam totalment d'acord amb l'aposta per les noves tecnologies i l'emmagatzemament de l'energia, cosa que hauria de ser òbvia.

Res més, moltíssimes gràcies pel suport, per les esmenes, per la participació en aquest debat i veurem què passa amb aquest pla.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, podrà passar per escrit la modificació del punt 5 que s'ha proposat?

Qualcú s'oposa a la modificació dels termes del punt número 5?

D'acord, ningú no s'hi oposa.

Procedirem a la votació de la Proposició no de llei relativa a transició energètica, autoconsum i eficiència energètica, amb les esmenes incorporades RGE núm. 10012, 10013, 10053, 10054 i 10055/16.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sra. Presidenta, per una qüestió d'ordre. Demanaria la votació per separat del punt número 6.

LA SRA. PRESIDENTA:

Del punt número 6? Sr. Saura, accepta la votació separada del punt número 6?

Procedirem a la votació del punt número 6. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 19.

A continuació, procedirem a la votació de la resta dels punts, amb les esmenes incorporades RGE núm. 10012, 10013, 10053, 10054 i 10055/16. Votam.

Vots a favor, 57. Queda aprovada la proposició no de llei debatuda.

(*Alguns aplaudiments*)

Queda un punt d'aquest plenari i els he de demanar si volen que aturem o continuem amb aquest punt.

Continuem? Els portaveus, per favor, que m'ho diguin.

Sra. Prohens?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, nosaltres volem continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Sr. Font?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No hem berenat, però volem continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Sra. Camargo?

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Hi ha divisió d'opinions, ...

(Rialles i remor de veus)

... llavors... -a Podem és habitual que passi-, continuem.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Adrover?

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

L'horabaixa hi ha la Comissió d'Hisenda, nosaltres volem continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuar. Sr. Abril?

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Nosaltres aturariem, però assumim que estam en minoria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, no importa continuï...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

... continuem.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... falta un grup, que també som aquí. També...

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui, Sr. Pericay, i després passaré a Menorca, a MÉS per Menorca.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Ignor què opina... Ah, perdoni! Pensava que...

LA SRA. PRESIDENTA:

No.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... ignor què opina la diputada Sílvia Tur, però aquí hi ha divisió d'opinions. Però de totes maneres, veient la majoria...

(Rialles i remor de veus)

... també apostam per continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, d'acord. Sr. Martí?

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No, nosaltres també ens aturariem, però bé, si estam en minoria, bé, acceptarem.

Aturariem, aturariem.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja, ja, però es troben en minoria. Per tant, continuem.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7067/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de modificació de la disposició transitòria quarta de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl.

Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7067/16... -silenci, per favor-, del Grup Parlamentari Popular, de modificació de la disposició transitòria quarta de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE núm. 8660/16.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"A proposta de la consellera de Presidència, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'article 131.3, en relació amb l'article 100, del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de

modificació de la disposició transitòria quarta de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, RGE núm. 7067/16.

Segon. Manifestar igualment, en consideració al que estableix l'article 131.3 del Reglament de la Cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns."

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Company, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui presentam aquesta proposició de llei, la primera d'aquesta legislatura, i ho fem després d'escoltar tot un seguit d'ajuntaments de les Illes Balears, alguns dels quals amb acord de Plenari, que demanen al Govern de les Illes Balears que prorrogui l'establert a la disposició transitòria quarta de la Llei d'ordenació i ús del sòl referent a la implementació de la xarxa de sanejament a alguns sòls urbans, i dic urbans, que no disposen d'aquesta xarxa de clavegueram, i tot per poder continuar, tal i com també manifesten els ajuntaments, atorgant llicències d'obra i també els corresponents finals d'obra i cèdules d'habitabilitat. I, com dic, tan sols a solars ja urbans.

Fent un poc d'història, cal recordar que arrancam d'una directiva europea de l'any 1991 que estableix que determinats nuclis de població de més de 2.000 habitants tenen l'obligació de connectar-se al que s'anomena en aquella directiva de la Unió Europea com a sistemes col·lectors, que és el que nosaltres coneixem com a xarxa de clavegueram. Però també és vera que aquesta mateixa directiva de la Unió Europea estableix, i cit textualment: "*Cuando no se justifique un sistema colector, bien por no suponer ventaja alguna para el medio ambiente o bien porque su instalación implique un coste excesivo, se utilizarán -i diu se utilizarán- sistemas individuales u otros sistemas adecuados que consigan un nivel igual de protección medio ambiental.* Això ja ho diu, com dic, la directiva europea de l'any 1991.

A l'any 2010, surt una norma, la Llei 10/2010, que tracta directament aquest assumpte, i, com dic, el Govern d'aquell moment va incloure un article, el número 3, que estableix un termini d'un any per poder fer el projecte de clavegueram en aquelles àrees de sòl urbà o urbanitzable que encara no estiguessin o no tenguessin xarxa de clavegueram. Aquella llei estableix que, mentrestant, es podien concedir llicències, finals d'obra i cèdules d'habitabilitat a habitatges unifamiliars només aïllats, sempre que es preveïessin sistemes de depuració individual i d'acord amb unes determinades condicions. Aquesta llei, com dic, feia referència només a habitatges aïllats, que després nosaltres vàrem anar corregint perquè aquest problema també es troba, com vos comentaré després, dins pobles que estan separats únicament i exclusivament per mitgeres.

Segons les manifestacions dels ajuntaments afectats, la situació de crisi econòmica d'aquells anys, a més d'un termini massa curt de temps concedit, no els va permetre complir amb l'establert, la qual cosa va derivar amb l'aprovació d'un decret llei específic per a aquest assumpte, el Decret Llei 3/2011 el qual allargava el termini dos anys més del que hi havia, a l'espera de donar una resposta definitiva al problema.

Abans d'acabar el termini concedit fins a l'any 2013, i també en espera de la redacció definitiva de la Llei d'ordenació i ús del sòl, es va fer el Decret Llei 4/2013 el qual, entre d'altres coses, estableix que només era per a sòls urbans, és a dir, aquí ja el que vàrem fer va ser llevar el que deia la Llei 2010, és a dir, ser més restrictius, la Llei 2010, la 10/2010, deia que també podien ser urbanitzables, nosaltres ja ho vàrem deixar només per a sòls urbans, corregia algunes mancances, com vos he comentat abans que tenia la Llei 10/2010, que només afectava edificacions aïllades, també vàrem dir que havia de ser per a edificacions dins sòl urbà que no fossin plurifamiliars, que fossin unifamiliars, per tant també ja contemplàvem aquestes cases de poble normals i corrents que es troben separades únicament i exclusivament per parets mitgeres; que, a més a més, estableix l'obligació dels particulars de la connexió futura a la xarxa de clavegueram una vegada que es construeix. La Llei 10/2010 també obviava això, és a dir que et deia: et podem concedir llicències, però no deia en cap moment, una vegada s'hagi fet el clavegueram, el particular té l'obligació d'haver-se de connectar. Nosaltres això també, dins el Decret Llei 4/2013 ho vàrem posar.

I després fixava un nou termini, fins al juny del 2016, que és el que ara ja ens cau damunt.

La Llei d'ordenació i ús del sòl, aprovada el març del 2014, va incorporar talment l'establert en el Decret Llei 4/2013, i això és que hi ha vigent a dia d'avui.

Per tant, és evident que els ajuntaments no han estat capaços, llevat de qualque excepció, d'escometre les obres de construcció de clavegueram. En alguns casos per manca de recursos dels mateixos ajuntaments, en altres potser per la situació de dificultats econòmiques de la població afectada, en altres per l'enorme cost d'execució, que vull recordar, com deia la directiva, que és una causa d'excepció d'acord amb aquesta directiva, i en altres casos, per la mateixa inviabilitat del projecte, que també és una de les excepcions contemplades a la directiva europea.

I tot això ens du que als ajuntaments, tal i com ja he comentat abans, davant aquesta situació d'acabament del termini, tornen demanar al Govern més temps per dur a terme l'execució de projectes de construcció de xarxes de clavegueram. Val la pena recordar que els perjudicats en tot aquest tema són els ciutadans els quals no tenen cap culpa que l'administració no hagi fet el que tocava. I ara ens trobam a un punt on hem de decidir si creiem que hem de donar suport o no a aquesta ampliació de termini perquè es puguin poder continuar concedint llicències d'obra i finals d'obra.

Nosaltres hem tengut coneixement que, amb posterioritat al registre d'entrada de la nostra proposició de llei del Partit Popular, doncs El Pi ha presentat també una esmena a la Llei

d'avaluació d'impacte ambiental, amb un contingut pràcticament idèntic a la nostra proposició de llei. I deixant de banda un debat centrat amb cap ànsia de protagonisme i sí centrat en resoldre els problemes dels ciutadans, jo també he de dir que moltes vegades he escoltat en aquest Parlament que no és una bona praxi jurídica emprar lleis destinades a un tema per resoldre altres temes ben diferents. I jo entenc que de vegades no queda més remei, i vull recordar que, a més, aquesta ha estat una pràctica que tots els partits que han governat, sense cap excepció, com dic ha estat una pràctica que tots han o hem utilitzat quan hem governat.

Però en aquest cas tenim la possibilitat d'emprar aquesta proposició de llei específica per resoldre el problema en qüestió i, a més, ho podem fer ràpidament, si volem. I jo deman: per què no aprovar aquesta proposició de llei i, a més, per lectura única, i això ens donaria que pràcticament en qüestió de dies la gent tendria un problema resolt? Bé, jo els puc assegurar a tots que des del Partit Popular el que volem és que quedi resolt un problema greu que afecta ajuntaments de totes les Illes Balears, encara ahir es va poder veure a qualque mitjà de comunicació, ajuntaments dirigits per partits de tots els colors polítics, és a dir que això sí que no té una ideologia política darrera, i, sobretot, que afecta particulars que veuen com tenen un solar urbà i no se'ls deixaria construir amb les mateixes condicions que els seus veïnats, la qual cosa deriva en una situació injusta i de total indefensió, i és una cosa que jo crec que hauríem de resoldre.

I vull dir també que no parlem de persones amb poders adquisitius enormes, que tal vegada n'hi ha alguns, però la majoria són gent..., la majoria de la gent afectada crec que la podríem classificar, la majoria, com dic, de casos, com a classe mitjana.

Vull acabar i recordar, una vegada més, que ens trobam davant terrenys ja classificats com a urbans i per tant de cap manera no suposa consumir més territori, ni res per l'estil. Ho dic perquè de vegades doncs amb això també es fa demagògia.

Per tant, crec que som davant una bona oportunitat per resoldre aquest problema i per fer que determinada gent de la nostra societat no quedi en una situació d'indefensió i perjudicada pel fet que les administracions, que tenien les competències o que tenen les competències, no hagin resolt aquests problemes.

Jo esper que, com dic, es doni suport a aquesta proposició de llei, crec que no estaria bé no donar-li suport i després donar suport a una cosa ben igual d'aquí a quinze dies, vint dies, tres setmanes, i crec que, a més, tenim una norma feta expressament per poder resoldre aquest problema. En això confii i esper poder disposar del vostre suport. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions a favor? Té la paraula el Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que el Sr. Company ha explicat prou bé els motius i la justificació d'aquesta iniciativa i per tant tampoc no vull ser reiteratiu en la qüestió. És evident que hi ha dos problemes per assolir l'objectiu desitjable, que és la connexió i xarxa de clavegueram arreu. Hi ha dos problemes, bàsicament dos, per dir-ho breument i resumidament: un és la nostra capacitat financera a fer depuradores. Però clar, aquí sembla que... de la seva explicació ens podríem quedar amb la idea que els que han fallat només són els ajuntaments que no han fet el clavegueram, i vostè sap perfectament que tots som conscients que, per manca de finançament i per moltes raons, no tenim totes les depuradores que hauríem de tenir, n'hem de fer de noves de depuradores, i no tenim les depuradores així com voldríem: hem de fer ampliacions, tractaments terciaris...; per tant hi ha tota una feina de depuradora a realitzar que no hem fet, tampoc. Per tant el Govern balear tampoc no està en situació de garantir poder assolir el tractament de totes aquestes aigües residuals. Això és una primera qüestió que crec que val la pena destacar.

I una segona qüestió: vostè ha dit que els ajuntaments no han estat capaços; jo li vull dir que els ajuntaments en gran part vostè ha donat algunes raons per les quals no han estat capaços, però és que hi ha una altra raó, que li he de dir que és culpa del Partit Popular, que es diu regla de despesa Montoro, que impedeix que ajuntaments que tenen recursos econòmics i que podrien dedicar aquests recursos econòmics a realitzar aquestes obres no ho puguin fer perquè els han tallat la seva capacitat d'inversió; fins i tot aquells ajuntaments que ho podrien fer, diguem, a través de quotes d'urbanització o de contribucions especials, és a dir, que els ciutadans ho pagarien tot o gairebé tot, no poden pressupostar aquesta inversió per aquesta regla. Per tant aquesta és una situació sobrevinguda sobre les esquenes dels ajuntaments, i aquesta és una realitat que crec que val la pena dir i constatar.

Vostè ha dit, i té tota la raó, que aquesta va ser una iniciativa que originàriament va sorgir del segon pacte de progrés, és a dir, dels partits..., del PSOE i MÉS, o del PSM aleshores; per tant estaven d'acord amb aquesta pròrroga i tractar de solucionar aquesta situació, i vostè ha dit -i jo també ho vull reiterar- que hi ha ajuntaments que en el seu plenari, amb representació de tots els partits que tenen diputats en aquesta cambra, han votat a favor de la pròrroga d'aquesta moratòria, i a més a més és una iniciativa que ajuda un sector que ho ha passat especialment malament en el moment de la crisi, com és el sector de la construcció. Per tant hi ha multitud de petites empreses de fusters, de ferrers, de picapedrers, que gràcies a aquesta possibilitat de construir aquestes edificacions han pogut sobreviure a aquesta crisi econòmica, i que pens que és molt positiu que així hagi estat.

I realment no hi ha un problema..., el problema ambiental, diguem, el tenim, independentment de la pròrroga o no la pròrroga, perquè, clar, aquests sectors urbans estan bàsicament edificats, estan bàsicament edificats, i per tant l'abocament d'aigües ja existeix, s'aprovi o no s'aprovi aquesta norma el problema existirà ben igual. Poder acabar de (...) aquests sectors urbans i poder acabar de donar les edificacions als solars vacants que hi ha en aquests sectors és insignificant; a

més seran els que millor tractament d'aigua faran perquè són els que realment han de passar amb una fossa sèptica, que ha de passar per Recursos Hídrics, i per tant es garanteix que realment tendran les condicions ambientals adequades, cosa que segurament altres edificacions existents en aquest sector urbà no podrien dir, però aquestes noves segur que tendran més respecte cap al medi ambient.

Per tant aquesta és una reivindicació, com bé ha dit vostè, dels ajuntaments, dels petits propietaris, del sector de la construcció, de molta gent que es veu afectada per aquesta situació i que es veuria positivament satisfeta si s'aprovàs. Nosaltres, evidentment, hem assumit aquest compromís.

Vull aclarir què ha fet El Pi, perquè, clar, hi ha alguns dels seus portaveus que es dediquen a dir que hem copiat; no, nosaltres dia 30 de març vàrem formular una pregunta en aquest plenari i vàrem defensar la nostra postura, que estava a favor de la pròrroga; vàrem ser els primers, els primers en aquest parlament, que vàrem dir que volíem prorrogar aquesta situació, els primers, i no hi ha cap partit, cap, que tenguí l'exclusivitat en cap matèria, per tant tothom defensa les seves postures legítimament quan troba que ho ha de fer, però nosaltres evidentment ho vàrem fer els primers, ja dic, amb una pregunta a plenari on vàrem marcar clarament que aquesta era una prioritat per a nosaltres i que evidentment fariem les accions parlamentàries adequades. Què passa?, que nosaltres entenem que hi ha un principi que es diu el principi d'eficàcia, i el principi d'eficàcia per a nosaltres consistia en el fet que era molt més fàcil aprovar aquesta qüestió a través d'una esmena a una llei en tramitació que tengués relació amb la qüestió que analitzàvem que haver de fer una proposició de llei específica per a aquesta qüestió. Això és un criteri discutible, però entenc que no té cap problema jurídic, i pens que no ens hem de posar tan primmirats en aquestes qüestions; el que hem de fer és resoldre els problemes dels ciutadans, i els problemes dels ciutadans estarien en vies de solució si s'aprovàs la seva proposició de llei, que per això nosaltres hi votarem a favor, o la nostra esmena presentada en aquest cas a la Llei d'impacte ambiental, que vull dir que té una clara connexió perquè, com vostè sap perfectament, aquest projecte de llei d'impacte ambiental tracta dels informes de Recursos Hídrics, i els informes de Recursos Hídrics estan íntimament lligats amb el tema que ens ocupa.

I vull acabar dient que..., vostè ha dit que el contingut de la nostra esmena és pràcticament similar. Diguem que té matisos, això; en el fons la qüestió, el bessó de la qüestió sí que és similar, perquè volem resoldre un problema que tenen molts de ciutadans i molts de petits propietaris, això és vera, però nosaltres canviem la redacció; vostès no ho fan, això; ara és un debat de presa en consideració i evidentment no és el moment d'entrar en el detall, però li vull dir que no és exactament el mateix el contingut; per què?, perquè nosaltres anam a la comunicació prèvia i no a l'informe de Recursos Hídrics. Això és una primera diferència important d'agilitat en la tramitació administrativa. I després nosaltres incloem una cosa que no es va incloure a cap redacció, que és la llicència de primera ocupació; vostè ho ha dit, cèdules d'habitabilitat, final d'obra, però no hi ha les llicències de primera ocupació. Nosaltres pensam que una millora tècnica important seria incloure les llicències de primera ocupació. Ja sé que és un tema molt de

detall, però li vull manifestar que no és exactament igual, només que hi ha petites diferències però que tenen el seu sentit.

Nosaltres hi estam d'acord, és una necessitat dels ajuntaments, dels propietaris, del sector de la construcció, pensam que no té cap incidència ambientalment negativa, i pensar que per tant té tot el sentit del món donar suport a aquesta iniciativa.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt Ciutadans.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, som davant d'un tema vell, d'aquestes temes que s'arrosseguen i que hem d'agrair a la nostra condició d'europes; vull dir que si no fóssim europeus, plenament europeus, membres de ple dret de la Unió Europea, en una paraula, probablement no tendríem ara aquest problema damunt la taula. Però en tendríem d'altres, n'estic segur, derivats justament de no haver hagut d'enfrontar-nos a aquest. I és que la normativa europea obliga, com ja s'ha dit, a depurar i sanejar totes les aigües urbanes, i ho fa des de l'any 2010, i aquest problema, com deia, i com ha dit fa un moment el diputat Gabriel Company, es va plantejar ja a l'època del segon govern del pacte, i llavors ja va generar polèmica i divisió, també, a les mateixes files del Bloc, per exemple, que en aquell moment formava part del Govern. Pareix que ara anam pel mateix camí, el de la polèmica, com a mínim, i no sé si també el de la divisió. En tot cas el problema va tenir, l'any 2013, una solució amb un decret llei governamental, una solució per sortir del pas, una moratòria, i el que ara ens proposa el Partit Popular és reeditar la solució de llavors amb una nova moratòria de tres anys.

De la necessitat de posar remei a aquest problema, nosaltres no en tenim cap dubte, ni de la urgència, tal com estan el calendari i els terminis que tenim aquí. Però el que no creim és que aquest remei hagi de ser exactament aquest i s'hagi de basar en l'argument que una nova moratòria -i cit textualment- "no suposa cap minva dels interessos generals ni implica cap càrrega especialment rellevant per al medi ambient". Una nova moratòria, sigui quina sigui, sempre és un mal remei, perquè prolonga una situació irregular, una situació inestable. Evidentment que per qüestions s'hi hagi de recórrer, això ho podem entendre, però hem de procurar que evidentment sigui en un cas extrem, i en aquest sentit per a nosaltres tres anys són molts d'anys, també, i fa l'efecte que s'han afegit aquí -no sé si el Sr. Company després ens ho podrà aclarir- d'una manera purament mecànica, com aquell que renova una pòlissa perquè li caduca.

Ciutadans votarem a favor de la presa en consideració d'aquesta modificació de la llei, però durant la tramitació parlamentària, si tramitació parlamentària hi ha, evidentment, presentarem esmenes per escurçar aquest període de tres anys

i per assegurar que disposem també d'un llistat definitiu de projectes de clavegueram pendents d'executar amb un calendari d'execució corresponent i, per tant, amb un panorama que sigui un panorama acotat i que puguem, efectivament complir.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en contra? Té la paraula el Sr. David Martínez del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra. Avui debatem sobre la proposta del Partit Popular que pretén modificar la Llei del sòl per via d'urgència, donant tres anys més de moratòria per donar llicències d'edificacions a urbanitzacions sense clavegueram. La proposta del Partit Popular pretén continuar donant cobertura a actuacions municipals fora de la legalitat a totes les illes. Des del Grup Parlamentari Podem Illes Balears estem en contra d'augmentar tres anys més aquesta moratòria, de deixar construir en urbanitzacions sense clavegueram, ho trobam un autèntic despropòsit i votarem en contra de la proposta feta pel Partit Popular.

Fa dècades que tenim aquest problema i els governs que han governat no han estat capaços de solucionar-ho. El que està clar és que les amnisties que hi ha hagut no han servit per a res, tot el contrari, ha servit per agreujar el problema, hi ha centenars d'habitatges més amb fosses sèptiques que abans a totes les Balears. No podem permetre que es continuï deixant construir edificacions a urbanitzacions que no tenen els serveis mínims, com el clavegueram, que assegura que es tractin les aigües residuals, ja que estan connectades a una depuradora.

El Partit Popular proposa avui aprovar una pròrroga més, ha estat governant a base de fer excepcions a la llei per norma. Senyores i senyors del Partit Popular, s'ha acabat aquesta manera de governar!

Fer excepcions a les lleis va ser el mecanisme pervers emprat durant molts d'anys, per donar ritme als seus amics constructors, passant per damunt i trepitjant la normativa bàsica en regulació urbanística i ambiental. Es modificava la llei per beneficiar uns pocs i perjudicar la majoria. Quantes pròrrogues més s'han d'aprovar fins que se solucioni el problema? A aquest pas mai no el solucionarem. Per això diguem prou a aquest pas mai no el solucionarem. Per això diguem prou a aquest pas mai no el solucionarem. Per això diguem prou a aquest pas mai no el solucionarem. Per això diguem prou a aquest pas mai no el solucionarem. Per això diguem prou a aquest pas mai no el solucionarem. És necessari un canvi de polítiques i com ha quedat demostrat, les polítiques anteriors no han servit per a res.

Ens recolzarem per votar en contra d'aquesta proposta en tres arguments: el primer, ja l'ha esmentat el Sr. Company, que sí, s'ha incomplert la Directiva de l'any 91, aquesta directiva europea a què s'ha fet esment, i aquesta normativa, que és d'obligat compliment per ser membres de la Unió Europea, prohibeix edificar urbanitzacions sense clavegueram i açò fa més de 20 anys. Aquesta Directiva és la 91/271, sobre el tractament de les aigües residuals i el seu objectiu protegir les

aigües i el seu entorn. Entre les seves finalitats es trobava eliminar entre l'any 2000 i 2005, la majoria de fosses sèptiques en funció dels habitants i la càrrega de contaminació de les aigües residuals. L'aprovació de moratòries com la proposada, significa anar en contra de la llei europea. Tenim aquesta directiva que obliga a disposar de clavegueram a urbanitzacions i també la seva transposició a la llei espanyola. Des de l'aprovació de la primera moratòria s'ha anat en contra de la llei, s'ha estat afavorint pràctiques il·legals.

A més, el Tribunal Suprem ha ratificat que no es pot considerar sòl urbà el sòl destinat a albergar edificacions i, per tant, no es pot donar llicències que no tinguin tots els serveis com la llum, l'aigua, l'accés rodat i el clavegueram. És obligació de les administracions públiques aplicar la llei i, per tant, exigir que les urbanitzacions que vulguin tenir el reconeixement de sòl urbà, i així poder tenir llicència municipal i construir, tinguin clavegueram i tractament de les aigües brutes.

Un altre punt que s'ha passat molt per damunt és el tema de la contaminació ambiental. Estam d'acord, com han dit els senyors del Partit Popular i el d'El Pi, que no hi ha un consum de territori, això és cert, però sí que hi ha una contaminació ambiental per la qüestió de no tenir clavegueram, com són les fosses sèptiques que deia per tirar les aigües fecals. Aquestes fosses sèptiques poden tenir filtracions al subsòl i contaminar els aqüífers. Aquests aqüífers serveixen per agafar aigua i estan contaminades per nitrats, coliformes i s'empren per agafar aigua per a pous, cisternes de consum domèstic, etc. Els aqüífers, quan es contaminen, és molt complicat o gairebé impossible recuperar-los i llevar-los la contaminació. Aquest malbaratament i contaminació ambiental produïda per aquestes situacions, que no són poques a les Balears, no entén d'excuses i ara mateix tenim un munt d'urbanitzacions sense clavegueram, funcionant com si res i contaminant els aqüífers, sense que ningú no faci res.

Finalment, com sempre, el que pateix aquesta situació és el medi ambient, com sempre que els interessos econòmics estan per damunt de la seva protecció.

I el tercer punt, que hi ha un cost econòmic per a les administracions públiques, com també s'ha esmentat. Les moratòries aprovades fins ara han permès l'adquisició de drets urbanístics, mitjançant llicències d'obra i després l'administració, amb diners públics, seria l'encarregada dels serveis, com el clavegueram que legalment els tocava als promotors i no ho van fer. Els promotors en treien el benefici i qui ho ha de solucionar en el futur són les administracions públiques, a costa de les arques públiques que paguem entre tots i totes. La moratòria aprovada pel Partit Popular la passada legislatura i que ara finalitza, dona als promotors drets urbanístics fora de la llei, donant un privilegi en relació amb l'establert legalment i aproven una llei amb el *rodillo* que els caracteritza, per donar ales a urbanitzacions sense les garanties que emanen des d'Europa. Això és que tinguin tots els serveis, inclòs el de clavegueram.

Què passa? Que se'ls va permetre construir sense aquests serveis a què estan obligats i ja serà l'administració pública, amb els doblers de tots i totes, els que pagarem aquest

clavegueram. A què és un negoci rodó? Els constructors i promotors amics del PP estan encantats. L'administració pública no té doblers per fer les obres i els promotors, com que ja han fet el seu negoci, tampoc no els interessa, així, entre uns i altres, ningú no fa res. L'excusa és la crisi, com no, com sempre que volen fer un desgavell, tenim aquesta excusa i hipotecam cada mes les arques públiques, es trasllada la despesa a les administracions públiques i que no tenen per què, que ho pagui qui se n'ha beneficiat. Si s'admetés que aquest tipus de sòl són urbans, encara que no tenguim tots els serveis, l'administració pública hauria de demanar, per tal d'evitar la contaminació per les filtracions de les fosses sèptiques, als promotors o propietaris, que contribueixin a pagar la construcció de clavegueram i que no sigui l'administració, o sigui la resta de ciutadans i ciutadanes, els que ho paguem.

Teòricament en comprar l'edifici o parcel·la urbana, el propietari ha pagat, o sigui, està inclòs en el preu, aquesta despesa de construcció de serveis, que hauria d'haver construït el promotor de la parcel·la urbanística. El que ha passat és que quan han venut les parcel·les sense tots els serveis, per les amnisties fetes, se n'han anat els doblers i li passen la pilota als ajuntaments i propietaris dels habitatges, que són els que s'acaben encarregant del problema. No és just que sigui la resta de ciutadans que ho paguin a través dels impostos recaptats pel seu ajuntament i assumeixin les despeses de clavegueram, no és just. En aquelles urbanitzacions on no sigui viable fer clavegueram pel seu cost o impacte ambiental, com molt bé ha dit el Sr. Company, es poden fer servir equips de tractament d'aigua residuals individuals per a urbanitzacions sense clavegueram. En aquest cas podem tenir un problema si no hi ha inspecció o un bon funcionament.

Ja per concloure, continuar permetent construir edificis a urbanitzacions sense clavegueram és un perjudici molt greu al medi ambient, per la seva contaminació dels aqüífers i que és molt complicat recuperar quan estan contaminats. I allargar la situació de temporalitat de seguir donant llicències sense les garanties establertes a la Unió Europea fa més de 20 anys, és una irresponsabilitat de la que no volem. Aquesta situació temporal ha afavorit els constructors i promotors que han fet molts de doblers deixant de banda la cura del medi ambient i que dona de menjar a moltíssima gent de les nostres illes i és el motor del turisme.

El cost de la construcció de clavegueram no és responsabilitat dels ciutadans i ciutadanes sinó dels que es beneficien, els constructors i els promotors. Ara tenim una situació molt complicada a gestionar gràcies a la mala gestió dels anteriors governs. Si ens carregam el medi ambient ens carregarem el turisme i ningú no voldrà venir a unes illes contaminades. Anem cap a un altre model territorial i fem més cas a tenir cura del nostre entorn i del nostre territori.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Correspon al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Abril, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. No deixa de ser una gran metàfora de la política del nostre petit país que la primera proposició de llei que presenta el Partit Popular en aquest nou cicle polític es fonamenti en la singular urgència de poder continuar construint xalés de luxe a urbanitzacions sense clavegueram, per exemple Son Vida.

Un tema tan urgent i prioritari que ja va gaudir d'una primera pròrroga el 2009, via Decret 4/2009, una altra el 2010, via Decret Llei 1/2010, i després el temps que hi havia el Partit Popular amb el Decret Llei 3/2011, per tres anys, i la darrera de tres anys més amb el Decret Llei 4/2013 que acaba, com tots vostès saben, a finals d'aquest calorós mes de juny.

De fet, si m'apuren hi ha hagut una cinquena pròrroga indirecta perquè els partits signants dels acords pel canvi podríem haver acabat l'estiu passat amb la darrera pròrroga, aquesta que acaba el juny d'enguany, i estalviar-nos el darrer any de la darrera moratòria la qual incompleix clarament la normativa comunitària en matèria d'aigües, les directives europees i que sobretot va, al nostre parer, contra el medi ambient.

Per què aquesta proposició de llei de què va, què prioritza, què es continuï construint o què preservem realment el medi ambient i el sanejament? Per a nosaltres la resposta és claríssima, perquè qui promou aquesta proposició de llei i, en paral·lel, a les darreres moratòries que va decretar, no va fer absolutament res més que retrocedir pel que fa a polítiques públiques d'aigua, ni va invertir un euro en infraestructures de depuració d'aigües i de sanejament.

Per tant, la intencionalitat està clara i el marc també. Des de MÉS per Mallorca no veim, companyes i companys, cap urgència més enllà de dia 27 de juny d'aquest més enllac, perquè ja hi ha una disposició addicional vuitena a la Llei d'ordenació i ús del sòl, a la LOUS, que condiona la possibilitat de construir o de cercar allà on no es pugui, vull dir, via planejament, via normatives municipals i evidentment sempre amb els tràmits ambientals on sí es pot justificar que una determinada urbanització, un determinat solar no es pot o no hi pot haver clavegueram no només fins i tot per motius tècnics sinó fins i tot per motius econòmics, si fins i tot parla d'un cost elevat, s'exonera.

Per tant, una disposició addicional que també al nostre parer està fins i tot en el límit del compliment de les directives europees, que els comentava, i que diu clarament que no hi d'haver sòl urbà fora sanejament, fora clavegueram.

Per tant, punt número 1, exonerar, una via que sempre seguirà o de moment seguirà existint amb aquesta disposició addicional vuitena, i una altra via que ha existit, i existeix fins dia 27 de juny, però que tots aquests anys ha demostrat la seva

inutilitat amb les diferents moratòries, que era via projectes d'urbanització, que ben pocs se n'han presentat aquests anys de projectes d'urbanització, per què? Idò, evidentment perquè implicaven posar un aval econòmic per part dels promotors o dels particulars, dels propietaris, i l'altra perquè també els projectes d'urbanització podrien posar en evidència situacions que deixarien palesa la dificultat de tot tipus, des de la insuficiència de les infraestructures que ja estan en el límit existent de depuració, Bon Aire, Alcúdia, si ara ens posam a agafar només les urbanitzacions afectades a Alcúdia i posam clavegueram, com ho endollem a la depuradora que està en el límit? Idò, no podria ser, evidentment.

Podrien sortir situacions on fins i tot es posàs en dubte que realment allò són sòls urbans d'aquestes urbanitzacions afectades, algunes, a més, depenen de plans parcials dels anys setanta que estan absolutament desfasats i, evidentment, clar, els plans, els projectes d'urbanització traurien a col·lació tota aquesta qüestió perquè si la disposició addicional vuitena està en el límit nosaltres, senyores i senyors, el que hauríem de debatre i abordar és que vivim a una comunitat autònoma al límit, al llindar del col·lapse ecològic. Aquesta és la preocupació i la prioritat del nostre grup parlamentari i pensam que també la dels grups de la majoria i dels signants dels acords pel canvi.

Tenim un problema molt greu d'aigua, quantes vegades hem parlat en aquests mesos de la situació de sequera, de la problemàtica de les dessaladores i d'altres? I tenim un problema greu també amb la depuració. Avui matí, el mateix grup que presenta aquesta proposició de llei ens treia a col·lació, el Sr. Jerez, el tema dels fangs de la depuradora a Eivissa. Imaginin la situació absurda a Santa Eulària que hem de carregar els fangs de la depuradora, els hem de carregar amb camions i amb vaixells i els exportam a la península. Una situació que, a més d'escatològica, es poden imaginar la imatge d'aquests fangs, escatològica, és antiecològica i és antieconòmica. I aquest és el marc en el qual ens movem i que debatem aquesta proposició de llei avui.

Per això, el nostre grup no està per més pròrrogues ni més moratòries que no han funcionat, no han funcionat, no han arreglat cap problema concret i no farien més que agreujar aquesta situació global, aquest marc que ens hauria de preocupar, però des d'una altra perspectiva i des d'una altre ordre de prioritats. Per tant, estar a favor d'una altra moratòria seria augmentar el nostre nivell d'irresponsabilitat.

Ara, des del reconeixement del problema concret i començant per allò que ja està construït, perquè, a més, del que parlam és de construir més allà on no hi ha clavegueram, quan també ja tenim de situació de partida més de 10.000 habitatges que no en tenen de clavegueram, però que ja estan construïts, mirem les diferents situacions, les diferents casuístiques, perquè aquí parlam d'urbanitzacions que tenen el clavegueram, però no tenen connexió, que tal vegada tenen mitja urbanització clavegueram i l'altra mitja no, que tenen clavegueram i tenen depuradora, però que no hi ha l'emissari per connectar una cosa amb l'altra, hi ha moltíssimes casuístiques, molts de tipus de situacions; avaluem, perquè el que s'ha fet fins ara no ha funcionat, i vegem què és realment urgent per abordar. Planifiquem amb els ajuntaments que evidentment estan

afectats, els nostres, i nosaltres governàvem moltíssims ajuntaments, en som conscients d'aquesta problemàtica, i ho sabem, però no, la solució no pot venir perquè no ha funcionat per la via de més moratòries, Sr. Company, perquè afortunadament són altres temps.

I des del nivell, si volen, autonòmic, mirem d'ajudar a cercar altres alternatives, però no pot ser per la via de la moratòria.

Prioritzem dins l'ordre de les polítiques públiques les polítiques de sanejament, la inversió en depuradores i totes aquestes qüestions que cal fer. El GOB Menorca proposava l'altre dia cercar mètodes alternatius de depuració, com els filtres verds, posem tot això damunt la taula i parlem-ne, però no des d'una nova moratòria que només afegiria brou al banyat.

Permeti'm que acabi amb una altra metàfora anant al debat que tenim arran d'aquesta llei i és que, com diuen en castellà, *la cabra tira al monte*, i el PP, amb lleis com aquestes, tira a Son Vida, el seu hàbitat natural.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Correspon el temps al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyor diputats. Som jo diria que davant un clàssic de l'urbanisme, el fàcil seria fer una nova moratòria, però el responsable, el responsable d'aquest parlament i del Govern és trobar solucions, no tapar-se els ulls.

El nostre particular relat, Sr. Company, del que ha passat durant aquests darrers anys és semblant en dates però no en els matisos. L'any 2008, efectivament, s'aprova la Llei 4/2008, de mesures urgents per al desenvolupament del territori sostenible, territorial sostenible. Aquesta llei establia els serveis mínims urbanístics que havia de tenir el sòl urbà, i entre aquests hi havia el servei de sanejament; com a conseqüència les llicències, per tant, a partir de llavors de les noves construccions havien de complir amb aquests serveis bàsics. Però jo diria que no és el 2008; ens podríem remuntar a 1975, a la Llei 19/75, quan ja s'establia que el sòl urbà, el que el Pla general incloïa en aquesta classe per tenir, entre d'altres, evacuació d'aigües, especificava clarament -article novè punt 2-: "A més de les determinacions de caràcter general, els plans generals hauran de contenir...", tal, tal, tal, "...i clavegueram", clavegueram. Per tant no és un desconeixement, sabíem que anàvem cap aquí, ho sabíem perfectament.

Com que la realitat, emperò, és molt dura, i més per aquestes terres, on es vol jugar fàcilment a la picaresca, es veu que la norma està molt bé però encara està millor si podem no complir-la, i efectivament el 2010 s'estableix una primera

moratòria amb uns terminis, açò sí, molt fixats; es va acordar, primer amb el decret de 2010 i després amb la llei de 2010, que es permetria donar llicències a zones sense clavegueram, amb la condició, açò sí, que en el termini màxim d'un any els ajuntaments haurien d'haver aprovat el corresponent projecte de sanejament, i en el termini de dos hauria d'estar ja en funcionament. Quants van complir aquests terminis? Cap. La realitat és que s'han pogut donar llicències, els ajuntaments han tingut els ingressos, però no s'han fet les despeses, no s'han fet els deures. Si mantenir l'activitat de la construcció en sòl rústic implica augmentar la contaminació dels aqüífers, doncs és un mal plantejament, des del nostre punt de vista.

Però com que el temps, a més, és un déu que ens va devorant sense pietat, i donat que els ajuntaments no havien executat els terminis, doncs el 2011 es fa un decret, el Decret 3/2011, de 29 de juliol, on es modifiquen els terminis, i després, posteriorment, el Decret Llei 4/2013, ja que el temps continua passant i els ajuntaments segueixen incomplint els terminis, per una altra vegada prorrogar tres anys més i després incloure el 2014 a la LOUS allò que ja, bé, en la realitat era la pràctica, ja no excepcional sinó que jo diria ja normal, de l'aplicació, l'incompliment de la llei de 2008 i de les directrius europees.

Així tenim cinc moratòries publicades, tenim el termini fins a l'agost de 2011, fins a l'agost de 2013, fins al 23 de juny de 2016, i ara, amb la proposta del Partit Popular, fins al dia 23 de juny de 2019. Que ningú no es preocupi, perquè tanmateix ens quedarà sempre la possibilitat que quan s'apropi el juny de 2019 ho puguem allargar tres anys més, i així fins a la fi dels temps. Quin sentit té, idò, introduir una exigència si tan sols és teòrica, ja que a la pràctica l'anam excepciant? Els ajuntaments han tingut temps per adaptar-s'hi. Una altra cosa és que han tingut moltes -i s'han referit- i greus dificultats per poder executar-la. No crec que tenguí sentit anar allargant indefinidament aquesta situació; si aquesta és la via, lògicament poques motivacions hi haurà a uns i a altres per complir amb allò que ens hauríem de demanar si estam d'acord que ha de ser l'exigència bàsica a complir tenir clavegueram, construir en sòl urbà amb clavegueram.

La realitat és que no podem continuar amb la mateixa dinàmica ni donar més marge a un model urbanístic que posa en risc la salut de les persones, la salut del medi ambient, a base d'excepcions a la norma urbanística que exigeix disposar d'aquests serveis bàsics per donar llicències. No volem, nosaltres almanco, contribuir al que consideram que és un frau per a les generacions que vénen darrere, que hauran de patir les conseqüències de salut, ambientals, que hauran de pagar els costos -que ningú no s'engani- que hauran de pagar els costos de descontaminar l'aigua; no volem posar en risc els compromisos ni ser davant Europa els que incompleixen la directives europees; no volem posar en risc els compromisos, en aquest cas, de Menorca com a Reserva de Biosfera. Avui tenim encara, a Menorca en concret, urbanitzacions, nuclis disseminats que no compten amb sistemes de clavegueram; aquests dies alguns mitjans publicaven les xifres d'aquests nuclis i d'aquestes edificacions. Açò suposa un alt perill de contaminació dels aqüífers per nitrats, entre altres coses, i suposa també un risc que ja hem vist i que no podem oblidar:

tancar platges per contaminació, tancar platges per contaminació.

Hi ha mesures a prendre? Sí, algunes s'han esmentat; efectivament, les contribucions especials és l'instrument que tenim a l'abast; els sistemes descentralitzats també, també s'han esmentat, que a més a més els inclou no només la disposició addicional vuitena, com bé s'ha dit, sinó també el Pla hidrològic. Jo voldria recordar que el Pla hidrològic contempla que els habitatges aïllats que no es puguin connectar a les xarxes de clavegueram hauran de disposar... posa tota una sèrie de sistemes de recollida, de tractament de les aigües. Per tant açò ja ho tenim, ja està programat i està planificat. La disposició addicional vuitena ja posa quines són les excepcions, ja les posa, i en aquests casos aquells ajuntaments que es puguin acollir, adaptar el seu pla general a aquesta disposició ho poden fer, és més, jo diria que ho han de fer, i a més els motius -no els llegiré aquí- estan clarament, manifestament explicats, tant el cost econòmic com la baixa intensitat de nucli, etc.

Estam, per tant, des del nostre grup en contra d'una nova excepció, d'una nova moratòria, per raons de legalitat. No té cap sentit una llei, tant estatal com autonòmica, el compliment de la qual és excepcional reiteradament per una llei autonòmica, i que ha donat temps més que suficient perquè els ajuntaments no ho hagi complert, però sí hagin iniciat, si hagin iniciat, el procediment per complir allò que ens marcàvem el 2008. També, a més de motius de legalitat, de salut, motius ambientals; com estableix la Llei 4/2008, de mesures urgents, la millor garantia de salut i de qualitat de les aigües la dona precisament la xarxa de clavegueram connectada a una sistema de depuració, i açò, si és cert i ens ho creim, doncs açò és el que hem de fer, ens ha de servir de referència per fer camí.

Què proposam? Proposam, efectivament, planificar a través de plans, de plans insulars, de plans directors, per fer una actuació temporalitzada en el temps, corresponsabilitzada, on no hi cap moratòria, no hi cap pròrroga, però sí una necessària diagnosi actualitzada dels nuclis i les edificacions en urbà sense xarxa de clavegueram; mirar, determinar en quina situació legal es troben, i determinar en cada cas les actuacions necessàries per garantir els correctes tractament i depuració de les aigües residuals. Hem de veure aquí que ens trobam amb situacions d'una diversitat immensa, és a dir, urbanitzacions, nuclis on hi ha xarxa de clavegueram i no hi ha depuradora; nuclis on hi ha xarxa de clavegueram, hi ha depuradora, i no està en funcionament perquè els habitants d'aquell nucli consideren que l'emissari no compleix unes qüestions jo diria més bé estètiques; tenim nuclis sense clavegueram; tenim una situació molt diversa, algunes, insistesc, que es podrien adaptar perfectament a la disposició addicional vuitena, a allò que recull el Pla hidrològic.

Per tant, camí i recorregut, n'hi ha i molt, i lògicament és voluntat política iniciar aquest camí. Aquest camí evidentment hauríem de dir que avui és tard; efectivament, avui és tard, és molt tard, però també hem de demanar responsabilitats. Quantes vegades en aquesta cambra s'ha duit una proposta per iniciar aquest camí, aquest procés de planificar juntament consells insulars, ajuntaments i Govern, amb la part de les competències que li corresponen -depuradores, emissaris...-,

quantas vegades? Miri, jo n'hi duré una, només, del 2011 -del 2009 també-, del 2011: Pla de sanejament de la costa, només de la costa, de l'illa de Menorca; rebutjada, rebutjada. Què demanava?, simplement una cosa tan senzilla com iniciar el camí, el camí de fer feina conjuntament ajuntaments, consell, Govern, per aconseguir l'horitzó al qual és ineludible arribar, que és tenir xarxa de clavegueram, és tenir sistema de sanejament adequat segons els nuclis, segons les condicions, segons cada cas.

Aquesta és la nostra aposta, no l'aposta que ens sembla que és continuar tancant els ulls, no veure la realitat. Açò sí, és més còmode, més fàcil, que no plantejar un recorregut de llarg camí. La nostra aposta, però, encara que sigui complicada, és la que realment creim i per açò la defensam avui aquí.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Correspon al Grup Parlamentari Socialista, al Sr. Borràs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president transitori. "Encara que és bo de fer caure en el fàcil dualisme dels bons i dels dolents al fons les diferències davant els assumptes importants no són tantes, fins i tot quan les distàncies semblen més grans es troben punts de contacte, de consens". Aquestes paraules les va pronunciar el Sr. Company, dia 3 de desembre de 2013, en el debat, torn incidental obert pel Govern, de les esmenes a la totalitat del Grup Socialista i MÉS al Projecte de Llei del sòl, la Llei 2/2014, d'ordenació i ús del sòl.

El Sr. Company posava d'exemple les Directrius d'Ordenació del Territori, aprovades el 1999 amb els vots només del Grup Popular, atribuïa a les DOT la gran virtut de la perdurabilitat en el temps. Gràcies a les DOT no havíem patit, afirmava: "les conseqüències dels excedents de sostre residencial que sí hi ha hagut en altres indrets, almanco s'ha pogut controlar una mica aquests creixements". Afirmava el Sr. Company, tot parlant de les DOT: "ara podem dir, amb la perspectiva que ens donen els anys que han passat, que, de fet, es va produir un consens."

El Sr. Company destacava la consolidació temporal a les DOT el fet que disset anys després encara estiguin en vigor, ho considerava una prova que, tot i no tenir inicialment consens, aquest acord social s'ha acabat assolint per la via dels fets. Vaticinava així, d'una manera indirecta, llarga vida a la seva llei del sòl, que l'oposició demanava que fos retornada al concessionari pels seus defectes de fabricació. El PP no va fer cas i, tot i que gràcies al seu pas pel taller de lleis que a la ponència van millorar les prestacions, no ha respost a cap dels vaticinis del Sr. Company.

Avui fa dos anys, sis mesos i dos dies, 915 dies, de les paraules del Sr. Company i fa avui dos anys, dos mesos i sis dies d'ençà que es va aprovar la Llei del sòl, si parlem de

legislació açò són quatre dies. Només 803 dies després de la seva aprovació el diputat Company ens proposa modificar la Llei del sòl del conseller Company. La llei no va tenir consens en la seva aprovació, ni el té avui quan el seu autor ens demana que la modifiquem.

És cert que no es proposa modificar el que podríem considerar *stricto sensu* el rovell de l'ou de la llei, sinó un afegit, la disposició transitòria quarta, la pròrroga del Decret llei 4/2013, però aquest afegit comparteix tot l'esperit de la llei tant com el comparteixen la resta de normes sorgides de la factoria legislativa del Sr. Company.

La proposició que debatem no és una pròrroga de l'excepció transitòria amb data de caducitat que va aprovar el Govern Antich. A l'any 2010 el Govern Antich va presentar un paquet de mesures per a la reactivació econòmica del sector de la construcció, una d'elles tenia la intenció de resoldre el problema de les zones urbanes sense clavegueram i és que la crisi ha agreujat la dificultat dels ajuntaments que encara tenen per fer front a les dotacions de serveis que exigeix la Llei 4/2008, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible.

El que ens proposa el Sr. Company no és una pròrroga de la llei de 2010, ni *stricto sensu* ni *lato sensu*, com tampoc no ho era la iniciativa que es va aprovar a l'any 2013, a instàncies també del Sr. Company.

Es pot discutir l'oportunitat de la moratòria del Govern Antich del 2010, però a diferència de l'actual proposta condicionava l'atorgament de llicències a la resolució positiva i definitiva del problema del clavegueram.

La primera iniciativa del Govern Bauzá, el Decret 3/2011, va respectar els condicionants establerts al 2010, però al juny del 2013 els vots del PP van aprovar una norma de nova planta que va substituir la del 2010 en sentit clarament regressiu. El PP va retornar a la regulació gairebé dels anys 70, el Decret llei 4/2013 va derogar l'article 3 de la Llei 10/2010, on s'establien els terminis que obligaven a construir els clavegueram en dos anys. La vigència d'aquest decret, el del 2013, és la que va prorrogada per la disposició transitòria quarta de la Llei del sòl, la mateixa vigència que ara el Sr. Company vol que prorroguem tres anys més sense posar-hi condicions.

És important deixar-ho clar, la norma que va dictar el Govern Antich era ben distinta de la del Sr. Company que la va substituir, que després el mateix Sr. Company va prorrogar a través de la Llei del sòl i que ara vol que tornem prorrogar. Ja sé que és un embull, però és molt rellevant, allò que ens proposa el Sr. Company no és una pròrroga de la Llei 10/2010, sinó la segona pròrroga de la nova regulació de 2013 que, amb el pretext de donar una nova oportunitat als ajuntaments per fer els claveguerams, va modificar la normativa per retornar la situació, com deia abans, al camp qui pugui dels anys 70.

Amb l'excusa d'atorgar llicències a les cases tradicionals permet que es donin també a les edificacions aparellades, els adossats, s'incrementa així d'una manera significativa la necessitat edificatòria en terrenys sense clavegueram i, per tant,

la pressió sobre els aqüífers, sobre el subsòl, i es multiplica almanco per dos el nombre de fosses sèptiques per hectàrea.

En el conseller Company hi conflueixen, com a conseller, dues responsabilitats que exigeixen molta coherència, no només de manera intrínseca en cadascuna d'elles per separat, sinó també entre les dues, es tracta de l'ordenació bàsica del territori i de la protecció del medi ambient, a qui no es tracta que la mà dreta no vegi què fa la mà esquerra, ben el contrari, la mà dreta sempre ha de veure tot el que fa la mà esquerra i viceversa, no hi valen jocs de mans entre territori i medi ambient, no hi valen malabarismes amb els cubilets.

Ja ho vam veure amb els decrets lleis, a la Llei del sòl, a la Llei de turisme, a la Llei de transports, a la Llei de mines i a la Llei agrària, dispersió legislativa sobre el medi rural en nom de la sacrosanta seguretat jurídica, un oxímoron que ha servit de fonament a més d'una i més de deu edificacions urbanístiques.

Ja hem vist quin pes tenia una cosa i l'altra, la protecció del medi ambient i la regulació de l'ordenació territorial, a la romana del Sr. Company, la balança es va inclinar sempre pel cantó del plat dels interessos urbanístics, sempre varen pesar més que les necessitats del territori i no diguem ja que del medi ambient. Tot i les declaracions grandiloqüents, el Sr. Company es va ben arremangar fins a destruir el consens que *de facto*, segons ell, tenien les DOT, i així estem.

La Llei 4/2008 va establir que per donar llicències en sòls urbans és imprescindible l'existència de tots els serveis bàsics, inclòs el clavegueram. Aquesta condició es va mantenir en la Llei 10/2010, al seu preàmbul la llei de 2010 afirmava que pretenia articular “una solució per a la situació dels àmbits de sòl urbà i urbanitzable executats sense clavegueram”; es tractava d'ajudar el malmès sector de la construcció, però amb “totes les garanties ambientals”, i volia significar la llei “un estímul que sobretot es vincula a una voluntat que es procedeixi a la dotació oportuna d'infraestructures urbanístiques”; és a dir que els ajuntaments havien de fer sí o sí els claveguerams. Açò és rellevant, molt important, article 10, es posava un termini d'un any per projectar i dos anys per executar les xarxes de clavegueram i connectar-hi els habitatges.

Mentrestant, es podien donar llicències a zones d'habitatges unifamiliars aïllats “amb sistemes provisionals individuals de fosses sèptiques homologades i estanques”, sistemes provisionals, en el termini màxim de dos anys s'havia de produir la connexió a la xarxa de sanejament.

El decret llei de 2013 va suprimir la provisionalitat de les fosses sèptiques i endemés, com hem vist, va permetre donar llicències a habitatges adossats, la necessitat per hectàrea es duplica com a mínim en relació amb les zones d'habitatges aïllats, es multipliquen si més no per dos les fosses sèptiques i per tant, es concentra el focus de contaminació i s'incrementa el risc de contaminació, hi viu més del doble de gent i les aigües residuals a la llarga, o a la curta, acaben per infiltrar-se sense depurar al subsòl, el perill de dany ambiental és major.

El Sr. Company va afirmar a la presentació de la Llei del sòl, en la intervenció ja esmentada, que “és bo de fer caure en el dualisme dels bons i dels dolents”, va dir el Sr. Company que

“fins i tot quan les distàncies semblen més grans es troben punts de contacte, de consens.” Ara tenim una magnífica oportunitat de demostrar-ho, les distàncies a hores d'ara semblen ser molt grans, és cert, i és bo de fer caure en el dualisme entre ciutadans bons i dolents i entre ajuntaments millors i pitjors, hem d'evitar el parany, el dualisme maniqueu, trobaríem exemples i causes i conseqüències de tota categoria, tant des dels ciutadans com dels ajuntaments.

Estic convençut que estam tots d'acord que hem de resoldre el problema d'una vegada per totes, no podem seguir prorrogant *sine die* la situació sense posar-hi remei, és un problema molt greu per als ciutadans cabals que necessiten una llicència, ho és també per als ajuntaments que es troben en una difícil situació econòmica i en molts de casos amb problemes legals, quan no en un llimbs jurídic, i enguany sobretot pel medi ambient.

En els casos més llampants la responsabilitat d'origen és dels promotors que després de tants d'anys encara es befen de la tolerància, interessada o no, dels ajuntaments, en alguns casos la responsabilitat és també d'alguns alcaldes de perfil egipci, tots n'hem conegut, partidaris del “no té llicència, però té permís”, i també a vegades dels ajuntaments que varen fer legal, abracadabra, allò que era il·legal.

Hem de superar d'una vegada per totes aquesta situació, per damunt de tots els errors passats, públics i privats hi ha moltes persones concretes que aspiren legítimament a viure dins la legalitat urbanística i que no han fet res mal fet, ni ara ni mai, no parlem només ni sobretot de solars caríssims en indrets meravellosos, ni només ni sobretot d'urbanitzacions nascudes il·legalment, la majoria de llocs sense clavegueram van néixer amb la legalitat i en la legalitat varen créixer, no eren obligatoris els clavegueram, o són llocs que són fins i tot anteriors a què se sistematitzés el dret urbanístic. Hi ha les necessitats de molts d'ajuntaments ofegats que lluiten per prestar serveis decents i hi ha el necessari respecte a les lleis, a les directrius i, és clar, hi ha la imprescindible protecció del medi ambient.

En el fons d'aquest debat hi ha un altre problema molt greu que no hem sabut resoldre, el finançament dels ajuntaments. Mentre els ajuntaments vegin la concessió de llicències d'obra i els IBI com a instrument vital per al seu finançament, no resoldrem el problema principal. L'urbanisme ha de ser una eina a favor del benestar dels ciutadans, perquè aquests puguin disposar d'un habitatge digne i perquè la vida econòmica dels nostres pobles sigui activa i sana. Però el benestar dels ciutadans no pot dependre dels ingressos municipals derivats de l'urbanisme i no es tracta només dels enlluernaments d'alguns alcaldes, amb les grans expansions o les urbanitzacions luxoses.

Es tracta de la roda involuntàriament perversa que s'estableix entre llicències, IBI i creixement, s'ha de seguir creixent, urbanitzant per poder seguir ingressant recursos via concessió de llicències d'obres i IBI, que permetin prestar els serveis bàsics que necessiten els nous habitants, generats pel creixement anterior. Aquesta roda ha durat massa anys i és l'espasa de Dàmocles que tenen molts dels alcaldes que demanen una mica d'alè, una mica d'alè, en la qüestió del clavegueram. Igual no tots, però el més ben intencionats que

són la gran majoria d'alcaldes és açò que demanen. No podem seguir mantenint per gaire més temps la situació de transitorietat de tantes zones sense clavegueram, la provisionalitat permanent.

A la passada legislatura es va aprovar amb els vots del PP, un decret llei que autoritzava el Consell de Menorca a dictar una norma que havia de permetre construir on els PTI no ho permetien. Açò sí, es podria construir només de forma transitòria, mentre la futura revisió del PTI no digués si s'hi podia construir o no. És a dir, mentre pensam si convé urbanitzar o no, deixam urbanitzar, *alea jacta est*, ja s'ha tirat el dau. Vam inventar la transitorietat permanent.

Amb la proposició d'avui passa una cosa semblant, res a veure amb la voluntat de perdurabilitat que pregonava el Sr. Company, quan presentava la Llei del sòl. No hi ha res més contrari al principi d'estabilitat, un dels pilars de la seguretat jurídica, que la transitorietat permanent, açò és la catedral de la inseguretat jurídica.

Perquè, a què obliga la proposició de llei del Sr. Company? A que "Els promotors garanteixin de qualsevol forma admesa en dret l'execució de les obres per a la connexió a la xarxa del sanejament, una vegada que aquesta estigui, efectivament, implantada i en funcionament." És a dir, que els promotors hauran de garantir que connectaran la casa al clavegueram quan l'ajuntament l'hagi fet. I quan estarà fet? *Chi lo sa?* La proposta no en diu res, no condiciona els ajuntaments i així d'aquí tres anys tornarem a tenir el problema damunt la taula, amb la legislatura a punt de morir, o just acabada de néixer, *e la nave va*.

Hem començat la tramitació parlamentària de la Llei d'avaluació ambiental, ja hem qualificat les esmenes i estam a punt d'iniciar la ponència, anem a veure si entre tots, amb la productiva quietud del taller, som capaços de resoldre el problema: dotar de serveis les urbanitzacions. Hem de ser capaços endemés de mantenir viu el caramull de petites empreses de construcció dels nostres pobles, de garantir la feina dels treballadors de la construcció de tantes petites, minúscules empreses, les autèntiques víctimes avui en dia de la lògica perversa en què l'urbanisme de les nostres illes s'ha refugiat durant tants d'anys. No ens oblidem de les obres de rehabilitació i de millora que també donen feina i que tots volem que es facin i que es facin amb llicència.

El Govern fa feina per trobar una solució, tenim endemés propostes interessants i alternatives de grups conservacionistes damunt la taula. Entre tots hem de ser capaços de trobar els punts de contacte, de consens que pregonava el Sr. Company. Es tracta de sumar els esforços del Govern, dels consells i dels ajuntaments. I es tracta d'afegir-hi la contribució necessària dels particulars interessats. Només així ho podem resoldre, perquè sinó qui en pot sortir més malmès de tanta pròrroga és el terreny de joc. Els jugadors estan cruixits i rebentats és cert, però el camp ja no aguanta gaire més brega.

El PP vol fer una llei, tota una llei, amb tot el seu llarg procediment, per canviar una disposició transitòria. Si el PP té tanta presa per resoldre el problema com per presentar una proposició de llei per urgència, haurà de convenir que ho

podem resoldre més ràpid, en el sentit que sigui, a través d'una tramitació que ja hagi començat el seu camí. Perquè avui només prenem en consideració la proposta, només votarem si acceptam que es tramiti o no. Si prosperés, llavors hauria de fer el seu camí parlamentari, d'acord amb el Reglament d'aquesta casa i amb el corresponent procés de presentació, debat i dictamen d'esmenes i la seva posterior aprovació, o no. En conseqüència, arribaríem al mateix port, el port que sigui, al port que entre tots vulguem arribar, que si ho fem a través de la Llei d'avaluació ambiental. Però a través de la proposició del PP hi arribaríem més tard, molt més tard, per més presa que el Sr. Company tengui.

Endemés, en els termes continuistes, de fugida cap endavant, en què el PP presenta la proposició, no podem ni admetre-la a tràmit, no incorpora cauteles, ni condicions efectives, no és més que una de les clàssiques estratagemes del PP per enredar la bola. Puc comprendre que al Sr. Company li agradaria dur el timó d'aquesta barca, però els ciutadans i ciutadanes han decidit atorgar la gorra de capità a un altre mariner, que es va comprometre a fer un rumb ben diferent del que el PP havia marcat. Al Sr. Company li toca ara remar contra el corrent i ell sap tan bé com jo, que quan es rema i encara més, quan es rema contra el corrent els problemes se'ls troba un a la seva esquena, al seu darrera. Vostès ja m'entenen.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica té la paraula el Sr. Biel Company del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, faré un repàs de les coses que s'han dit. Però vull començar, perquè és una cosa horitzontal, per dir que no hi ha res fora de legalitat, però res de res, això és la Directiva de l'any 91, que, a més, es trasllada, i ho ha comentat el Sr. Abril, es trasllada pràcticament talment, amb més extensió, a la disposició addicional vuitena. La directiva diu: "*Quando no se justifique la instal·lació de un sistema colector, bien por no suponer ventaja alguna para el medio ambiente, -aquest és un dels casos-, o bien porque su sistema implique un coste excesivo*". Això es va traslladar talment pràcticament a la disposició addicional. Per tant, primera cosa, per qüestions de legalitat, cap ni una, està perfectament legal, això ho saben vostès, el que passa és que cerquen excuses de vegades de mal pagador.

M'ha fet gràcia escoltar ara, hi entraré poc a poquet, però per torn d'intervencions. A El Pi dir-los, mirin, nosaltres aquesta proposició de llei sortirà o no sortirà, però nosaltres els donarem suport a la seva esmena que presenten, sense cap dubte, perquè aquest és un problema que no és un problema polític, és un problema de ciutadans, i aquí alguns es pensen que és de ciutadans de Son Vida; no, és de ciutadans de Cap des Moro, d'Es Llombards, que són genteta que possiblement tenen menys doblers que alguns de vostès i que varen comprar o varen rebre un solaret, un solaret, i això, si no, hi anau. Els d'Esquerra Republicana de Santanyí vos ne pot parlar d'això,

amb el seu cunyat, i us dirà on el té el solar i no el pot construir, ni el pot vendre perquè no es pot construir. Això és el problema que tenen, gent dels seus, gent normal, gent que té molts menys doblers que molts dels que sou aquí i que cobren molt menys i que possiblement són més mileuristes. Per tant, no parlem de segons què.

És clar, després que vostès em diguin: és que és un problema mediambiental. Escolti, no sé qui ha dit que les fosses sèptiques tenen pèrdues; és que la normativa que nosaltres ja vàrem fer, vàrem dir fosses sèptiques ecològiques, estanques i homologades, i un sistema de recollida homologat, que possiblement és molt més bo des del punt de vista mediambiental que les xarxes de clavegueram que tenim a dia d'avui. I el conseller és aquí i deu saber que tenim xarxes de clavegueram que curiosament tenen intrusions d'aigua salada, que no sabem d'on ve. O es creuen que les xarxes de clavegueram no en tenen de pèrdues? El conseller és aquí i ho podria dir si ho vol dir, pot obrir un torn incidental i dir-ho, moltes en tenen de pèrdues. Per tant, el sistema que es proposa individual, possiblement fins i tot és molt millor que molts d'altres que tenim. O sigui que, des d'un punt de vista de medi ambient també, no té agafada. Això són urbanitzacions de fa 40 o 50 anys, que es varen fer amb les condicions que hi havia i que se'ls ha de demanar i reclamar que es vagin posant al dia, sense cap dubte ni una. Ho ha dit el Sr. Melià també, tant de bo tots estiguessin així, tant de bo no tenguéssim aquest problema.

Actuacions fora de legalitat han dit des de Podem. Quines? Però és que jo no sé de què parlen, el Govern del PP fent excepcions a les normes. Escolti, el que la va fer va ser el Govern del pacte de progrés l'excepció, nosaltres és vera que l'hem anada després ampliant, però la va fer el Govern del pacte de progrés, dient que "*es un estímulo que tiene todas las garantías ambientales*". És a dir, que per què ho firmava el Sr. Antich té totes les garanties ambientals i ara ho firma el PP i no les té?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Home! Home! I que digui que "*será motivo de dinamización de las empresas de un sector especialmente castigado por la crisis*". És clar, aquí ve el Sr. Borràs, que m'estima, puc veure que dorm pensant amb el Sr. Company, el Sr. Company, el Sr. Company, ho deu haver dit devers 200 vegades, és perquè m'estima, no és per altre motiu, aleshores, el Sr. Borràs diu: no, i hem d'ajudar les petites empreses dels pobles; i com se'ls ajuda, aturant això, que és de gent també petita? Vostè sap què és un promotor? Un promotor és vostè, que té un solar i decideix fer una casa, també és un promotor, i d'aquests, de petits i que no tenen gaire doblers, n'hi ha un grapat, dins aqueixes urbanitzacions, no aquell gran promotor que feia una urbanització. No parlem de fer urbanitzacions.

Per tant jo crec que no ens hauríem de perdre, perquè aquí es parla de moltes coses, que fins i tot el Sr. Borràs ha arribat a dir que el fet de posar (...) ara podran construir més cases; però quin desbarat em diu, Sr. Borràs?!, on hem begut avui matí, que ens hem perdut el conill?! Escolti, aquí són unifamiliars, només es poden fer unifamiliars. Clar, i supòs que..., m'estranya, perquè jo a Menorca, quan vaig a Alaior, quan vaig a Ferreries, veig cases separades per mitgeres; n'hi

ha, de parets mitgeres a Menorca o no n'hi ha?, no n'hi ha, de mitgeres? No, vostè ha dit això, que ara perquè posàvem..., llevàvem els unifamiliars aïllats, ja tot era..., vaja, que podrien construir més! Per favor, Sr. Borràs, vostè ja té massa anys per dir aquests desbarats aquí en aqueixa tribuna.

(Remor de veus)

És que... Això me molesta. Altra cosa és que em diguin "no, nosaltres no volem que això continuï, com ha dit el Sr. Abril. Miri, em sap greu, crec que és un error, em sap greu, però no a costa de dir desbarats. Si no es vol fer és diu i punt, i aqueixa gent normal i corrent, de pocs doblers, escolti, almenys sabrà a què s'ha d'atendre.

(Més remor de veus)

N'hi ha, n'hi ha, d'aquesta, molta més de la que té molts de doblers per fer-ho. No em preocupa tant. Vostès amb aqueixa actuació faran més mal als que tenen doblers que als que no en tenen, molt més, Sr. Borràs, de veres, molt més.

Home, *la cabra tira al monte y el PP a Son Vida*. Jo si vostè, Sr. Abril, m'acompanya i trobam qualche solaret a Son Vida..., no hi ha cap problema ni un, eh? Ja vostè em treia el Rolex i tal i qual, i jo crec que deu viure millor vostè que jo, sé cert que té més doblers al banc que jo, ho sé cert. El que passa és que..., miri, un ens duim... *unos tienen la fama y otros cardan la lana*, m'entén?

Bé, i allò del Sr. Borràs és..., i acab. Jo crec, Sr. Borràs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ha d'anar acabant, Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Sí, acab, acab, però hi ha un tema que crec que és greu parlar d'aqueixes maneres, crec que és greu i em sap greu. Miri, jo ni he estat batle ni he estat regidor, però que vostè surti aquí a dir que batles han fet amb un perfil egipci, això a vostè li farà molta de gràcia, però jo, venint d'allà on venim, amb tots els partits ferits per coses d'aqueixes, me'n fa molt poca. Si vostè l'ha fet, l'egipci, o l'ha vist fer, vagin-se'n i digui-ho, però això no està bé, Sr. Borràs, venir a dir aquí que qualche batle ha estat fet l'egipci i ha deixat fer coses. Si les sap, vagin-se'n i denunciï-les. Jo crec que és de molt mal gust, de veres, Sr. Borràs; pot pensar en mi tot el que vulgui, pot somiar amb mi, jo li desitj que siguin bon somnis, però li agrairia que no ofengués molts de batles..., molts de batles, la immensa majoria, que han fet les coses sempre bé i que no tenen el perquè haver de sortir-ne malparats.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com en tantes altres coses es pot estar d'acord o no estar d'acord, però, clar, es fan afirmacions que la veritat és que després les haurien d'aplicar perquè, clar, si vostès donen suport i tenen uns socis -senyors de Podemos- que fan excepcions a les lleis, que afavoreixen pràctiques il·legals i que donen drets urbanístics fora de la llei, bé, jo el que faria és fugir corrensos d'aquests socis. Això..., el que diu molt poc d'una persona és que tenint uns socis que tenen aquest qualificatiu els continuï donant suport, això és el que diu molt poc d'una persona i d'un grup polític, perquè si vostès tenen uns coneguts que estan fora de la llei i que incompleixen la llei un es fa enfora, no li dona suport i no l'ajuda, i vostès el que fan fins ara és ajudar-los. Per tant, clar, les afirmacions han d'anar en sintonia amb la seva posició política, que això és el que vostès distorsionen absolutament.

Perquè la qüestió és que aquí hi ha una legalitat, i aquesta legalitat s'ha aplicat i era legal, estava a una llei, estava a una llei. Què han fet els partits d'esquerres i què va fer el Partit Popular la....? Pot no agradar-li la llei, pot no agradar-li, i a mi em pareix molt bé que no li agradi, però no ens digui que era il·legal, i pràctica... Bé, ve aquí a dir unes coses que no toquen Mallorca. Aquesta és la legalitat, i la legalitat s'ha complert, pot agradar o pot no agradar.

Tema medi ambient. Clar, jo sent els portaveus dels partits d'esquerres i tenc la impressió que, clar, ells han de prioritzar el medi ambient i han de prioritzar que no hi hagi la situació de tantes cases que tenen l'aigua bruta de qualsevol manera. Bé, els que han plantejat el debat som nosaltres, i ara diuen "no, aquesta és la nostra prioritat"; sí, però en el seu pressupost no és la seva prioritat, i jo no vull fer demagògia, perquè entenc que no hi ha recursos per a aquesta prioritat, això ho entenc, però en el seu pressupost, perquè vostès governen, on és la seva prioritat?, els seus pressupostos; i quina és la prioritat?, quantes depuradores noves?, quantes connexions?, quantes xarxes de clavegueram?, quantes subvencions? Cap, això és la realitat! I jo no els vull culpabilitzar d'aquesta situació perquè sé que hi ha una escassetat de recursos econòmics per fer-ho, i segur que si tenguéssim un concert econòmic o un altre finançament segur que farien coses d'aquestes, seguríssim, les faria qualsevol govern de qualsevol color polític, però aquesta és la situació que tenim.

I la situació que tenim és que vostès poden dir que no i poden fer aquí un gran discurs ecologista, però la situació, demà, passat demà, l'altre, és que hi haurà el 90, 95% d'aquestes urbanitzacions edificades amb cases que continuaran sense servei de clavegueram. Això és la realitat, tota la resta... El problema ecològic ja hi és, i dient vostès sí o no, no resolen cap problema ecològic, i allò còmode, Sr. Nel Martí, allò còmode és no fer res, allò còmode per a l'oposició és no ficar-se en una situació problemàtica i en una situació que té matisos ambientals, i que comencin a dir-nos "és que vostès només estan a favor de la construcció" i no sé què... No. Allò còmode és dir "aquests del Govern són un desastre que no han arreglat res", això sí que seria còmode; és molt més incòmode ficar-se en aquesta qüestió, és molt més incòmode, aquesta és la realitat, però ens hi ficam perquè això és un problema que afecta molts de ciutadans, i que mediambientalment no té cap

efecte, perquè ara sí que hi ha un control sobre les fosses sèptiques, i ho ha dit el Sr. Company; pèrdues, home, pèrdues a una fossa sèptica informada per Recursos Hídrics, homologada, estanca, ecològica, pèrdues, poques. A les que ja hi són, moltes, però tenim qualche solució per a les que ja hi són? Per ara no en tenim cap, per ara no feim res, perquè si hem d'esperar que vostès arreglin el finançament local i facin la planificació, bé, això serà d'aquí a molts d'anys.

A mi em sap greu, però..., home, la disposició addicional vuitena no sé què. Tots vostès saben que els planejaments estan cronificats, tots vostès saben que no és una solució real convidar els ajuntaments a adaptar el seu planejament a aquesta disposició i que facin els controls mediambientals, i que d'aquí a cinc mesos ho tendran arreglat i ja podran donar llicències. Això és absolutament irreal; bé, poden pujar aquí a dir-ho però això no s'ho creu ningú, i vostès ho saben, i vostès governen a molts d'ajuntaments, i resulta que els seus regidors i els seus batles estan a favor d'aquesta iniciativa, hi estan a favor i l'han votada, i aquesta és la realitat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Tots volem que hi hagi una bona xarxa de clavegueram, tots voldríem que les depuradores fossin..., bé, *la hostia*, tots ho voldríem, però, Sr. Conseller, que no és *la hostia*, queda molt per ser *la hostia*, però mentre arriba alguna solució hem de donar a la gent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt. No vol fer ús de la paraula?

Té la paraula el Sr. David Martínez, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Faré la intervenció des d'aquí. Bé, en contestació al Partit Popular, li he de dir que no parlem de grans promotors, parlem de promotors en general, i clar, si es va permetre abans fer aquestes excepcions ja està; volem encara que hi hagi més excepcions?, no, s'ha d'agafar un altre camí i és el que estam dient, estam dient que hi ha altres camins que es poden agafar, i bé, entre tots els partits en parlarem, ho debatrem i hi trobarem solucions, no només els partits sinó també els ajuntaments.

Contestant al Sr. Melià, d'El Pi, quan diem legalitat diem legalitat de la Unió Europea. Clar, si es fan les lleis per saltar-se aquestes lleis europees, clar, s'està complint la llei perquè l'estàs fent tu, i si la fas, clar, estàs complint la llei que has fet tu.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Clar, però... estàs d'acord amb mi o està vostè d'acord amb mi que... per... l'autonomia té les seves competències i hi ha una transposició d'una normativa europea que s'ha de complir i això s'ha incomplert. Què passa? Que s'han creat lleis per incomplir la llei europea que és el que fa. I això de donar suport a un govern que va fer aquesta moratòria fa uns anys, idò bé, ara està votant en contra d'aquesta proposició de llei, per tant, vota en contra del que varen fer abans. Per tant, estam en coherència en aquest tema.

Bé, per fer una proposició i ser constructiu i no només votar en contra i ja està, una possible proposta que podríem fer és que es faci una relació de nuclis urbanitzats, que els ajuntaments afectats ho proposin, aquests nuclis urbanitzats, i que puguin quedar exempts de clavegueram centralitzat perquè no es pot o perquè no hi ha doblers, o no es pot tècnicament i mirar quines mesures o quines... bé, idò, quins mecanismes es poden emprar per evitar aquesta contaminació. Està clar que hi ha fosses sèptiques que estan ben fetes i no tenen contaminació, però n'hi ha d'altres més antigues que no tenen aquestes garanties. Si tenim el clavegueram té més garanties encara que hi hagi deficiències i hi ha un manteniment de molts d'anys i que està clar que hi ha aquest problema, però serà més problemàtic que no hi hagi aquest clavegueram, que hi hagi fosses sèptiques. I seria tot.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí. Sr. Company, en termes de camp i si vol de classe i més enllà de Rolex i comptes bancaris, en el món real vostè seria un senyor o un terratinent i jo seria un jornalero, per això també tenim visions diferents del món i de la vida.

Una dècada de la primera pròrroga esperant que mentre es prepara la inversió deixam fer xalets. Aquesta és la solució que es va donar en el seu dia i, en tot cas, era, i jo crec que tots estam d'acord, una solució o havia de ser provisional i peremptòria. De llavors ençà es prorroga per llei o per decret llei sense que comparegui cap projecte de dotació de serveis promesos, on són en tots aquests anys els projectes de dotació? Va, idò, tornam a fer el mateix, però què arreglam? Res. Què s'ha arreglat? Res. Què arreglam? Res. Per tant...

I sí, una altra diferència entre vostè i jo o entre vostès i nosaltres és que no miram a veure si hi ha els nostres governant allà o allà deçà, intentam, quan actuam políticament, mirar o pensar en el bé comú, i això, en aquest moment i a la nostra comunitat, passa per limitar el creixement urbanístic i no per cercar una altra vegada vies legals per facilitar el creixement urbanístic. És moment de parlar de límits, és moment de parlar de sostre de places, és moment de parlar i d'abordar aquesta situació de col·lapse.

Igual que no es pot fiar perquè és entrar dins el terreny de la demagògia i de tornar cap enrere, pensau fiar el futur de la

construcció i dels petits constructors a fer més xalets. Hem tengut també un debat avui matí sobre transició energètica, hi ha més futur en la rehabilitació d'edificis que en la construcció de xalets, i si uns ho fien a una cosa tornarem a anar a una bombolla. Nosaltres som responsables i actuam des del sentit comú i el sentit comunitari, que diria Eduardo Galeano.

La realitat és que seguir prorrogant ha quedat empíricament demostrat que no servirà de res, no només no servirà de res sinó que incrementarà aquesta deriva cap al col·lapse. És temps de ténols i no de moratòries.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Molt breument. Sr. Company, de què han servit fins ara les moratòries? Han servit per solucionar cap problema les moratòries que permetien donar llicències sense clavegueram? Per què va plantejar una moratòria inclosa en el decret de 2013 o en la Llei de sòl urbà? Va servir per a res? Sí? I per què la va plantejar de tres anys i no de sis anys? Perquè pensava que en els tres anys ho resoldria? De veritat, Sr. Company, de veritat?

Jo crec que el model és molt clar, o es creu el que deia la llei de 2008 i la llei, la LOUS actual i la disposició addicional vuitena que recull la normativa europea, que planteja sistemes de sanejament i de depuració adequats, sigui xarxa de clavegueram, sigui sistemes descentralitzats, sigui filtres verds, els que siguin, aquest és el model o no, i en aquest moment les moratòries l'únic que fan és negar l'aposta per aquest model. Apostar per aquest model vol dir fer camí i nosaltres li proposam fer camí i vostès ens diuen que no.

Açò és el que nosaltres volem, nosaltres volem fer camí, solucionar el problema i en aquest moment el que nosaltres fem en aquest moment, o presenta el Partit Popular, no és plantejar una solució sinó llevar-se un problema de sobre i nosaltres el que volem són solucions, solucions que no seran per a demà, és cert, els ajuntaments no ho resoldran demà, necessitaran dos anys, els necessitaran, el Govern hi serà, el Govern hi serà, però fem camí. Aquí el que es proposa és tancar els ulls una altra vegada i per aquí no hi estam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, intentaré ser-ho, però el Sr. Company està tan encantat d'ell mateix que al final no escolta quan intervenen els altres i es pensa, a sobre, que somniem amb ell. Acostum a somniar coses positives i de futur, i vostè és el passat, no és el futur, vostè és el passat, i el futur..., quan la gent somnia amb el passat té malsons, quan somnia amb coses positives pensa en el futur i vostè de futur, lamentablement per a vostè, per sort per a mi, en té bastant poc.

Jo tampoc no en tenc de futur, Sr. Company, cap dels dos en tenim, però vostè té ganes de tenir-ne i crec que, com ja li he dit, vostè està remant contra el corrent i les ganivetades li vénen de la seva esquena.

(Remor de veus i algunes rialles)

Jo he dit, Sr. Company, si m'hagués escoltat, si m'hagués escoltat hauria sentit que jo li he dit que, malgrat alguns, alguns alcaldes de perfil egipci, que la immensa majoria d'alcaldes eren persones preocupades, i miri el *Diari de Sessions* i ho podrà corroborar, evidentment, i vostè sap tan bé com jo que aquí hem tengut alcaldes de perfil egipci, hem tengut presidents de comunitat de perfil egipci i fins i tot presidents de consell de perfil egipci. I a més, he afegit que qualsevol diputat o diputada menorquí li podrà corroborar, he afegit, d'aquests que deien que no té llicència, però té permís, i quan diuen açò a Menorca tothom sap de qui parles, i algú i (...) li pot explicar molt bé, perquè ha estat regidora seva.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Té sort, el Sr. Company al final té sort, el Partit Popular al final té sort que sempre quan ha intervingut acostuma a intervenir el Sr. Melià en termes d'urbanisme i explica allò que hauria d'haver explicat el Partit Popular d'una manera entenedora, clara, perquè evidentment hi entén prou més que els portaveus del Grup Popular. Perquè per més que ell digui que en la comoditat de l'oposició seria millor no dir res, evidentment, cada un intervé aquí a partir dels seus principis ideològics, i ell explica clar i llampant allò que... i intenta fer embullat el Partit Popular.

He defensat l'interès dels ciutadans, he dit la immensa majoria que han actuat sempre legalment i necessiten una llicència i he defensat l'interès del medi ambient per sobre de tot, perquè no podem seguir donant pròrrogues. En aquest sentit he fet èmfasi i he dedicat una bona part de la meua intervenció a diferenciar entre les actuacions del Govern del Sr. Carbonero, a qui vull recordar aquí com a un conseller que es va preocupar per preservar el medi ambient, i allò que va fer vostè...

(Remor de veus)

Sí, Sra. Fernández, sí...

(Remor de veus)

... no, el Sr. Camps aplaudia moltíssim aquestes coses fa tres anys i ha aplaudit avui molt al Sr. Melià, el sol aplaudir sempre,

vull dir que... sí, sí, i les seves actuacions varen ser totalment distintes, encara que la Sra. Fernández pensi que no, varen ser totalment distintes que les moratòries del Sr. Company, moratòries que previndria dedicar *sine die*.

No és el mateix el que ha proposat un partit que un altre, però sí he dit i he reiterat que allò que necessitam és fer feina amb serenor, amb tranquil·litat per intentar arribar a un acord que resolgui tres, quatre problemes: els problemes dels ajuntaments, el seu finançament i la necessitat de superar el fet de donar llicències i veure l'IBI com a una font principal d'ingressos per poder donar serveis als ciutadans. El finançament dels ajuntaments, si volem preservar el territori, ha de venir per una altra banda.

Segon, els interessos legítims, legítims, de tots els ciutadans que tenen dret a construir o a rehabilitar les seves cases perquè tenen solars legals i, per tant, tenen aquest dret i hem d'intentar vetllar pels interessos privats d'aquestes persones que legítimament i honestament volen construir.

Hem de vetllar també perquè no perdem el pols al sector de la construcció, de la petita construcció, no hem de fer Palma Arena, sí rehabilitació, sí petites construccions i en aquest sentit també hem de vetllar. Però sobretot, sobretot hem de vetllar per la protecció del medi ambient, i és cert que el clavegueram degota, Sr. Company, que els claveguerams també tenen pèrdues, hem dit que hi ha sistemes múltiples que podem parlar, que hem de tractar en ponència per veure quin és el millor sistema per resoldre cas a cas cada circumstància, cada fet de les urbanitzacions. I mentrestant anem a cercar si som capaços de trobar una manera que garanteixi entre tots que els ajuntaments acabin resolent el problema amb la col·laboració dels consells, del Govern i, evidentment, de les contribucions especials dels ciutadans que, evidentment, han de participar perquè són ells els que tenen principalment el problema en aquestes zones.

Tenim temps de fer-ho tranquil·lament, assenyadament a la ponència. La via del Partit Popular, ja ho hem dit, vull dir més que enredar la voga, més que... diguéssim fer... enviar missatges condrets al seu electorat en un moment de circumstàncies, crec que més enllà d'aquesta intenció tenim oportunitats entre tots de trobar una solució definitiva, no serà fàcil, serà complex, però en els grans problemes és on es veuen els compromisos dels partits polítics i dels diputats.

(Remor de veus)

Sí, duc dos segons, tres segons...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

..., si no m'hagués interromput, hagués acabat...

(Remor de veus)

...sí, serà açò, Sra. Sugrañes, serà açò, hauré acabat, però, com que tenc la darrera paraula, deixi'm que la digui: entre tots a veure si tenim consens i podem resoldre aquest problema.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda. Votam.

(Cridòria, rialles i alguns aplaudiments)

Vots a favor, 24; vots en contra, 31; abstenció, 1.

No s'ha pres en consideració la proposició de llei debatuda.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
